

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ex. # 1118.52.160

Edwin H. Abbot.

HARVARD COLLEGE
LIBRARY

FROM THE ESTATE OF

EDWIN HALE ABBOT

Class of 1855

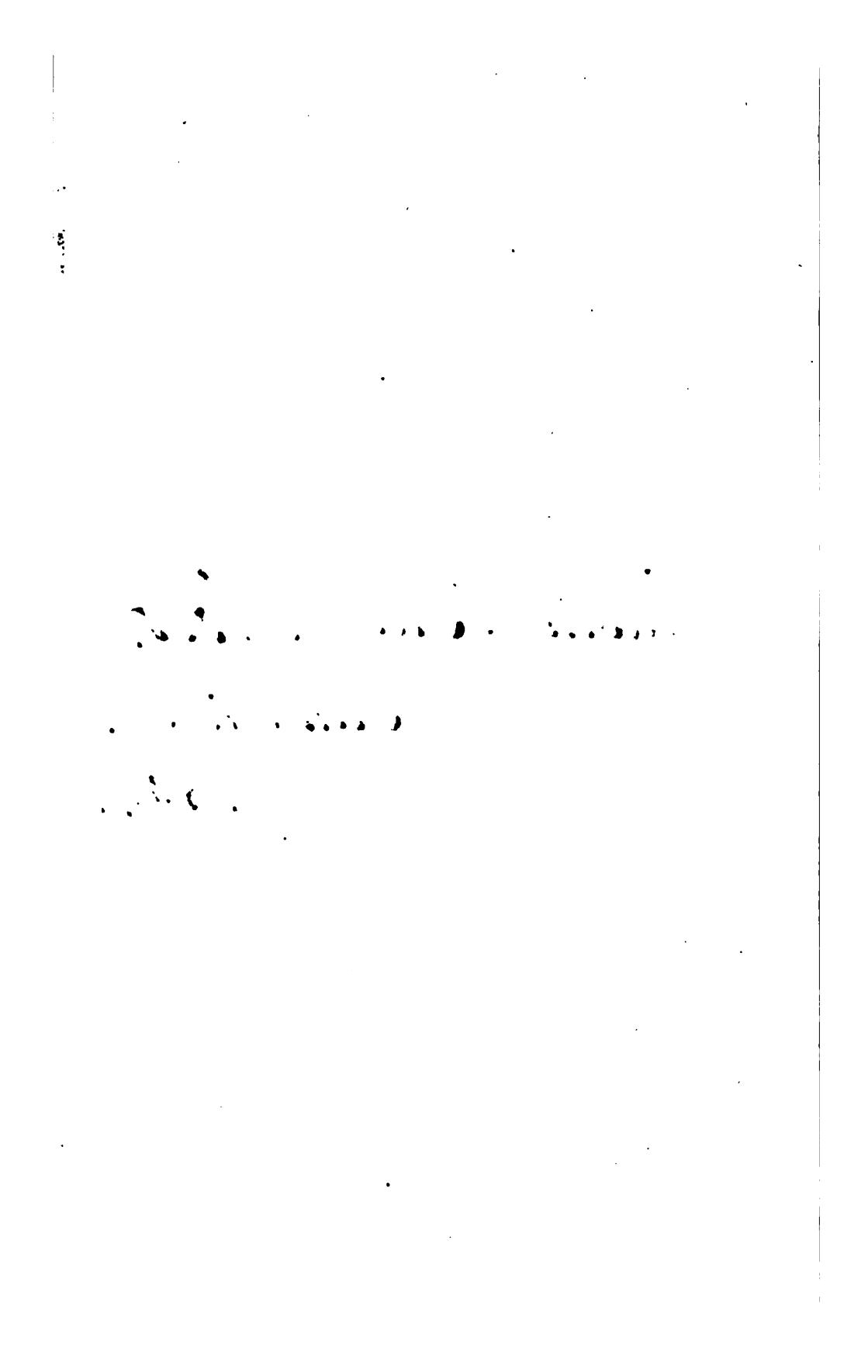
OF CAMBRIDGE

• 17 •

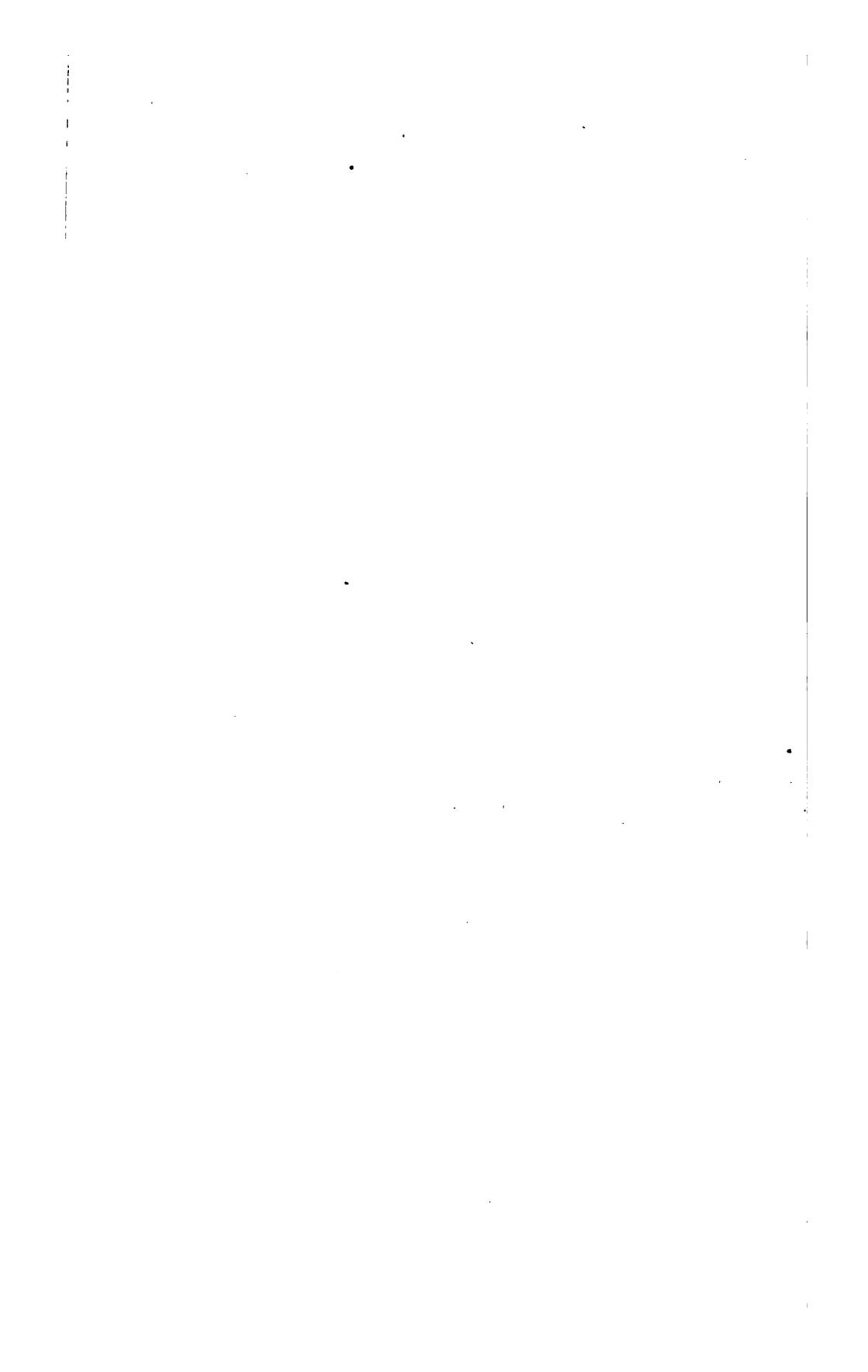

3 2044 102 854 114

Edwin Hale Abbott.
Cambridge.
1854.

A KEY

TO

ARNOLD'S PRACTICAL INTRODUCTION

TO

GREEK PROSE COMPOSITION.

CAREFULLY REVISED AND ADAPTED TO THE AMERICAN EDITION,

BY

REV. J. A. SPENCER, A. M.

NEW-YORK:

D. APPLETON & COMPANY, 200 BROADWAY.

1852.

Professors and Teachers *only* can obtain the Keys to Arnold's Series of Classical Works. An application for a Key must make it evident that it is intended for use in this way alone, and is made in good faith. In cases of doubt, the Publishers will feel themselves fully justified in declining to comply with the request. All communications must be *post paid.*

δαυπάτω followed by gen. or acc.
τὸ κάππον εἰδαίμαντα

or ὅγνεις or ὅγνις

γέγεγνα, | has become
γέγονε | ὅγνιδας or ὅγνις

Α ΚΕΥ

TO

ARNOLD'S PRACTICAL INTRODUCTION

TO

GREEK PROSE COMPOSITION.

EXERCISE 1, p. 13.

Τὸ τῆς πόλεως κάλλος θαυμάζω.—Οἱ πολῖται εὐ πράττουσι.—Πολλάκις ἐώ τῶν πόλεων ~~τὸν~~ ~~αὐτὸν~~ θαυμάζονται.—Οἱ κριτὶς τὸ τῆς ἀρετῆς κάλλος πολλάκις ἐθαύμαζε.—Τοὺς τὰ τῆς πόλεως πρόγματα πράττοντας θαυμάζω.—Τὰ τῆς πόλεως ἐκείνος πράττει κακῶς.—Οἱ πολῖται κακῶς πράττουσι.—Τὴν ἀρετὴν τοῦ πολίτου πολλάκις ἐγὼ ~~ἐθαύμαζον~~.—Οἱ πολῖται τὴν τοῦ κριτοῦ ἀρετὴν θαυμάζουσι.

EXERCISE 2, p. 15.

Τὸ κάλλος τῆς ὄρνιθος θαυμάζω.—Παῖς τις λαγὸν εἶχε.—Τὸ ὄντωρ οἶνος ἐγένετο.—Ἡ ὄρνις τρία ὡὰ ἔτεκε.—Κόρη τις τρεῖς ὄρνιθες εἶχε.—Τὴν τῆς πόδης ἀρετὴν θαυμάζω.—Οἱ λαγῶς ἐγένετο ἵππος.—Οἱ παῖς τὸ κάλλος των Ἀθηνῶν θαυμάζει.—Οἱ πολῖται τὸ τῆς γυναικὸς κάλλος θαυμάζουσι.—Τοὺς τὰ τῶν Ἀθηνῶν πράττοντας θαυμάζω.—Πολλάκις τὴν ἀρετὴν τοῦ Σωκράτους ~~θαυμάζει~~.—Τὸν Σωκράτην τὸν φιλόσοφον θαυμάζω.—Ἡ γυνὴ ὄρνις ἐξει.—Οἰνος ~~ἀρέτη~~ τὸ ὄντωρ.—Κριτῆς τις εἶχε τρεῖς ὄρνεις.

EXERCISE 3, p. 17. (1)

Ἡ μῆτηρ θυγατρὸς τῆς καλῆς τὰς γνάθους ἀλγεῖ.—Ηδομαι ἐπὶ εὐδαιμοσὶ τοῖς ἀδελφοῖς μον.—Οἱ πατέρων ἡσθη ἐπὶ σφρῷ τῷ νιφ.—Οἱ ἐμὸς φίλοις καὶ ὁ τοῦ ἀδελφοῦ.—Πολλάκις τὸ πόδα ἀλγῶ.—Μῆτηρ ἐμὴ τὰς χειρας ἥλγει.—Ἀχθομαι ἐπὶ πλονυσίοις τοῖς κακοῖς.—Ἡ θυγάτηρ τὴν μητέρα φιλεῖ.—Οἱ ἐμὸς δοῦλος τὸν τοῦ ἀδελφοῦ μον φιλεῖ.—Τὴν τε σὴν καὶ τὴν τοῦ σοῦ φίλου ἀρετὴν θαυμάζω.—Ἡ κόρη ἡ καλὴ ἵππος γενήσεται.—Ηδομαι τοῖς τὰ τῆς πόλεως πράττονται.—Ἡχθετο ἐπὶ πλονυσίοις τοῖς πολίταις.—Ηδομαι ἐπὶ καλῇ τῇ θυγατρὶ.

EXERCISE 4, p. 19.

Τοῦ γεωμέτρου τὴν σοφίαν θαυμάζω.—Οἱ ἐν ἀστει τὴν μητέρα τὴν καλὴν τῆς κόρης θαυμάζουσι.—Οἱ ἐν ἀστει τὴν κόρην τὴν καλλίστην τῆς καλλίστης μητρὸς θαυμάζουσι.—Ο βασιλεὺς εἰς τὴν τῶν Σκυθῶν πορεύεται.—Ο στρατὸς τῶν Περσῶν εἰς τὴν τῶν Σκυθῶν πορεύεται.—Ο Κῦρος ἐπὶ τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν πορεύεται.—Ο Σωφρονίσκον τὴν μανίαν τοῦ δῆμου θαυμάζει.—Ο ποιητὴς τοὺς τὰ τῆς πόλεως πράγτοντας θαυμάζει.—Ηδομαι ἐπὶ πλονσίφ τῷ βασιλεῖ.—Ἄγθομαι ἐπὶ πλονσίοις τοῖς κακοῖς.—Οἱ ἐν ἀστει τὸν Φιλίππον θαυμάζουσι.—Ο βασικεὺς τὸν ~~βασικόν~~ ἀλγεῖ.—Ο γεωμέτρης ὁ σοφὸς τὰ γόνατα ἀλγεῖ.—Ποιητὴς τις ἵππον κάλλιστον εἶχε.—Οἱ σὺν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τὸν Φιλίππον πορεύονται.

EXERCISE 5, p. 21.

Οἱ πάλαι τοῦτο ἐπραττον.—Τοῦτο ἐκεῖνοι ἐπραττον τῇ αὐγοιον.—Ο κροκόδειλος τὴν ἄνω γράθον καίει.—Ο Σωφρονίσκον ἀλγεῖ ἀμφότερα τὰ ὡτα.—Τῶν πάλαι Περσῶν τὴν μανίαν θαυμάζω.—Τοὺς τὴν ἀνθρώπους θαυμάζω.—Τοὺς πάλαι τοὺς σοφοὺς θαυμάζω.—Τὸν τὴν βίον φιλοῦσι.—Τὴν τῶν πλησίον μανίαν θαυμάζουμεν.—Οἱ ἐκεῖ θαυμάζουσι τὴν τῶν σὺν βασιλεῖ μανίαν.—Τὴν σοφίαν τῶν τὰ ἐμὰ πραττόντων θαυμάζω.

EXERCISE 6, p. 21.

Ἔλγει ἀμφότερα τὰ γόνατα.—Οἱ ἐνθάδε τὸν Σωφρονίσκον θαυμάζουσι.—Ο κροκόδειλος ἔγενετο λαγώς.—Οἱ ἐνθάδε τὴν τέμην ~~γράθα~~ τίσα καὶ τὴν τοὺς ἀδελφοὺς μον θαυμάζουσι.—Οἱ ἐκεῖ εῦ πράττονται.—Πολλάκις ἔθαυμασα τὴν σοφίαν τῶν ἡμετέρων (ορ παρ' ἡμῖν) γεωμετρῶν τῶν τὴν τῶν φίλων φίλων εἰς ποιῶμεν.—Ο βασιλεὺς τῶν Σκυθῶν τὴν ~~γράθον~~ ἀλγεῖ.

EXERCISE 7, p. 24.

Ο ἐλέφας ἴσχυρὰν τὴν δορὰν ἔχει.—Η κόρη καλλίστας τὰς χεῖρας ἔχει.—Ο ἔλαφος τὰ κέρατα ἔχει καλλίστα.—Οἱ τοῦ Πέρσου παῖδες τὰ καλὰ διώκονται.—Τὸ ταχὺ αισχρὰ διώκοντας φεύγωμεν.—Μή φεύγωμεν τὰ καλά.—Τὸ ταχὺ λακεῖν φεύγωμεν.—Φεύγωμεν τὴν μανίαν τοῦ πάντας κακοῦ; λέγειν.—Τοὺς φίλους εῦ ποιῶμεν.—Οἱ πολιτῖαι τὸν Φίλιππον διώκονται φόνον.—Ο Σωφρόνιος φόνον ἔφευγε.—Τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ καλὰ διώκωμεν.—Μή τοὺς δούλους κακῶς ποιῶμεν.—Ηδετο τὸν ἀγαθὸν εὖ ποιῶν.—Οἱ Σκύθαι τὸ τῶν γρυποῦ καλὸν θαυμάζουσι.—Ο παῖς τὸ τῶν ἀνικέρωτος κέρας θαυμάζει.

EXERCISE 8, p. 26.

Κύων οἰνος ἐδίωκεν, ἡ δὲ εἰς οἶκον κατέφυγε.—Οἱ μὲν τὴν μητέρα θαυμάζουσι, οἱ δὲ τὴν θυγατέρα.—Ο Κῦρος ἀνὰ κράτος ἐλαύνει.—Αὐτός φημι ἐκεῖνο.—Τὴν μητέρα μᾶλλον ἡ αὐτὴν τὴν θυγατέρα θαυ-

δογατέρα

οδόντας

ορδογάτρα

καΐρω

Σωματοτόπιος ἔφυτε
Κάλλος ~~ποτε~~ εδέσσοιεν

οἴνος οἴνος

Kai o¹ ἐξαπαθέρτες καταφέύγονσιν
Kai o²s

ἘΤΕΡΟΥ
οὐ τίν πόλιν ταίτην
δοῦλον

Ἐμαυτὸν ἐνθέω
ταῦτα παρέβηται
εἰδομένα.

acc. to ref. must be, Exodus. ^{Epiph. 5:14. v. accent in} ^{Exodus} 6:31.

Τέτυνκεν

Тир көзадар кадиңүү

This word was not given yet - References, make her
ΕΤΟΥΧΕΙ ^{σηματεύει, λεγεται} neut. pl. with sing. in

μάζω.—Τὸν χρυσὸν αὐτῷ δώσουσι.—Αὐτῷ τὸν χρυσὸν δώσω.—Αὐτὸν τὸν δοῦλον ἔληπτησα.—Οἱ δὲ ἐξητασμένοι εἰς ταῦτα ματέρας.—Οἱ δὲ ἀνὰ κράτος ἐλαυνων τοὺς διώκοντας φευγεῖ.—Οἱ λύκοι ἀνὰ κράτος φεύγοντι.—Διώκομεν τοὺς λύκους ἀνὰ κράτος.—Οἱ αὐτοὶ κύρες τοὺς λαγῶν διώκοντι.—Αὐτὸν εκείνονα διώκομεν.—Μὴ τὸν πλησίον ἀπαγόμεν.—Οἱ τότε Πέρσαι τὰ καλὰ ἔδιωκον.—Τοὺς εὖ σὲ πεποιηκότας εὐ λέγε.

EXERCISE 9, p. 28.

Οἱ πολέμιοι πᾶσαι τὴν χώραν ἔτεμοι.—Οἱ ἑτεροι τὴν ἄλλην χώραν τέμνοντι.—Οἱ ἐμὸς ἀδελφὸς τοὺς αὐτοὺς Πέρσας διώκει.—Ταῦτην τὴν πόλιν θαῦμαζω.—Πολλάκις ἐγὼ ἐκείνην τὴν πόλιν ἐθαύμαζον.—Οἱ πολλοὶ τὸ τῆς σοφίας κάλλος οὐ θαύμαζοντι.—Αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τὴν ἄλλην χώραν τέμνει.—Τὸν δεσμὸν τις ἔδιωκεν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἄνω πόλιν κατέρηγε.—Οἱ ἄλλοι ἐγενορττο ἀετοί.—Τὸ πατρὸν τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ δώσω.—Τοῖς ~~αντερῶν~~ ἵπποις ἔδωκε πάντα τὸ ὑδωρ.—Πᾶσαι τὴν κεφαλὴν ἀλγῶ.—Οἱ πολλοὶ ἐπὶ πλουσίοις τοῖς φίλοις ἤδονται.—Οἱ ἑτεροι τὰ τῆς πόλεως πράττοντοι.

EXERCISE 10, p. 30.

Ἐθίζει σαντὸν τοὺς ἀγαθοὺς εὐ ποιεῖ.—Πᾶς τις τὰ ἑαντοῦ φιλεῖ.—Εἴσθεν τῇ πόλει ὑπῆρχετεν.—Οἱ Κύρος κατὰ τὸ εἰσθός ἥλαυνεν ἀνὰ κράτος.—Αὐτῷ σοι τὸν χρυσὸν δώσω.—Στρατηγὸς ἦν ὁ Φιλίππος τρίτος αὐτός.—Νομίζει αὐτὸν τοὺς πολίτας εὐ πεποιηκέναι.—Ἐθίζει σαντὸν ἀγαπᾶν τοὺς παρούσας.—Μὴ τοὺς εὐ πεποιηκότας κακῶς ποιῶμεν.—Εἰθίζετο τοῖς ἀγαθοῖς ταῦτα ὑπῆρχετεν.—Τοῦτο σοι ὑπῆρχεται.
—Ἐχει μεγάλην τὴν κεφαλήν.—Εἴωθα σοὶ ταῦτα ὑπῆρχετεν.

EXERCISE 11, p. 32.

Οἱ ἄλλοι τὴν ἡμισεῖαν τῆς χώρας ἔτεμοι.—Οἱ ἑτεροι σοφώτεροι ποιοῦνται.—Οἱ ἄλλοι τῶν Σκυρδῶν σοφωτέρουν ποιοῦνται.—Τὸν ἡμισῶν τῶν βίον διετέλεσεν αποχιστα.—Οἱ ἄλλοι πράττονται κάλλιον.—Οἱ ἄλλοι τῶν πολιτῶν κάλλιστα πράττονται.—Οἱ βασιλεὺς τῶν Περσῶν τὴν πολλὴν τῆς Πελοποννήσου ἔφει.—Ἡ σοφία ἐστὶν ἐπαινετόν.—Οἱ Σωφρονίσκου εἰπεῖ ταῦτα.—Φέρωμεν τὰ τῶν θεῶν.—Οἱ Φιλίππου στρατηγῆσι τέταρτος αὐτός.—Ἐθίζει σαντὸν τὰ τῶν θεῶν φέρειν.—Τὰ ἑαντοῦ τινα στέρεγειν δεῖ.—Αιθρωπὸς τις ὄφην εἶχε.—Οἱ ἀετοὶ τὰς κεφαλὰς ἔχουνται καλλίστας.

EXERCISE 12, p. 34.

Οὐκ ἐπ’ ἐμοὶ ἦν ταῦτα.—Ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἡμετέρων ἔγγειβη ταῦτα.—Ταῦτα ἔστιν ἀγαθά.—Ηδη ὡρα ἀπιέναι.—Ταῦτα ποιεῖς ετοῖμοι.—Οἱ κηρύκτες θαγάτους έξιρες.—Φρούρδοι οἱ παιδες^{οι} φρούρδος ὁ πατήρ.
—Ἐθη τολλὰ σφραγίσματα.—Τοῖς σοφοῖς ὁμόδιον ἔστι τὰ τῶν θεῶν φέρειν.—Φέρειν τὰ τῶν θεῶν ἀνάγκη.—Ἀπίσταμεν ἥδη.—Σωκράτης ὁ

Σωφρονίσκου ἡν τῷ ὅντι σοφός.—Οὐ γὰρ θέμις ἐστὶ τοὺς θεοὺς κακῶς λεγεῖν. Τοὺς σοφοὺς εἰςαπατᾶν χαλεπά.

EXERCISE 13, p. 37.

C ΟΙΤΙΝΕΣ ΕΙΣ ΕΥ

Πάρειμι ἐνθάδε ἵνα τὴν μάχην ἴω.—Παρῆν ἐκεῖ ἵνα τὴν μάχην ἴδοιμι.—Μὴ δίωκε τὰ αἰχρά.—Η ὅδος εἰς τὰς Αθήνας φέρει.—Ο παῖς λεγει ὅτι ὁ ὅδος εἰς τὰς Αθήνας φέρει.—Ο παῖς ἔφη τὴν ὁδὸν εἰς τὰς Αθήνας φέρειν.—Μὴ τὸν πατέρα ἀπατήσῃς.—Ο Πέρσης φόνον εἶλο. —Ηρόμην αὐτὸν ὅτι ποιοίη.—Ηρετό με δοτις εἶην.—Τίνες ἔστε;—Ηρόμηρ αὐτὸν, Τίξες εἴλομεν.—Επειδὴ μοι ὅτι ἐκείνοις ἀρχοὶ δι Σεροκλείδης στρατηγὸς τοίτος αὐτός.—Μὴ κλέπτε ταῦτα.—Μὴ σαντὸν ἔθιζε τὴν σὴν μητέρα εἰςαπατᾶν.—Παρῆν ἐκεῖ μαχούμενος. Ηρετό με, εἰ ταῦτα οὐτως ἔχοι.

EXERCISE 14, p. 40.

Ἐάν τι ἔχω, δώσω.—Εἰ τοῦτο πράττοις, μέγιστα μὲν ἀν ὀφελήσεις.—Εἰ τις τοντο πράττοι, μέγιστα μὲν ἀν βλάψεις.—Εἰ μνᾶν είλον, τῷ δούλῳ ἔδιδον ἄν.—Εἰ τάλαντα καὶ τρία είλεν, τῷ ἀδελφῷ ἄν ἔδιδον.—Εἰ τις ταῦτα πράττοι, τὴν πόλιν μέγιστα ἄν βλάψεις.—Ἐὰν ἀληθεύσῃς, τρικαὶ τάλαντά σοι δώσω.—Εἰ οἱ σοφοὶ ταὶς πόλεως διοικοῦσεν, πάντας τοὺς πολίτας μέγιστα ἄν ὀφελήσειαν.—Ἐὰν ταῦτα οὐτεις ἔχῃ, ἡδη ἀπειμι.—Εἰ τῷ ὅντι σοφὸς ἡσθα, τὸ τῆς ἀρετῆς καλλος ἐθαυμασεῖς.—Πάρειμι τῆς οὐχ ὅτι τὴν πόλιν ἄλλα καὶ πάσαν τὴν χώραν διαρρέεις.—Εἰ οἱ πολίται σοφοὶ ἡσαν, οὐχ ὅτι τὸν Σεροκλείδην ἄλλα καὶ τὸν Φιλιππον, ἄν ἀπέκτεινον.—Ἐάν φόγουν ἀλφες, οἱ πολίται σε ἀποκτενοῦσι.

EXERCISE 15, p. 43.

â Οὐκ ἀν τις εὑροι κόλακα ἀναιδίστερον.—Οὐκ ἀν τις εὑροι κίνα μελάντερον.—Οὐκ ἀν τοὺς διώκοντας φεύγοις.—Εἰ τάλαντον είλον, οὐκ μέσθι μισθὸν ζεινον.—Οὐκ ἀν τὸν Θεόν ταντούης τὸν τῶν πάντων κριτήν.—Ηδέως ταῦτα ἄν εἴροιμι.—Ηδέως ἀν ιδοιμι τοὺς πάλαι γεωμέτρας.—Τὴν τῶν πονηρῶν ἀναιδειαν φεύγωμεν.—Οὐκ ἀν ευροις κριτην δικαιούτερον.—Μὴ κλέπτε τὸν τοῦ ποιητοῦ χειρόδον.—Μὴ κολάκευε.—Ἐάν τουτο πράττῃς, τῶν πολεμίων περιγενήσεις.—Πόσον ἀν οἰσι εὐρεῖν τὸν ἀετὸν πωλούμενον;—Ηρόμηρ αὐτὸν πόσον εὑρεῖν μέλλοι τὰ αὐτοῦ κτήματα πωλούμενον.—Τρία τάλαντα αιτήσως οὐτως περιγενόμενος ἀν πάντων τῶν πολεμίων.—Ἐλπίζω σε δινυσεαθαλ ταῦτα πάντα πράττειν.

EXERCISE 16, p. 45.

Φησὶ παρέσεσθαι, ἡν τι δέη.—Ἐάν, ἀ χρή, ποιῶμεν, εὐτυχίαμεν.—Ἐάν οἱ πολίται, ἀ χρή, ποιῶμεν, εὐτυχίαμεν.—Εἰ οἱ πολίται, ἀ χρήν, ἐπραττον, ηντυχον ἄν.—Ἐπειδάν τι ἔχω, διδόω.—Ἐπειδάν τοῦτο ιδωσι, φοβηθήσονται.—Ἐπειδάν τὰ τῆς πόλεως περάξῃς εῖ, καὶ τὰ ἐμά

Ἐνδέδε τέκεται may be omitted — They
are omitted in examples given in book.
Or Ἐπὶ τῷ θεντῷ — Οὐτας ἐλεξέ^ε
μο, ὅτι ηδος φέροι εἰς τὰς διέντας
Ἐλεξέ^ε
Για μαχοίμυνται. fut. part. not yet seen

acc. to note τὰ μέγιστα
μέγιστας εὐθεώς — ἐσθενται — ἐσθεκεν
τὰ μέγιστα
πράττοιεν
τοῦτο
Για ιδα

Ὄν σοι // οὐδε τεττιν
οὐ πατάγως

οὐ πόσον acc. to refer. // εἰδος. Sph. 2132+1
οὐ δυνατά, παρειν

Εἰ ποιοτεν, εὐτυχοτεν ἐπίσταμεν
γοβούσονται.

EXERCISE 21, p. 54.

Ἐπιχειρητέον ἐστὶ τῷ μεγάλῳ ἔργῳ.—Οὐ φευκτέον τὸν πόνον.—Ηέτον τοῖς πολίταις ὀφελητέα ἐστιν ή πόλις.—Πᾶσι τοῖς πολίταις ἔσῃ ὀφελητέον εἶναι τὴν πόλιν, ~~τὴν πόλιν~~.—Τῇ πατρίδι βοηθητέον.—Τῷ κολαζεῖτο τὸν παιδὸν ἐπιχειρητέον ἡμῖν. —Εἰ ὁ δοῦλος τοῦτο πάσι, κολαστέος ἀν ἦν.—Εἴ τοι τοῦτο ~~πάσι~~ πᾶς, κολαστέος ἀν εἴη.—Ἐλεγεν ἡμῖν, ὅτι, εἰ ταῦτα ῥῦτως ἔχοι, ἐπιχειρητέον, τῷ ἔργῳ.—Κολαστέον οὐχ ὅτι τὸν παιδὰ τὸν ἔμον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ μον.—Οἱ γονεῖς καὶ οἱ ποιηταὶ τὰ αὐτῶν ἔργα φιλοῦσι.—Ἐφη τὴν πάσιν ἀκαπτέαν εἶναι.—Οστις ἀν ἀλφ, κολασθήσεται.—Οὐκοῦ τοῖς γονεῦσι πειστέον.

EXERCISE 22, p. 57.

Δύσομαι τὸν χιτῶνα.—Μή μετὰς σὰς δυσπραγίας κρύψῃς.—Διδάξομεν τὰς θυγατέρας σωφροσύνην.—Ω μῆτερ, μη τὴν σὴν θυγατέρα δίδασκε.—Τούτο τὴν γυναῖκα ἀφαιρησόμεθα.—Μη ταῦτα τὰ αἰσχιστὰ τοὺς παῖδας διδάσκωμεν.—Οἱ ἄλλοι Θηραῖοι παρῆσαν ὅπως τὴν μάχην θεάσαντο (ορ θεασόμενοι ώιδησι ὅπως).—Ἐτεθνήκει ἀν, εἰ μὴ διὰ τὸν κύνα.—Μὴ φεύγωμεν τὸν πόλεμον ὅσον οὐ παρότα.—Τὸν αὐτὸν χιτῶνα τὸν παῖδα ἐνδύσω.—Ἐάν οἱ πολέμιοι ταῦτα πράττωσι, ἀντὸν ἀφαιρησόμεθα.—Ἐτεθνήκει ἀν εἰ μὴ διὰ δούλοις τὸν πιστόν.—Οὐρος ο ἀνθρωπος τὸν χιτῶνα με τέλεσθαι.—Ἐάν μὴ ταῦτα μοι ὑπορεῖῃ, θεν μισθόν σε ἀποστερήσω.—Ἐάν αὐτὸν ἐνδον εύρωμεν, ἀποκτενοῦμεν.—Πάντας τὸν ἐνδον ἀπέκτεινε.—Τὴν τῶν σωφρονῶν διαιτὰ φιλῶμεν.—Μὴ τὰ ἔξω κακὰ φοβάμεθα.

EXERCISE 23, p. 59.

Ἐπιτέρωμα τὴν δίαιταν.—Ἐφη ὅτι ἐπεγέρθαπτο τὴν δίαιταν.—Οἱ ἀετοὶ τὸν ὄφθαλμὸν ἔβαλόν.—Αἱ πηγὴν φέονται γάλα καὶ μέλι.—Ἐάν αἱ πηγαὶ γάλα καὶ μέλι φέωσι, γενησόμεθα πλούσιοι.—Εἰ οἱ ποταμοὶ ἔκαναν οἶνον, οἱ πολῖται πάντες ἀν πλούσιοι.—Ἐάν οἱ πολῖται σωφρονῶσιν, ἀποκτενοῦσιν αἴγτον.—Ην οἱ πολῖται μανῶσιν, ἀποκτενοῦσι σε.—Οὐκ ἀν δύνασι τῇ μητέρᾳ ἀπιστεῖν.—Οἱ ποταμοὶ φέονται πολλοὶ.—Τὸ πρᾶγμα ὅσον οὐκ ἐπάλλονται.—Απέκτεινά σε γ' ἀν εἰ μὴ διὰ τὸν σὸν πατέρα.—Ο Σωφρόνισκος τὴν φύκην ἀφηρέθη.—Τὴν ἀρχὴν ἀφῆρετο.—Τοὺς ὄφθαλμοὺς οἱ λαμπταὶ έχουσιν.—Πειρωμέθα τὰ τῶν θεῶν φέρειν.—Πειρωτέον ἵμν τα τῆς τυχῆς φέρειν.—Τοὺς Πέρσας εἴ ἐκεῖ μάγη ένικήσε.—Τοῦτο τὸν κινδυνὸν οὐ κινδυνεύσω.—Οἱ ἔξω κατεκοπῆσαν.—Αὐτὸν τὸν παιδὰ ἥρόμην, εἰ ο ποταμὸς φέοι πολὺς.—Τὸν Σωφρόνισκον ἥρόμην ἥντα ἀρχὴν ἀρχοι.

EXERCISE 24, p. 62.

Ο παῖς τὸ ἡθος πρᾶός ἐστι.—Ἐλεγέ μοι ὅτι ἡ αὐτὸν θυγάτηρ εἴη πρᾶει τὸ ἡθος.—Εἴ τις τῶν σῶν δούλων ἀποδραῖς καὶ σὺ αὐτὸς ἔλοις, τί ἐν αὐτῷ κρότο;—Φιλόσοφός τις, Σωκράτης οὐματαρχὴν ἔκεε, ἴνα τὸν ἄνδρα θεάσαντο (ορ θεασόμενος ώιδησι ἴνα).—Ἐθιές σαντὸν

τὴν πόλιν, εὐ ποιητέον
εἰτε δέ οι. 103
επραξε,
εἰ τι πράττοι εἴρα,
οτε οὐδενί οὐδενί εἴρα.

λαϊστειαν
αγαίρησομεν
ιδοιεν εἰδανεν τὸν
τὴν ράντι - ἀποστερήσομεν - Θάροις
~~εκδέσυκεν~~
καταλάβωμεν

πεπιστευμα || πεπιστευμένος εἰτι? || 213.21.3
εκισέκοπται
εργευσαν - ενενορτῶν
εργεονται ενεγροντῶν μητροί^ς
Σωρροιονες
λαγώ [other Homer]
τὴν ε. μάχην acc. to vacat.

ἀπόστολον οτε

διωκτέος εστὶ τὰ δίκαια ^{τρεῖς σταδίους}

or Ἐπέδη

αἰγιώματα μεγάλου

ακούωμεν ^{Ἐτεύχησεν Εδαρεν}

Τούτων

29/

Τὰ... Μαρίδα

Ἐγγύτατα
Ἐγγύ
Ἐκδύ^τ Εἴρα,

Θάνατον θαρρῶν.—Οὐ θαρρῶ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα.—Τὴν κεφαλὴν πέπληγματι.—Τὸν παῖδα ὑάβδῳ ἐπέτασσε.—Ἐθίζει σαντὸν τοὺς γονεῖς αἰδεῖσθαι.—Εἰς μηδένα ὑβρίζει.—Ἡ ἀδικία, ἣν σε ἡδίκησαν.—Τὸ δίκαιον (μὲν) πρακτέον· ἀφεκτέον δὲ τοῦ ἀδίκου.—Ἡ πόλις τρία στάδια ἀπέχει.—Τὴν ὑβριν φεύγομεν.—Τὸ δίκαιον διωκτέον.—Εἰς μηδένα ὑβρίζομεν.—Μηκεῖ ὑβρίζωμεν εἰς τοὺς τὰ τῆς πόλεως πράττοντας.

EXERCISE 25, p. 65.

Τῇ τεῦ παιδὸς κεφαλὴ στέφανον ἵων ἐπιθήσω.—Ἡ μήτηρ τῇ τῆς θυγατρὸς κεφαλὴ στέφανον κρινέων ἐπέθηκε.—Τοὺς φρονίμους τῶν ἀνθρώπων (more generally *with* τῶν ἀνθρώπων) μιμώμεθα.—Μὴ τοὺς φαίνους τῷ ἀνθρώπῳ μιμώμεθα.—Παρέσσημαὶ σοι τοῖς τοῦ ἔτοντος.—Εἰ μὴ ἡ ~~τεῦ~~ μεγάλος ἀξιωματι~~τοῦ~~ πολλέται αὐτὸν ἀπέκτειναι ἄν.
—Ποῖ γῆς ἀφῆγματι;
—Ἐκαστῷ αὐτῶν χρυσούν στέφανον δώσω.—Ἐλεγέ μοι ὅτι ἡμᾶς δέοις ἑκάστῳ αὐτῶν δούναι χρυσούν στέφανον.—Εἰ μὴ πόδιον τῆς ἡλικίας ἦν, οὐκ ἄν ~~ποδεῖματα~~.
—Ἐκαθεύδον μέχρι πόδιον τῆς ἡμέρας.—~~ποδεῖματα~~ ὅτι ἀν τοῖς θεοῖς δοκῆ.—Πάντες, ὡς ἐπος εἰπεῖν, τοὺς πλονείους θαυμάζουσι.—Τῶν Ἑλλήνων οὐδεὶς ἔκανε εἰνα τοῦτο πράξει.—Οὐ πίουμαι τοῦ οἴνου ἔκανε εἰναι.—Διόσω τούτου τοῦ κρέως τῷ ἀπεῖ.—Διήρπαστο τὰ ἐμὰ κακοδαιμονος.—Φεῦ τῆς ἀδικίας!—Οἵμοι τῶν ἐμῶν κτημάτων!—Ἄναιδειαν, τόσον τὴν μεμίστην, φεύγομεν.

EXERCISE 26, p. 68.

Ἡρόμην εἰ δι τοῦ κριτοῦ, παῖδες εἰεν πρακτικοὶ τῶν δικαίων.—Εἰ πρακτικὸς εἰ τῶν δικαίων, εὐδαιμόνης ἔσται.—Τὸν παῖδα ἀνθρώπον ἀρχιμόνην είναι ποιήσω (ορ ὥστε εἰναι).—Οὐδὲν χρημάτων δέομαι.—Οὐδὲν ἀν ἔκανε είναι τεκνοῦ ἀπτοίμην.—Εἰ παρηγ ὁ ἰατρὸς, τὸ παῖδεν μον οὐκ ἔθανεν ἄν.
—Ἐρώμεθα τὰ τούτων ἔγόμενα.—Ἐνδαιμονίζω σε τῆς ἀρετῆς.—Τὴν μητέρα τρυν πάθους φύτειρον.—Τὸ παῖδιον ἔστιν ἐργάτατα γενοντος Σωκράτει.—Ἐλεγέ μοι ὅτι ὁ παῖς εἰη ἐργάτατα γενοντος Σωκράτει.—Ἐνδαιμονιστέον τοὺς σώφρονας τοῦ τρόπου.—Οὐδὲν ἄν ὑδέως τεκνοῦ ἀποίμην.—Ἡρόμην τὸν παῖδα εἰ νομίζοι τὸ ζῆν μεστὸν εἰναι φροντίδων.—Τί ποτε χρῶμαι αὐτῷ;

EXERCISE 27, p. 69.

Τίς ποτε ταῦτα θαυμάζει;—Τίς ποτὲ ἔστιν οὐρας;—Εἰ ταῦτα οὐτῶς ἔχει, ἐκώμεθα σωτηρίας.—Τὰ τούτων ἔχόμενα φάμεν.—Τί ποτε θαυμάζεις;—Τὸν κριτὴν ἡρόμην τί ποτε οὐ ποδέται θαυμάζουει;—Ο παῖς γένους ἐργάτατα Σωφρονίσκῳ ἔστι.—Ο Σενοκλείδης γενήσεται στρατηγὸς, τεταρτος αὐτός.—Τῶν παθέων ἀρχωμεν.—Τῶν παθέων τῷ ἀρχειν ἐπιχειρηστέον.—Εἴη μοι ὅτι ἀλευθερίας ἀγενστος εἰη (ορ ἀγενούσεις ὡν *with* ὅτι).—Ἐλευθερίας ἔγομενθα.—Ἐλεγέ μοι ὅτι πᾶσα ἡ χώρα εἰη δασεῖα δενδροέων.—Ο κριτὴς ἔστιν ἀξιώτατος τιμῆς.—Τι ποτε τῷ παιδὶ χρώμεθά;

EXERCISE 28, p. 70.

Ο θάνατος ήμας πάντων τῶν πόνων ἀπαλλάξει.—Τοὺς Πέρσας τῆς θαλάσσης εἰρίξουσι.—Ἐλεγέ μοι ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας τῆς θαλάσσης εἰσήγοιεν.—Πάρεισιν ἐνθάδε ἦψ τοὺς ὄπλίτας τῶν Ἑλλήνων τῆς ἀγορᾶς εἰσήγωσι.—Τὸ ταχὺ λέγειν διαφέρει τοῦ εὗ (λέγειτ).—Ἀγαθὸς βασιλεὺς οὐδὲν τι ἀγαθὸν πατρὸς διαφέρει.—Οἱ ιατρὸς ἐκεῖ παρῷν ἵνα τὸν παιδία τῆς νόσου ἀπαλλάξετο.—Ἐλεγέ μοι ὅτι ὁ ιατρὸς τῆς ὁδοῦ ἀμαρτάνειος.—Εἴ δὲ κρεπῆς ἐκεῖ παρεγένετο, οὐδὲ χαίρων ἐφυγεις ἀν.—Ἐὰν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖ παρῇ, οὐδὲ χαίροντες ἐκεῖνοις ἀπαλλάξονται.—Οἱ ἡμαρτηκότες εἰς τὴν πόλιν οὐδὲ χαίροντες ἐκφεύγονται.—Οἱ παιᾶς τῆς θῆρας λῆγει.—Εἴ τούτο γέδειν, οὐκ ἀν ἀρχῆν αὐτὸν πειθεῖν ἐπειράθην.

EXERCISE 29, p. 72.

Τῶν πρὸν πόνων μέμνημαι.—Ηρεστοις αὐτὸν εἰ τῶν Περσῶν καταφρονοίη.—Μή τοῦ πλησίον καταφρόνει.—Τῶν χορημάτων τῶν ἡμετέρων φειδώμεθα.—Ἄντεν τὸν κρητῆν ἀδικίας κατηγοροῦμεν.—Τοὺς πάντας θανάτους κατέγνων.—Μή στοχάζους τὸν γέλωτα ποεῖν.—Οἱ γυναῖκες τῶν προγόνων ἀρετῆς ἀπελαθοῦσι.—Πολλὴ ἀδικία τοῦ Σενοκλείδου κατηγορούσισαν.—Οἱ Σενοκλείδου πατήροις ἀσεβεῖνες ἔδικτοι.—Οἱ πολλοὶ χορμάτων ἐπιθυμοῦνσι.—Τῶν ἐπιθυμητῶν κρατῶμεν.—Μή τῶν τοῦ πλησίου ἐπιθύμει.—Τῶν ἀσεβῶν τὴν ὀμοίωσιν φεύγωμεν.—Τοὺς εὐσεβεῖς οὐχ ὅσοι εὐ λέγομεν ἀλλὰ καὶ εὐ ποιῶμεν.

EXERCISE 30, p. 72.

1. [Ο Σωφρόνιος φυγῆς κατέγνωσται.] Τοὺς δεῖρον μωρίας κατηγορεῖ.—Εἴ τούτο ἐπράξας, ἔγωγες δὲ μωρίας μὲν κατηγόρησα.—Ἐὰν τοῦτο παράτεχης, ἔγωγες δὲ μωρίας κατηγόρησον.—Εἴ τις τοῦτο πράπτοι, ὁ σώματος αὐτὸν μωρίας μὲν κατηγορούμενος.—Εἴ τις τοῦτο πράξετο, ἐφη τὸν σώματον μὲν αὐτὸν μωρίας κατηγόρησαι.—Ἐνδιωμονίζω σε τῆς εὐσεβείας.—Οὐτος ὁ παῖς τοῦ ἀδελφοῦ ἀρετὴ πολὺ περιεστί.—Φεῦ τῆς μωρίας!—Ταῦτα ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων ἐγένετο.—Ἐφη δέ τὸ εὐτυχεῖν οὐκ ἐφῆμων εἶη.

EXERCISE 31, p. 74.

Ο βασιλεὺς οὐ δέκα ἡμερῶν μαρτύρησαι.—Οὐδεὶς πολλῷ χρόνον αὐτοῦ βασιλεύει.—Τοῦτο τριῶν μηνῶν ἡδέως ἀν ἀγοράσαιμι.—Αὐδρός ἐστι τὸ ἀγαθὸν τοὺς φίλοις εὐ ποιεῖν.—Ἐλεγέ μοι ὅτι τοῦτο πλείστουν εξημάρτορε.—Ἐφη ὅτι, εἰπεῖν ἔρωτι τούτου τὸν ἵππον καταθήσοι.—Οὐ πατέος ἐστο τῶν ἐπιθυμητῶν κρατεῖν.—Τὸ παῖδα ποδὸς ἐλαυδίσατο.—Η μήτηρ τῆς θυγατέρας χειρῶν ἀγεῖ.—Οὐ τὸ πτυκή χορητὸν συχροῦ μεμελέτηκα.—Δυο κύνες τὸν αὐτὸν λύκον τῶν ὄτεων ἐμράτοντο.—Τρεῖς κύνες λύκος τοῦ αὐτοῦ ὄτεως ἐλέβορτο.—Τὸ πτυκή οἱ παῖδες μελετῶσι.—Τοῦ ὄπον χρηματα πράττονται.—Εἴ τι σαντονοὶ κρέδει, τῆς σωτηρίας ἔχουν.—Εἴ τι τοῦ πατόδος ἐκήδονται, οὐκ ἀν τούτο ἐποματτον.—Ἄντον τὸν λύκον τῶν ὄτεων κεκράτημα.—Οὐ πατέος ἐστι λύκος τῶν ὄτεων κρατεῖν.—Οὐ

1. Τὸς Σωφρονίσκου φυγὴν κατεγγόκασιν
1. Τῷ ετέρῳ μωρίαν κατηγορεῖτ. 2. οοῦ μωρίαν.
4. Ἐπηρεάζει. -διαντοῦ μωρίαν 3. " " .

Ιγκρού ο αφίκται.

εστίν

Τι μέστο
ταλαντον εἶχεν
ελαύεται
τῶν Ἰστικῶν
εκεκρατίκεισαν οι εοαν.
τῶν Ἰππικῶν "εἴη" "
πράξοστ

πλέω μειώθηση

Εαν - πρώτης

είναι ο εργοντος. "επραξειν

πατρός ἐστι θαψεῖν θάνατον.—**Τοῦλος οὐκέπειπαντοῦ ἐστι.**—**Απειμι τυχέρος.**—**Οἱ Σκύθαι τυχίος ἀπηγεῖσαν.**

EXERCISE 32, p. 77.

‘Ο παῖς τοῦ πατρὸς μεῖζων ἐστί.—‘Ο παῖς τοῦ διδασκάλου σοφώτερός ἐστι.—‘Η θυγατῆρ τῆς μητέρος καλλιού ἄδει.—‘Αὐτὸς σαντοῦ δυνατώτερος γεγένησαι.—‘Αὐτοὶ αὐτῶν δυνατώτεροι οἱ Αθηναῖοι γεγένηται.—‘Ο ἀγαθὸς κριτής μεῖζων ἡ κατὰ δάκρυνα πάσχει.—‘Οπλα πλείων ἡ κατὰ τοὺς τεκνούς ἀστέλλει.—‘Ελεγέ μοι ὅτι ὁ τεκνός μεῖζων ἡ κατὰ ἀνθρώπον εἴη.—Εἴ τι ἐμελέτων, ὑδον ἀν καλλιού τῆς ἐμῆς μητρός.—‘Εἴ τοῦτο πράττοιεν, αὐτοὶ αὐτῶν δυνατώτεροι ἀν γίγνονται.—‘Εἴ τοῦτο ἐπραξασ, αὐτοὶ αὐτῶν δυνατώτεροι πάντεσσι.—‘Εἴ τοῦτο πράττοιεν, αὐτοὺς ἔφη αὐτῶν δυνατώτερονς ἀν γενέσθαι.—‘Εἴ τοῦτο πάντεσσι ἔφη αὐτοὺς αὐτῶν δυνατώτερονς ἀν γεγενῆσθαι.—‘Σοφώτερός ἐστιν ἡ ὥστε ὑπὸ τοῦ δούλου ἀπατᾶσθαι.—Οἱ διδασκαλοὶ σοφώτεροι εἰσιν ἡ ὥστε ἀπατᾶσθαι ὑπὸ τῶν μαθητῶν.—Οἱ μαθηταὶ τυκνίδος μελετῶσιν, ὥστε τῶν διδασκάλων σοφώτεροι γίγνεσθαι.—‘Εφη ὅτι θητέσσοι εἰ μὴ διὰ τὸν κύνα.—Οἱ παῖδες τῶν διδασκάλων καλλιού χρειεσθνται.—Τὴν ἀρετὴν ἄσκει ὅπως τῷ ὅντι σοφὸς ἴη.—Νεώτεροι εἰσιν ἡ ὥστε εἰδέναι ἐπιθυμητέον εἶναι τῆς ἀρετῆς.—‘Ο παῖς τοῦ πατρὸς ἔτι μεῖζων ἐστί.—‘Η θυγατῆρ τῆς μητρὸς ὀλίγῳ μεῖζων ἐστί.—‘Η θυγατῆρ τῆς μητρὸς πολλῷ καλλιού ἄδει.—‘Οσῳ πλείονα ἔχονται, τοσούτῳ (καὶ) πλειόνων ἐπιθυμοῦσι.

EXERCISE 33, p. 79.

Οὐκ ἄγ τις εὑροι κύνα τούτου μελάντερον.—Σοφώτεροι εἰσιν ἡ ἀνθρωπότεροι.—‘Εἴ καὶ τις ἄλλος, ἀσκεῖ σωφροσύνην.—‘Ελάμβανε δῶρα πλεῖστα εἰς ἀνήρ.—‘Εἴ τοῦτο ἐπραττες, ἀνθρωπότερον πράξειας ἀν ἡ σοφώτερον.—‘Οσους δύνωμαι πλεῖστους ἀθροίσω.—Οἱ Πέρσαι ὡς βράδιστα προσέγεναν.—Τὴν πόλιν πλεῖστα εἰς ἀνήρ ἔβλαψε.—‘Οσας ἡδύτατο πλεῖστας ταῦτα ἡθροίσει.—‘Οταν ὡς πλεῖστους ἀνθρας ἀθροίσης, ἐπὶ τῷ Κύρῳ πορεύονται.—‘Ο δίκαιος κριτής τὴν πόλιν πλεῖστα εἰς ἀνήρ ὀφελήσει.—Τὸ στράτευμα τῶν Περσῶν σιγῇ ὡς ἀνυπατὸν προσέρχεται.—Εἴ περιττὰ ἔχεις, τοῖς φίλοις τι μεταδίδουν.—Εἴ ἀνθρεῖοι ἡσαν, διπλασίους αὐτῶν τυκνεν ἀν.—Πλείονς λαγωὶ ἡλίσκοντο ἡ κατὰ τοὺς κύνας.—Οὐκ ἄγ τις εὑροι γυναικα τῆς μητρὸς τούτου τοῦ Σκύθου καλλίω.—Εἴ τις καὶ ἄλλος, τὴν πόλιν μεγάλα ὀφελῆσε.

EXERCISE 34, p. 82.

Μὴ τοῖς κακοῖς ὀμιλεῖ.—‘Εὰν τοῖς κακοῖς ὀμιλήσῃς, αὐτὸς γενήσει κακός.—Οἱ παῖδες τῷ κυνὶ ἐπονται.—Οἱ πολλοὶ τοῖς πλησίον ἐπονται.—Φθορῶ σοι τῆς σοφίας.—Μὴ τῷ πλησίον φθόνει.—Μή μοι φθονήσεις.—Εἴ τὸν κριτὴν φάβδῳ ἐπατάξας, οὐκ ἀν χαίροντο ἀπαλλάξειας.—Τὴν ὑστεραιά ἐπορεύονται.—Τί μοι ἔγκαλει;—‘Ηρόμην εἰ αὐτοὶ ταῦτα τῷ

γεωμέτρη **πασχορ**. Εἰ τῷ στρατῷ ἐπεβούλευσας, οὐ χαίρων ἀν ἀπ. **αλλάξεις**.—Τῷ βασιλεῖ οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν.—Ἐκείνοις **τὰ γεύτε** εμοὶ **παθούμενοι**.—Τῷ βασιλεῖ ἐπεβούλευσα σφύνωφ.—Μή τοῖς γονεῦσιν ἐριζε.—Ταῦτα σοὶ κάμνω.—Μεμψαίμην ἀν τοῖς πολίταις, εἰ ταῦτα ἐπραξαν.—Λοιδορεῖται οὐχ ὅτι **τοῖς ἄλλοις** ἀλλὰ καὶ **αὐτῷ τῷ κατῆ**.—Ἐλοιδορησάμην ἀν τῷ παιδὶ, εἰ τοῦτο ἐπραξεν.—Τί τῷ δούλῳ χαλεπαίνεις;—**Διὰ μὲν ἡμέρας** οὐκ ἐτετύχηκά σοι.—Οργίζουμαι τοῖς τὰ τῆς πόλεως πράττοντις.—Ω **Ηρακλες**, τί ποτε ποιῶ;—Οὐ **τετύκης** τοῦ σκοποῦ φόβῳ.

EXERCISE 35, p. 83.

Βούλει οὖν αὐτὸν τῷδε ὁάδῳ πατάσσω;—Ἐλεγέ μοι ὅτι αὐτοῦ ὁ πατήρ βαρεῖα νόσῳ κάμνοι.—Θαλῆς κατέπι τὸν αὐτὸν χρόνον Σόλων ἐγένετο.—Τὴν σοφίαν Θάλητος θαυμάζω.—Ηρακλῆς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Θησεῖ ἐγένετο.—Εἰ καὶ τις ἄλλος, Ηρακλῆς ἀνδρεῖος ἦν.—Ω πάτερ, μὴ τῷ σῷ νιῷ λοιδοροῦ.—Εἰ τοῖς κακοῖς ὡμιλησας, αὐτὸς ἀν κακὸς ἐγένουν.—Ηρόδην τὸν παιδὰ εἰ τοῖς πλησίον φθορειν ἡμᾶς δέου—Η κόρη καλλίστονς τοὺς ὄφθαλμους ἔχει.—Στοχαζώμεθα τοῦ πάντας τοὺς ἀγαθοὺς εὐ λέγειν.—Ἀπεγώμεθα τοῦ ὑβρίζειν.—Πάντες, ἀπὸ σοῦ ἀρξάμενοι, ταῦτα θαυμάζουσι.—Τοῖς παρυսίαις ἀγαπῶμεν.—Ἐφη τὸν Σενοκλείδον, εἰ σοφὸς εἶην, οὐκ ἀν τῷ στρατηγῷ ἐπιβούλευσα.—Ἐλεγέ μοι ὅτι τοὺς δούλους ἐλευθερίας γενσαι ἐθέλοι.—Τοῖς φρονίμοις τοὺς ἀνθρώπων όμιλωνεν.—Τοῖς τῆς πόλεως νόμοις πειθώμεθα.—Ηδεώς ἀν τὸν παιδὰ ἀδοντα ἀκούσασι.—Τοῖς τὰ αἰσχρὰ διώκονσι μὴ ὄμιλει.—Διὰ τί ἐμοὶ ἐγκαλεῖς ἀδικίας;—Φόβῳ ἀπέτιχε τοῦ σκοποῦ.—Τούς τε σοὺς ἵππους καὶ τοὺς τοῦ σον φίλου θαυμάζω.—Η ἄλλη χώρᾳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τέμπηται.—Ἐλεγέ μοι ὅτι τὸν κριτήν πειστέον ἡμῖν εἶη.

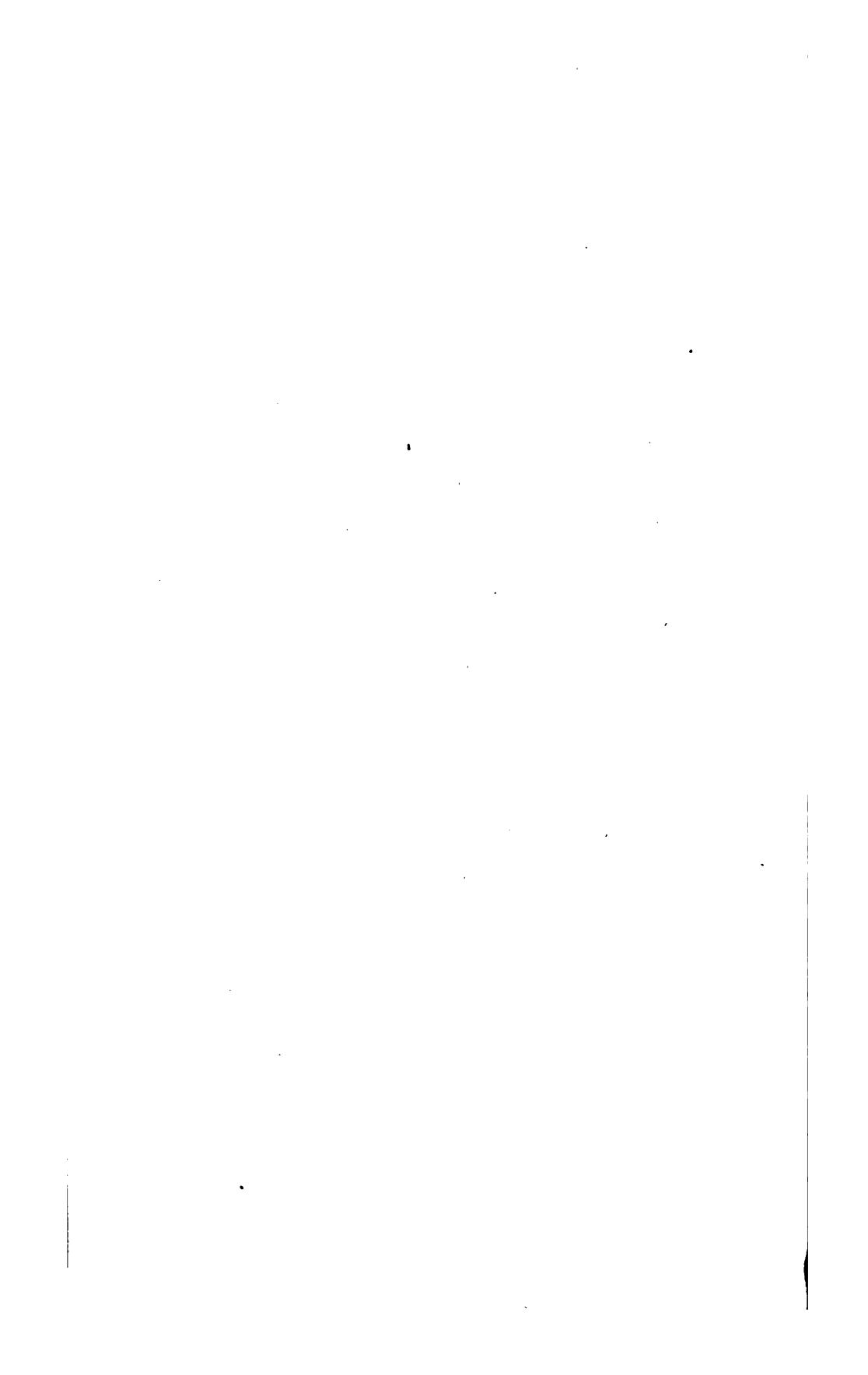
EXERCISE 36, p. 86.

Ο Σόλων τοῖς Ἀθηναίοις νόμους ἔθετο.—Ω παῖδες, λούσασθε.—Ο Σενοκλείδον ἀπήγγειτο.—Οἱ πάντες τὰς χειρας καὶ τοὺς πόδας ἔλοντο.—Μισθοῦ τοὺς τοῦ πλησίον ὄφθαλμους.—Τὸν ἐμὸν οἴκον μασθώσω σοι.—Μισθώσομαι ὅσους δύνωμαι ὄπλίτας πλείστους.—Η μήτηρ τὰ πάθη κατεκλαυσάτο.—Πάλαι παρεσκενάσμαι ὁάδῳ.—Ω Θυγατέρες, τὴν μητέρα τὸντεσθε.—Οἱ πολῖται φοβούμενοι φίλακας κατεστήσαντο.—Ω πλούσιοι, πάνσασθε ιδρυζόντες.—Οἱ στρατιώται τὸν ποταμὸν ἐπεραιοῦντο.—Τοὺς Ἀθηναίους συμμάχους ποιώμεθα.—Εἴ σοφὸς ἦμεν, τοὺς Ἀθηναίους συμμάχους ἐποιησάμενθο.—Ποίονς νόμους ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἔθηκε;—Ο παῖς τὴν πονηρίαν ἐπιδεδικται.—Ἐὰν τοῦτο ποιῆς, ἀγαθόν τι εὐρήσει.—Οἱ Ἀθηναίοι πόλεμον πρὸς τοὺς Πέρσας ἤραντο.—Οἱ Ἀθηναίοι ἀραντες ἀπέπλευσαν.—Ἐλεγέ μοι, ὅτι τοῖς τῆς πόλεως νόμοις εἴη πειστέον.—Εἴ οἱ Ἀθηναίοι σοφοὶ ἦσαν, νόμους ἀν ἔθεντο.—Οἱ Ἀθηναίοι τὸν ποταμὸν περαιωθέντες, τοὺς πολεμίους προσσέβαλον.

πασχοειν
ηλαειας, πεινειν παντα
πεπονιειν, πεπονιδον

acc. wie als

éprouvir πεμπων
εποχειν

EXERCISE 37, p. 88.

Πείθεοθαι μᾶλλον ἡ μάχεσθαι αἰρήσονται.—Ἄντι πλούτον ἐλευθερίαν αἰρούμην ἄν.—Ο Σενοκλείδης τέταρτος αὐτὸς ἥρεθη στρατηγός.—Οι πολλοί πολλάκις αἰρούνται κακῶς.—Ἐλάβετο αὐτὸν τῶν τριχῶν.—Περὶ τῆς πόλεως βουλευσόμεθα.—Τὸ ταχέως βουλεύεσθαι τοῦ σοφῶς διαφέρει.—Βουλευόμεθα δοῦτοι πρακτέοντις ἡμῖν ἡ.—Ἐβουλεύσατο δοῦτοι τῷ ἀδίκῳ κριτῇ χρώντο.—Κοιμῶ.—Ταῦτην τὴν τέχνην ἡσκημαί.—Ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλλαγη.—Ο παῖς, πολλὴν ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην ἐπιδειγμένος, ἀπέθανε.—Ω παῖδες, δέχεσθε τοῦτο.—Τοῦτο δέδεγματι.—Η πόλις πολλαπλάσια τούτων δέξεται.—Ωδοῖλοι, τοῦ οἴνου δέχεσθε.—Ο ιατρὸς, τὸ γεγονός ἥσθημένος, ἥλθε σπουδῆ πολλῆ.—Τὸν ποταμὸν ἐπεραιώθην σπουδῆ πολλῆ.—Εἰ τοῦτο πράττεις, ὀφελήσεις μεγάλα.—Τοῦτον τὸν κινδυνον φυλάξομα.—Ἄλγων ἀμφότερα τὰ ὡτακέλικα μαί.—Τοῦτο ὑπὸ πάντων ὁμολογήσεται.—Ομολογήσεται τοῦτο ὃντες ἐκόντος εἰναι.—Ἀπὸ τῆς τοῦ βασιλέως χώρας τὸ στράτευμα θρέψεται.—Ηδομαι ἐπὶ τεθραμμένοις εὐ τοῖς παιδίοις.—Τὸ τῶν πολιτῶν εὐ φυλάξεται ἡ πόλις.—Αὐτοὺς τοὺς τὴν πόλιν φυλάττοντας πεφρόβηματι.

EXERCISE 38, p. 90.

Η χύτρα ἔαγε.—Εἰ τοὺς Ῥωμαίους νικῶμεν ἔτι μᾶζα μάχη, ὀλώλαμεν.—Τὸ δόρυ ἐν τῷ στέργοντι αὐτοῦ πέπηγε.—Πάντα τὸ ὑδωρ πέπηγε.—Τὴν τοῦ παιδὸς κεφαλὴν κατέαξα.—Η τοῦ παιδὸς κεφαλὴ κατέαγε.—Περὶ τῆς σῆς ἀσφαλείας ἐγρήγορα ἔτη πολλά.—Αὐτοῦ τὰ πάντα ἀπολέσας ἀπῆλλαγη.—Αἱ πύλαι ἀνεψύγασι.—Οἱ ὑπηρετοῦντες πρωὶ κατὰ τὸ εἰσιθός τὰς πύλας ἀπέψυγαν.—Οἱ ἀνδρεῖς ἐντοῦ πεποιθασι.—Τότε δὴ, ὅταν τοῖς νόμοις πείθωται οἱ πολῖται, εὐτυχήσονται.—Εἰ μὴ τὰ τῶν θεῶν φέρομεν, ὀλώλαμεν.—Τις ποτε ταύτην τὴν χύτραν κατέάξει;—Τοῦ στρατηγοῦ ἔστι περὶ τῆς τοῦ στρατοῦ ἀσφαλείας ἐγρηγορέναι.—Ω Ζεῦ, τῆς μωρίας τοῦ ἀνθρώπου!—Εἰ πόλεμος ἐγείρεται, ὀλώλαμεν.—Εὰν χύτραν ἔτι μίαν κατεάξης, ὡς κάκιστη τῶν δούλων, οὐ χαίρων ἀπαλλάξει.—Τὰ ἐμά κακοδαίμονος διήρπασται.—Εἰ καὶ τις ἄλλος, τὰ δίκαια ἐπράττει.—Οὗτε τῷ ἐμῷ φίλῳ οὐτε τῷ ἀδελφῷ μον ἐπτετύχκα.

EXERCISE 39, p. 93.

Οὗτως γὰρ τὰ δέοντα ἐσόμεθα πεποιηκότες.—Οὗτως γὰρ τὰ δέοντα πεπράξεται.—Τῆς ἐμῆς μωρίας τῆς πρὸν μεμήγομαι.—Ἐλεγέ μοι δοῦτο τῆς πρὸν ἀρετῆς ἐπιλελημένοι εἰεν.—Ἐπιτιθάμεθα τούς τα σοφοὺς καὶ ἀγαθοὺς φύλακας ταῦτη τῇ καλλίστῃ πολιτείᾳ.—Εἰ σοὶ βουλομένῳ ἔστι ταῦτα, πεπράξεται.—Ταῦτα πεπράχθω.—Μή πειρῶ τοὺς θεοὺς ἀπατᾶν.—Εὰν τοῦτο πράττεις, ἀπέρχομαι.—Ἐλεγέ μοι δοῦτο τῆς ηὗσι ημέρᾳ τετάρτην.—Εὰν τῷ θεῷ πείθῃ, ἡ σὴ ψυχὴ πάσαις ταῖς ἀρεταῖς κεκομῆσεται.—Εἰδὲ οἱ σοφοὶ τὴν πόλιν ἐπεσκόπουν.—Εἰδὲ ὁφελον οἱ σώφρονες τὰ τῆς πόλεως πράττειν.—Εἰδὲ ὁφελειν ὁ δίκαιος κριτὴς ἐπισκοπεῖν πᾶσαν τὴν πόλι-

τείαν.—Ως ὁφελεν ὁ Θαλῆς ζῆν:—Εἰδ' ὁ ἄνθρωπος θάνατον πεφεύγοι.
—Ἐὰν τῷ ιατρῷ πείθῃ, τῆς οὐσού ἀπαλλάξει.—Εἰδ' οἱ Ἑλληνες τενικήκουεν.—Θάνατον αὐτοῦ κατέγρασαν καὶ ταῦτα τοῦ σοῦ πολίτον ὄντος.—Ἐκείνῳ τῷ γε τοῦ εἶναι χρησόμεθα.—Οὐκ οἶδα ὅτι ποτε αὐτῷ, τῷ γε τοῦ εἶναι, χρήστεον ἥμαν:—Τὸ ἐπὶ τούτῳ εἶναι, ὅλωλα.—Τῆς θήρας, τῷ γε τοῦ εἶναι, λήγωμεν.—Ω πᾶς, γένοιο σοφωτερος!

EXERCISE 40, p. 96.

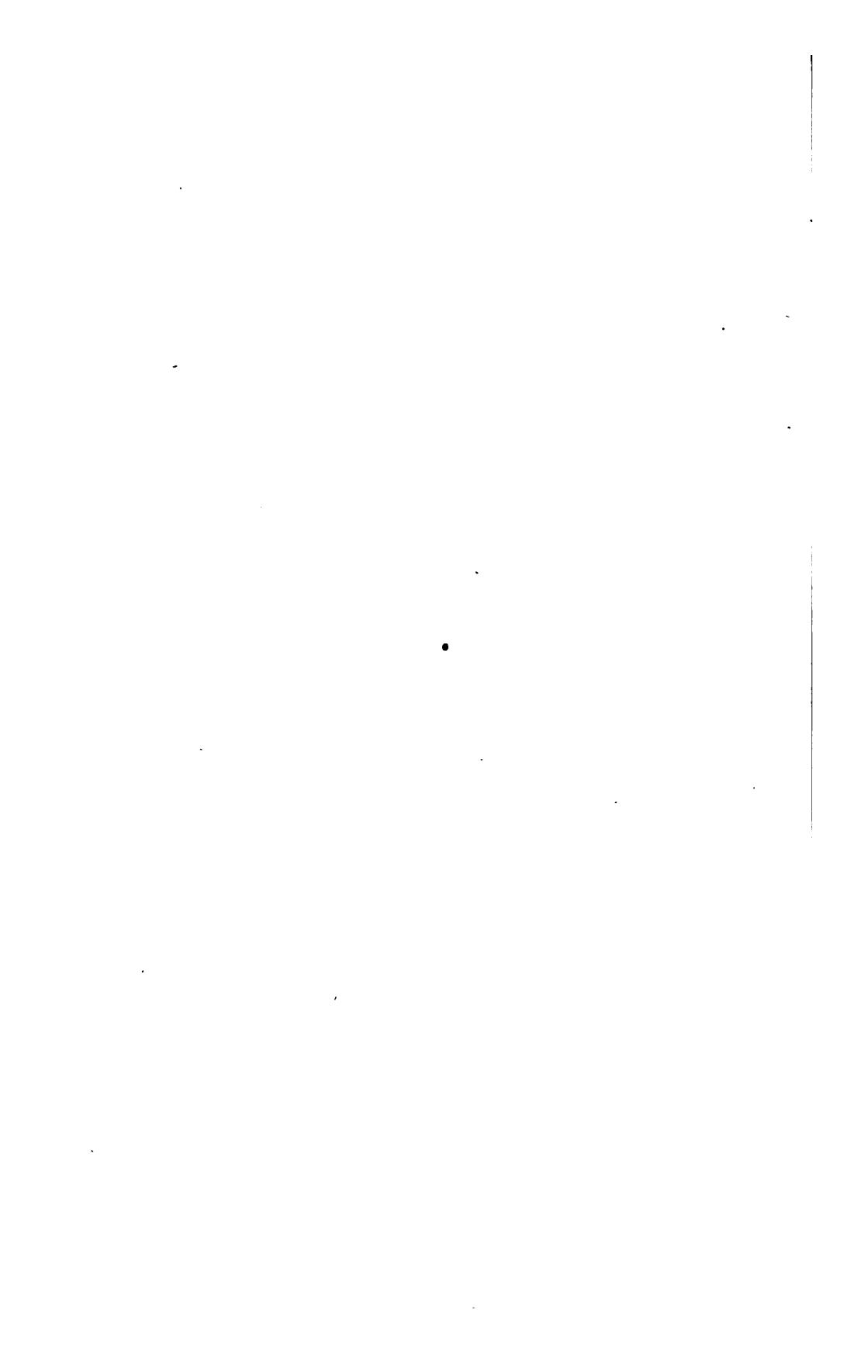
• Πέφυκε φιλεῖν ὁ ἄνθρωπος τοὺς αὐτὸν εὖ ποιοῦντας.—*H* πόλις ἐστὶ χαλεπὴ λαβεῖν.—*H* γυνὴ ἐστὶ μηχανας εἰδεῖν δεινή.—Ο ἄνθρωπός ἐστι σιγῶν χαλεπός.—Ἐλεγέ μοι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα εὖ πεπαιδευσθαι.
—Ἐάν μοι πόνον παρέχῃς, οὐχ ἔκειν εἶναι, ἀνέξομαι.—Ο ἀετὸς ἔχει τὰς πτερύγας μακράς.—Οὐτως ἐθέρεψθη ὅστε ὁρδίως τὰ ἀρκοῦντα ἔχειν.—Οὐτως καλός ἐστιν ὅστε ὑπὸ πάντων θαυμαζεσθαι.—Οὐτως ἀνόητος εἰ ὅστε τὰ ἀδύνατα ἐπλέξειν ἀεί.—Σοφώτεροι εἰσιν ἡ ὅστε πόλεμον ἀντὶ σιρήνης αἱρέσθαι.—Οἱ νεοσσοὶ ἡδη πτερὰ φύουσι.—Τὰ δένδρη φῦλλα ἡδη φύει:—Τὸ βρέφος οὐκέτι ὀδοντας φύει.—Ἐάν μοι πράγματα παρέχῃς, οὐ καίρων ἀπαλλάξει.—Οὐτως πόνοις αὐτοῖς παρεῖχον, ὅστε μὴ τὸ στράτευμα οιόν τε ἥν πορευεσθαι.—Οὐτος ὁ οἰνός ἐστιν ἡδὺς πίνειν.—Ο πᾶς πέφυκε τὰ ἡδέα διάκειν.

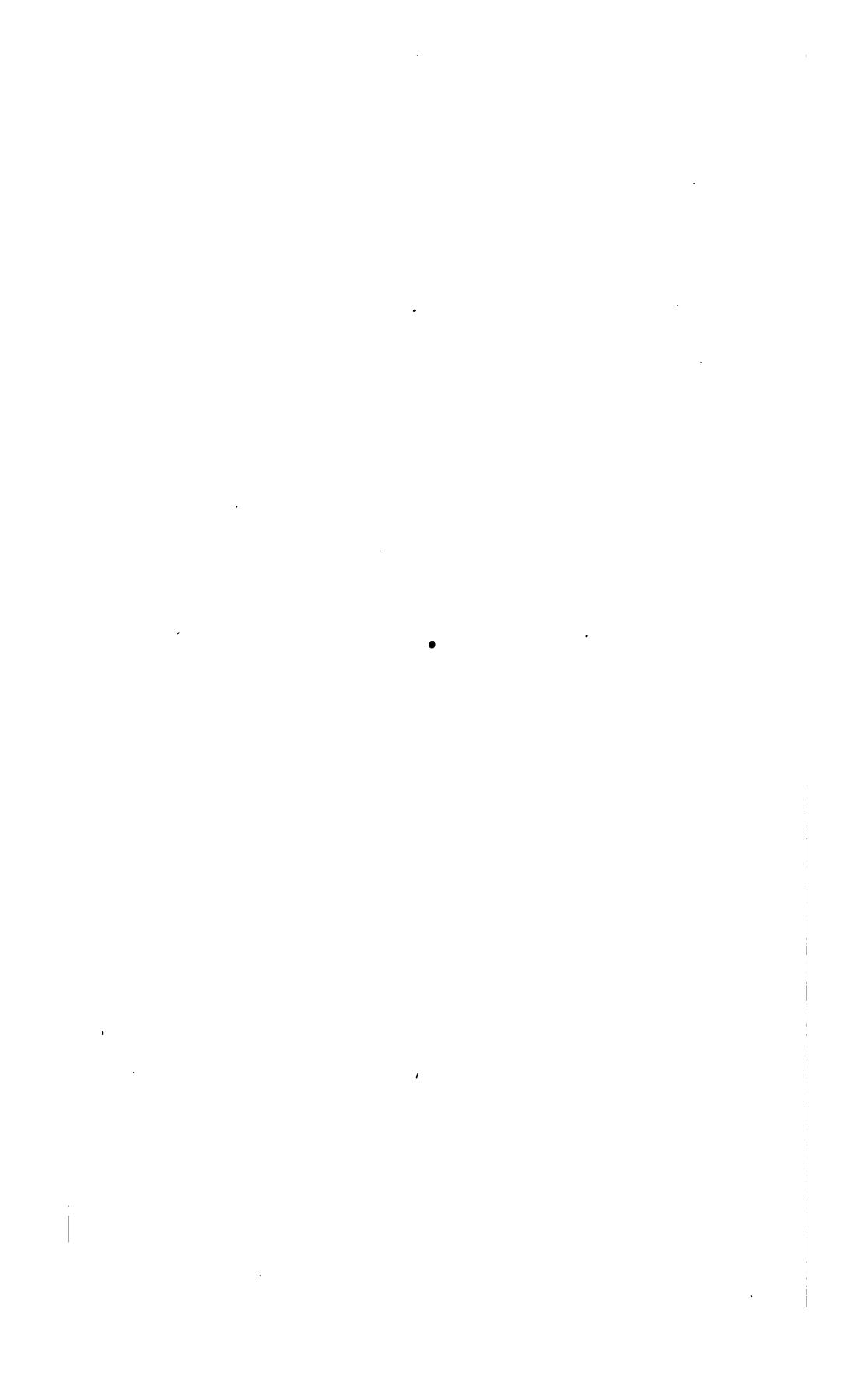
EXERCISE 41, p. 99.

• *H* πόλις ἐγειχίσθη τοῦ μηδέτα τοὺς πολίτας κακονοργεῖται.—Οὐδὲν ἐπράχθη διὰ τὸ ἔκεινον τὸν κακοῦργον ἡμῶν πόνον παρέχειν.—Δεούμεθα τὸν φίλων εἶναι προθύμων.—Ἐφη παρέσεσθαι, εἰ ἡμῖν βούλομένοις ἔσοιτο.—Ἐπεισα αὐτοὺς εἶναι φιλόσοφος.—Τὸν κριτὰς ἐπεισα τὸν Ἀβροκόμιαν εἶναι κακοῦργον.—Χαλεπόν ἐστι τοῦ θυμοῦ κρατεῖν.—Νεωτερός ἐστιν ἡ ὅστε τοῦ θυμοῦ κεκρατηκέναι.—Ἐάν μοι τούτον τὸν κίνδυνον ἀμύνης, τὸν προθύμον σοὶ χάριν εἰσομαι.—Τὸν βλάψαγτα ἀμυνούμαται.—Εἰ τὸν κακῶς σὲ δρῶτα τοῖς ὄμοιοις ἀμύνει, ἀμαρτήσει.
—Ἐφασκες εἶναι δεσπότης.—Λει ἡμᾶς τοῖς τῆς πόλεως νόμοις ἀμύνειν.
—Ἐφ ἡμῶν ἐστι γενέσθαι εὐδαιμοσι.—Ἐξεστὶ σοι γενέσθαι φιλοσόφῳ.—Φησι βούλευσεσθαι.—Οὐδὲν ἐπράχθη διὰ τὸ πάντας τοὺς πολίτας τῷ κριτῇ φθονεῖν.—Φησὶ τούτον τὸν κίνδυνον κινδυνεύσειν.—Οὐκ ὁρθῶς ἔχει τὸν πολίτην τῷ πολιτείᾳ ἐπιβούλευειν.—Ἐάν πάντες οἱ πολίται τοῖς νόμοις ἀμύνωσι, καλῶς ἔξει.

EXERCISE 42, p. 100.

Νῦν ἐκ τῶν πρόσθεν δακρύων γελῶμεν.—Οἱ ἐκ τῆς πόλεως τῷ βασιλεῖ ἐπιβούλευονται.—Φησὶν ἐγρηγορέναι περὶ τῆς τῶν πάντων ἀσφαλείας.—Οἱ Ἑλληνικοὶ ἵππεις ἔξ αποδοκήτον εἰς τὰς τάξεις τῶν Πλευρῶν ἐλαύνοντες γικῶσι.—Ἐπ πόνων γελῶν ἡδύ:—Ο ιατρὸς φάσκει οὐσονς ἐκ Λιδῶν εἶναι.—Ἐκ τούτον ἐδόκει τοῖς στρατηγοῖς ἀπιέναι.—Ο δούλος φησιν ὅτι ἡ χύτρα καταάγῃ.—Λέγει ὅτι ἡδεται ἐπὶ πλευστίοις τοῖς πολίταις.—Λέγει ὅτι ἡδεται τῷ κομισθαι.—Ἐλεγεν ὅτι ὁ κριτὴς ὑπερφῶν ἔχοι, ὅπότε ἐγ ὁστει διατρέψοι.—Ἐκ τούτου πᾶς τις τῆς σωτηρίας

τὴν ἀγανάφιλαντίαν.—*Ηρόδην αὐτὸν πόσον γομίζω τὰ τοῦ γεωμέτρου παλούμενα εὑρεῖ ἄν.*—Θαυμάζω τὰ πεπραγμένα ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ.—Οὐ πατός ἐστι φέρει τὰ ἀπροσδόκητα.—*Τὴν πόλιν οὗτος πλείστα εἰς ἐκακούργησε.*—Εἰδ' ὁ ἰατρὸς παραμεμενόκοι.—Εἰδ' ὁ ἰατρὸς παρῆν.—Ως ὁφελεῖν ὁ ἰατρὸς παρεῖναι.

EXERCISE 43, p. 102.

Φεύγωμεν τὴν ἄγαν φιλαντίαν.—Τὰ καλὰ μᾶλλον ἢ τὰ συμφέροντα διώκουμεν.—Εἴλοντο πόλεμον ἀντὶ εἰρήνης διὰ τὸ ἀγενστοι τῶν τοῦ πολέμου κακῶν εἶναι.—Τομένοντις πάντα πόνον διὰ τὸ φιλότιμοι εἶναι.—Λέγει ἀντὶ μικρῶν στρατιωτῶν τὸν βασιλέα εἶναι.—Πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, φιλαντοὶ εἰσίν.—Εἴ μὴ εἴη φιλότιμος, οὐκ ἀν τοῦτο ὑπομένοι.—Ἐρχομαι ἐπὶ τῷ ὅμοιος τοῖς ἄλλοις πολίταις εἶναι.—Μὴ τοὺς τῆς πατρίδος νόμους παράβαινε.—Πάντα ἐπὶ τῷ ἐπαινετοὶ εἶναι ὑπομένοντα διὰ τὴν ἄγαν φιλοτιμίαν.—Τὸ καλὸν ἀντὶ τοῦ συμφέροντος αἰρόμεθα.—Οὐκ ὁρθῶς ἔχει πρὸς τὸ συμφέρον ζῆν.—Οὐκ εὐσεβοῦς ἐστι θανατὸν ἄγαν φοβεῖσθαι.—Οὐ παντός ἔστι τῆς φιλαντίας κρατεῖν.—Ἀθροοκόμα σὺν πολλοῦ χρόνον ἐντεύχημα.—Τὰ γε Ἀθροοκόμα ποιδία καὶ τὰ Φιλίππων φιλῶ.—Πᾶς τις στοχάζεται τοῦ γενέσθαι εὐδαίμων.—Ἀνθρώποις εὐσεβεῖσιν εἶναι συμφέρει.—Εἴ τοῦτο ποιεῖς, κακονυγίας δίκην δεσμεῖς.—Πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οἱ νόμοι τῆς πόλεως ὑπὸ τούτου τοῦ κακούγονου παρεβάθησαν.—Τὰς σπονδὰς νομίζει παραβεβάσθαι.

EXERCISE 44, p. 105.

Ἐκεντὸν γιγνώσκων ἔσομαι εἰδαίμων.—Αὐτὸς ὁ κριτὴς δίκην θῶσει τοὺς τῆς πόλεως νόμους παραβεβηκόδες.—Αὐτὸς ὁ δεσπότης τὸν θῶντον λαβὼν ἐμάστιγωσε.—Κατέργησε εἰς τὸν ταὸν τοῦ μὴ δίκην δοῦντα.—Τούτ' ἴδων οὐ θάνατον θαρρεῖει;—Πράττω τὰ δέοντα εὐδαίμων ἔσει.—Οὐτος ὁ ἀναιδὴς ζῆται τῷ τοὺς πλουσίους κοιλακενεύειται.—Τῆς πονειας;—Ἐπορεύετο μυριόντος ὄπλιτας ἔχων.—Ο Κῦρος ἥλαυς φιλητὴν κεφαλὴν ἔχων.—Παῖδα λαβὼν κόλαζε.—Τὰ τε αὐτοῦ κρούματα καὶ τὰ τοῦ πατρός ἀνάλωσε.—Οὐ παντός ἔστιν ἀπαλλάττεοθι τοῦ φόβου περὶ τοῦ μέλλοντος.—Ρίψας πέτρον τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀετοῦ κατέαξε.—Οἰέβη τὸν ποταμὸν πολὺν φέοντα.—Ο λύκος πεισθεὶς ἀπῆλθε.—Ο ἰατρὸς πολλὴν τὴν τεχνητὴν ἔχων τὸν παῖδα τῆς νόσου ἀπῆλλαξε.—Τελευτῶν ἀπόχετο.—Ἀρχόμενος πάντας κακὰ ἐλεγεῖ.—Παρέσσομαι σοι, χρόνον διαλιπών.

EXERCISE 45, p. 107.

Αἰσχύνομει τὸν Ξενοκλείδην κολακένσας.—Μέμνησο ἀνὴρ ὁν.—Αὐτῷ συναῦδε ἀδικοῦντι.—Ηδεται ἐπαινούμενος διὰ τὸ φιλότιμος εἶναι.—Ἐληξα κολακεύων.—Συνοίδα ἐμαντῆν τάνατον φαβούμενος.—Οὐκ αἰσχύνομει αὐτὸν πολλὰ εὖ πεποιηώς.—Οίδα θυητὸς ὁν.—Οὐ μεταμέλει μοι πᾶσαν τὴν χώραν τεμόντι.—Συνοίδες ἐμαντεῖ, ὅσ' ἀν λάβω, διαφθείρειν βουλομένων.—Ἀηλός ἔστιν αἰσχρὰ πράττεων.—Ἀηλός ἔστι τοὺς φίλους οὐτε λέγων εὖ, οὐτε εὖ ποιῶν.—Ο Κῦρος ὑδει τὸν νίδον

γεννήσας θυγέτον.—'Εκεῖνον τὴν πόλιν κακουργοῦντα παίσω.—"Ηίδεις τὰ τέκνα, ἃ ἐγένησεν ἐκεῖνος, θυγὴ δύτα.—Μὴ πάνου τὴν μητέρα φιλῶν.—'Αδικήσας ἵσθι δίκην δώσων.—'Ο ίατρὸς πάρεστι τῇ τοῦ παιδὸς ρόσφ επικουρήσων.—Παρὰ τὸν κριτὴν ἀγε τὸν κακοῦργον δίκην δώσοντα.—Δῆλοι ἔσονται τούτο τολμῶντες.—"Ηίδειν ἐκεῖνον πλεῖστα ἔνα ἄδρα τὴν πόλιν ὀφελοῦντα.—"Εκπέμψω τοὺς τὴν πόλιν κακούργους.

EXERCISE 46, p. 110.

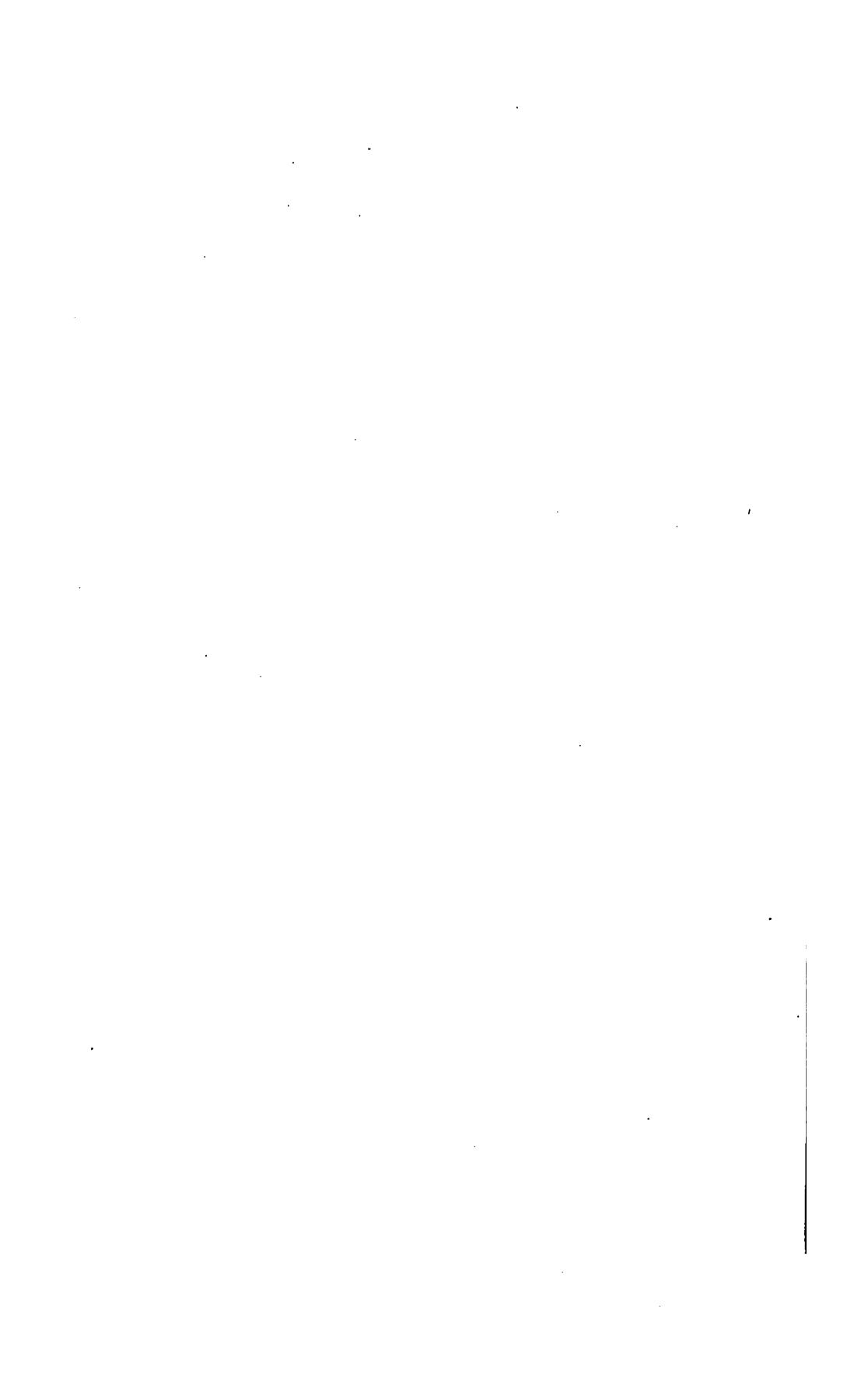
'Ο ίατρὸς ἔτυχε παρών.—Οὐκ ἀν φθάνοις κολάζων τὸν παιδα.—Οἱ πολέμοι ἔφθησαν ἡμᾶς εἰς τὴν πόλιν ἀφικόμενοι.—'Απιθι ἀνύσας.—Οὐκ ἀν φθάνοις ἀπιών.—Εἰ τοῦτο ποιῶν τοὺς πολεμίους φθάνεις, τενικήμας.—Εἴ με τοῦτο ποιῶν φθάνεις, δλωλα.—"Ην φθάνωμεν, αὐτοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀφικόμενοι, πάντα καλῶς ἔξει.—'Ο δοῦλος τὴν χύτραν κατέαξε λαθῶν.—Οἱ Σκηνθαὶ ἀφ' ἵππων ἐμάχοντο.—'Ο πατηρ εἰς τοὺς στρατηγὸν ἐσῆλθε λαθῶν.—Οὐντοι οἱ ὄπλιται πρὸ τοῦ βασιλεῶς αὐτοῦ ἐτάχθησαν.—'Εκεῖνός ἔστι φρονιμώτερος ἢ ὁστε πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρεῖσθαι.—'Απὸ δείπνου γεγένηται.—Λέγε φθάσας, εἰ τοῦτο τοῖς παροῦσι βουλομένοις ἔστι.—Καλόν ἔστι πρὸ τῆς πόλεως κινδυνον κινδυνεύειν.—'Αγαθοῦν ἔστι πρὸ τῶν φίλων κινδυνον κινδυνεύειν.—Τοῦτο ἀφ' ἐτέρων ἐπραττεν.—Οὐδέποτ' ἀν ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο ἐπραττον.—Εἴ μὴ Σενοκλείδης αὐτῶν ἦν ὁ στρατηγός, οὐκ ἐτέλμων ἀν πόλεμον ἀπὸ τοῦ προφανοῦς ἀραιοθαί.—Νόμους τίθεται οἱ ἀνθρωποι τοῦ μὴ ἀδικεῖσθαι.—'Απὸ δείπνου γενούσαι τὰ ἵππια ἥσκουν.

EXERCISE 47, p. 112.

'Αγεν σοῦ, ἔνεκα τὸν ἐτέρων φίλων, ὀλόματρ ἄν.—Διὰ τί μένετε, δόξαν τοῖς φίλοις ἐπικουρεῖν;—Διὰ τί συγχρ., λέγειν δέον;—Διὰ τί μένετε, ἔδον ἀπιέναι;—'Ηρέτο τὸν παιδα διοτι μένοι, ἀπιέναι δέον.—Εἰσημένον παρεῖναι, οὐχ ἥκουσιν.—Εἰ σοὶ βουλομένῳ ἐστιν, ἀπιμεν.—'Ελπίζω ἡμᾶς οὐτως ἀφικονυμένους τοὺς Πέρσας φθῆσθαι.—Εἰχε τὸ αὐτὸν ὑπερφων, ὅποτε θέλοι.—Ο δοῦλος ἐλέγει μοι ὅτι οἱ ίατροὶ παρῆσαν τῷ ρόσφ τοῦ παιδὸς ἐπικουρήσοντες.—'Εὰν τοὺς δούλους ἀδικῆς, ἵσθι δίκην δώσων τοὺς θεοῖς.—Ολδα πᾶσαν τὴν χώραν ὑπὸ τῶν Περσῶν τετμημένην.—Διὰ τί πόλεμον ἥρησθε, εἰρήνην αἰρεῖσθαι δυνατόν.—'Ελεγε μοι οὐτι πᾶσιν ἔδον εἴη παρὰ τὸν στρατηγὸν σχλάζοντα εἰσιέναι.

EXERCISE 48, p. 113.

'Ο Κῦρος δῆλος ἦν ἐπαιγεῖσθαι ἐπιθυμῶν.—'Ησθανόμην αὐτὸν τοῖς πατρίδος ρόμοις ἀπιστεῖν βουλόμενον.—Ω παι, τοῦτο ποιῶν πάνσαι, αἰσχρὸν ὄν τοῦ πατρὸς καταφρούειν.—'Ο παις ἐλαθεν εἰς τὸν πατρὸς οἰκον ιών.—Δόξαν δὲ τοῦτο, οὐκ ἀν φθάνομεν ἀπιόντες.—'Ο δεσπότης, μῶρος ὁν, ὑπὸ τοῦ δούλου ἐξηπατήθη.—Μὴ πολλὰς τέχνας ἀσκει, ἀδενατὸν ὄν πάντα καλῶς πράττειν.—Μὴ τῶν προσηγόντων καταφρούωμεν.—Χρημάτων γε ἔνεκα πάντων τῶν Ἐλλήνων ἀρεῖεις.—'Ισθι ἀπαλλαξόμενος τούτον γε ἔνεκα.—'Ελεγε μοι ὅτι ὁ Κῦρος, εἰ καὶ

τας ἄλλος, εἴη ἴκανὸς ἀνδρῶν ἀρχειν.—Οἱ λαρῷδες ἐλεγέ μοι ὅτι γάριν ἐμὲν
ἔνοι.—Τοῦτο τὸ ζῶον τρέχει κανὸς δίκην.—Τούτων οὐτως ἐχόντων, ηδη
ἀπειμι.—Πάντες, ὡς ἐπος εἰπεῖ, ἐπιθυμοῦσι τῶν ἀπόντων.—Ἄνυίτον
ἔστι τοῦ παρόντος ὀλιγωρεῖν, τοῦ ἀπόντος χάριν.—Ἄντος ἐσιώπα, ὡς
πάντων θεονκλείδη χάριν εἰδότοι.

EXERCISE 49, p. 116.

Οἰκτείρω τὴν μητέρα οἵης θυγατρὸς ἀπεστερημένην.—Ἐκείνῳ τοῦ
οἴνου, οὐπερ ἔχω, μεταδώσω.—Μετεπέμπετο πλειω οἴνον πρὸς φρούριον
ἔπινε.—Οὐτός ἐστι, ὃν εἰδεις, ὁ λαγώς.—Θαυμαστὸν παιεῖς, δις καὶ
τοὺς σοὺς φίλους κακῶς λέγεις.—Οἴδεν ὅτι ἀπολαυσούμην ὃν ἔχω ἀγα-
σθῶν.—Ωστε ἐπιθυμεῖς ἀγαθῶν λάμψανε.—Ράβδον, φίσση παιίσω, ἔχω.—
Οἱ ὄπλιται ἐν τοῖς πρῶτοι παρῆσαν.—Ταῦτα πάντα ἐν σοι ἐστι.—Ἄντα
πᾶσαν τὴν ἡμέραν πόνον ἡμῖν παρέσχον, ὅστε οἱ ὄπλιται μὴ πορεύεσθαι
ἔδίναντο.—Τὴν πόλιν ἀνὰ πέντε εἰσῆλθον.—Οἱ ἐπιβούλευοντες τῷ βα-
σιλεῖ ἑλαθον τὴν πόλιν ἀνὰ τρεῖς εἰσιόντες.—Λέγε ταχὺν ὅτι ἀνά σοι
δοκῆ.—Ἔγω⁷ ἀν αὐτὸς εἰσῆλητο πρὸ πάντων, ὃν ἔχω, αἰρούμην.—Οἴδα
τοὺς πολίτας εἰρήνην πρὸ πολέμου αἰρούμενονς ἄν.—Διὰ τοῦ διατρίβεις,
προσῆκον σοὶ τῷ φίλῳ ἐπικουρεῖν.—Οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτο ἐποίουν ἀνὰ
πᾶν ἔτος.—Ἐλασθον ὑπὸ πάντων καταφρονούμενοι.—Τοῦτο πράττουσιν
οὐκ ὅτι ἀνὰ πᾶν ἔτος ἄλλα καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν.—Τὰ σὰ κρίνα θαυ-
μάζω, ἄλλα τὰ τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ οὖν.—Οἱ παῖς εἰς διδασκάλον φοιτᾶ-
οὐδενός.—Εἰς διδασκάλον τοὺς παιδας πέμπομεν.

EXERCISE 50, p. 117.

Μετεμπλει μοι τὸν δοῦλον μαστιγώσαντι.—Ἐγὼ μὲν ἔσθιω, ίνα ζῶ,
ἄλλοι δὲ ζῶσιν ίνα ἔσθίωσι.—Οἱ Σωκράτες ἔφη ὅτι αὐτὸς μὲν ἡσθιει,
ῶντα ζῶν, ἄλλοι δὲ ζῶν, ὡντα ἔσθίουσιν.—Τὸ τῆς πολεως κάλλος ὑπὸ πάν-
των τῶν παρόντων ἔθαυμάζετο.—Τοὺς πολίτας, εἰ τοῖς τῆς πολεως
σώμοις πίθοιντο, ἔφη εὐτρυχῆσαι ἄν.—Τὸ ὑδωρ θαυμάζω γενούμενον ολ-
υον.—Ἡ χρίσα ἀπέθανεν ἄν, εἰ μὴ διὰ τὴν δόρνην τὴν τίκτουσαν ὡδὸν ἀνὰ
πᾶσαν ἡμέραν.—Τὸ τοῦ παιδὸς κάλλος ὑπὸ αὐτὸν τοῦ Σωκράτους ἔθαυ-
μάζετο.—Ἡ Περσικὴ ἵππος ἔξ απεροσδοκήτον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς τάξεις
ῆλαννεν.—Ἀλγειν φησὶ τὴν κεφαλήν.—Ἡισθαύμην αὐτὸν ἐπὶ πλούσιοις
τοῖς πολίταις ἥδομενον.—Ἐπι καλῇ τῇ θυγατρὶ ἥδομενος αἰσχύνομαι.—
Δῆλός ἐστιν ἀγθόμενος τοῖς τῶν ἀδελφῶν κακονορήμασι.—Τὸ ἀπὸ
εοῦδε μηδενὸς ὀλιγωρῶμεν.—Οἱ κριτῆς ἐλεγέ μοι ὅτι τοὺς πολίτας ἡμῖν
πειστείον εἴη.—Εἴθε τὸ δέον ἐποίεις.—Ωφελεις τὸ δέον ποιῆσαι.—Ἀπορῶ
ὅτι ποιῶ.

EXERCISE 51, p. 120.

Μακαρίζω σε οἴων ἀγαθῶν ἔτυχες.—Οἱ πολλοὶ δῆλοι εἰσιν ἐπιθυ-
μοῦντες ὃν ἀγαθῶν οἱ πλησίον κέκτηνται.—Ἄπειμι, ἐφ' φί ὁ ίστρος
μενεῖ.—Εστιν οἱ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἐπιτρόποντο.—Λέξω σοι, ἐφ' φίς
ταῦς ἐτέρους σιγήσεσθαι.—Ἐστιν ἀντικα ἐπίγρασας τῶν προθύμου;

Τοῦτο ποιεῖν πειράσομαι, ὅστε καὶ σέ γ' ἐμὸς ἐπαινεῖν.—Ἄντε ἀγαθῶν ἀν ἔχω, ἐλευθερίαν αἰδοίμην ἀν.—Ηἱρεῖτο πόλεμον, ἐξὸν εἰρήνην ἔχειν.—Οὐ θεοκλείδης ἥρεθη στρατηγὸς τεταρτος αὐτός.—Ηδομαι στρατηγὸς αἰθεθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.—Διὰ τί πακοδαίμων εἰμι, παρόν μοι εὐδαιμόνιον γενέσθαι.—Δι' ἐγχρᾶς Ἀθροόντας γίγνομαι.—Διὰ τοὺς Ἀθηναίους ἐφευγε.—Ηδομαι ἰδὼν σὲ διὰ χρόνον.—Ισθι διὰ τοὺς θεοὺς εὐ πράττων.—Ισθι δι' ἐμὸς κατεργάμενος.—Οὐ κατόδις χάρις σὴν πάρεστι.—Τοῦτο πράττουσι διὰ πέντε ἑτῶν.—Ο παῖς διὰ χειρὸς ὁρθὸν ἔχων τὸν κύνα διάκει.

EXERCISE 52, p. 122.

Τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἡδονῶν ἔχοντας, διὰ τὸ μὴ τῆς ὡς ἀληθῶς εὐδαιμονίας γεγενέσθαι.—Σοφάτεροι εἰσιν ἡ ὅστε τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἡδονῶν ἔχεσθαι.—Ηδέως, οἴφ σοὶ, ἀνδρὶ χαρίζονται.—Ηδέως ἀν ἀνδράσιν, οἵοις ὑμᾶς, χαρίζομην.—Κατὰ τοὺς τείχους ἥλλοντο.—Βούλει τὴν ἀληθειαν κατὰ τὸν ἐμού φίλον λέγω;—Ο παῖς οἵος τῷ πατρὶ ἐστι κατὰ πάντα.—Τοῦτο χαλεπὸν ἐστι καὶ, οἵοις ἡμῖν, ἀνδράσι ἀδύνατον.—Ο βασιλεὺς, οἵον σοῦ, ἀνδρῶν ἥρατο.—Ο παῖς θαυμαστὸν δόσιν προϊχώρησε.—Ηδέως, οἴφ σοὶ, ἀνδρὶ ἐφηρ χαρίσασθαι ἄν.—Τοὺς ἀγαθῶνς εὐλογοῦσις ἀεὶ, οἵοι σὺ, ἀνδρες.—Τὸ πάντων ἐπαινεῖται, οἴος σὺ, ἀνήρ.—Ηδιον ἀν ἰδούμι, οἵονς σὲ, ἀνδρας ἡ αὐτὸν τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν.—Θαυμαστὸς ὡς ἀθλίος γέγονε λαθάνει.—Οὐκ ἀν φθάνοιμι, οἴφ σοὶ, ἀνδρὶ χαρίζομενος.—Οὐκ ἀν φθάνοις, οἴφ γ' ἐμοὶ, ἀνδρὶ χαρίζομενος;—Ο Σωφρόνισκος, φίλαντος ὧν, οὐδεὶν ἐκῶν γε εἶναι ἔχαριστο.—Πάντες, ὡς ἐπος εἰπεῖν, ἡδέως, οἵοις ὑμᾶς, ἀνδράσιν χαρίζονται.—Πάντες, ὡς ἐπος εἰπεῖν, ἡδονταὶ, οἴον σὲ, ἀνδρας ἐπαινοῦντες.—Ταῦτα κατὰ τὴν ύσον ἐνέγειρο.—Οἶδα αὐτὸν κατὰ κόρμας οἰκοῦντας.—Ο δεῖτος τὰ πτερὰ κατὰ λόγον τοῦ σώματος ἔχει.—Τὸ δῆρ κατὰ λόγον τοῦ κατὰ θυμὸν διαφέρει.—Λέξω σοὶ, εἴ τον δὲν παιδα εἰς διδασκάλου πέμψεις.

EXERCISE 53, p. 124.

Οὐδεὶς ὅστες οὐκ ἄν, οἵονς σὲ, ἀνδρας κατακλανεῖει.—Οὐδενὸς ὅτους οὐ καταφρονεῖ.—Οὐδενὸς ὅτου οὐκ ἀλιγωρεῖ.—Οὐδενὶ ὅτῳ οὐκ ἄν ἡδέως χαρίζοντο.—Οὐδενὶ ὅτῳ οὐ παρόντων ἐπεβούλευσε.—Θαυμαστὸν ποιῶ, ὅς, οἴφ σοὶ, ἀνδρὶ οὐ χαρίζομαι.—Οἶδα, οἴον σὲ, ἀνδρα φιλήσων.—Αἰσχύρομαι, οἴφ σοὶ, ἀνδρὶ ἐπιβεβούλευκως.—Ἄηλος ἡγ, οἴφ σοὶ, ἀνδρὶ χαρίζομενος.—Ἐκεῖνο χαλεπὸν καὶ, οἴκη γε ἐμοὶ, ἀνδρὶ ἀδύνατον.—Τὸ κατὰ λόγον ζῆν ἀλδες τοῖς πολλοῖς ἀλλως τε καὶ νεοῖς.—Οὐδὲν οἴον ἀκοῦσαι αὐτῶν τῶν πρεσβέων.—Οἱ ἀμφὶ γῆν ἔχοντες εὐ πράττουσι.—Τὸν κύνα ἐδίωκον, ὡς ταχοντος ἀκον.

EXERCISE 54, p. 127.

Ηρετο εἰ τοῦτο οἴων τε εἴη.—Οἱ πρόσθεν ὅδοντες οἱ ἡμέτεροι οἵοις τέμνειν εἰσίν.—Ἐλεγέ μοι δι τὸ πατήρ ἥλγει ἔνα τῶν πρόσθεν ὅδοντα τον.—Μεγάλους τοὺς πρόσθεν ὅδοντας ἔχει.—Οὐχ οἴος ἡγ θάνατον φο-

βεῖσθαι.—Οὐ φῆσιν ἔθελεν εἰσιέναι εἰς τὸν στρατηγὸν οὐ σχολάζοντα.
—Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπλευσαν μιᾶς δεούσας εἴκοσι ταῦς ἔχοντες.—Οὐκ οἶν
τε ἐστὶν ἔνα γάλαδρα ἀλλὰ δυνηθῆναι ποτε πάντα ταῦτα πρᾶξαι.—Οὐκ
ἄλλα θάνατον φύγοις.—Αμφὶ τὴν καμῖνον τὰ πολλὰ ἔχει.—Μὴ τοιμίσῃς
ἔμε τοῦτο ποιεῖν δι' ὑβρεως.—Οἱ νεόι εἰσὶν οἱοι ἐπιθυμεῖν πολλῶν.—
Οὐλίγον πάντες ἐθέλουσι τῷ Σωκράτει τὴν διάιταν ἐπιτρέπειν.—Τπὸ
πάντων ὀλίγον δεῖν τοῦτο αὐτοῖς πιστευθῆσται.—Πολλοῦ δέω τῶν
πάντων, ὡν ἔχεις, ἐπιθυμῆσαι.—Τὰ αὐτὰ ἡμῖν φοβεῖται.—Φῆσι θανά-
τον ἀδεῆς ὡν.—Λέγει ὅτι η μῆτηρ περὶ τῇ θυγατρὶ φοβεῖται.—Οἱ ἀμφὶ
γῆν ἔχοντες εὐ πράττουσι.—Τὸν στρατηγὸν ἥρετο, εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα
πρενεσθαι μέλλοι.—Φῆσι τοῦτο ἐπιτετραμμένος.

EXERCISE 55, p. 130.

“Οπως παρέσαι ἐνθάδε αὐτός.—Φρόντιζε δόπως τὰ σὰ τέκνα γενή-
σονται ἵτι βέλτιστα.—Οπως ἄνδρες ἔσεσθι τῆς ἐλευθερίας, ἦν ἔχετε,
ἄξιοι.—Φρόντιζε δόπως μηδὲν σὲ πολλάκις βλάψαν ἔρεις.—Φρόντιζε
οπως μηδένα βλάψεις.—Οἱ ὄπλιται οἱ Ἑλληνικοὶ ἐπὶ τοιων ἐτάχθησαν.
—Ο Κύρος ἐπὶ Σαρδέων ἐπορεύετο τοὺς Ἑλληνικοὺς ὄπλιτας ἔχων.—
“Ἐφη ὅτι ταῦτα οὐκ ἐφ' ἐαντῷ εἴη.—Σπουδὰς ἐπὶ τοίσδε ἐσπείσατο.—
‘Ἐπι τοῦ μεγάλου βασιλέως ὄνομα είχεν.—“Ἐλεγεν ὅτι ὁ νιός ἐπὶ τοῦ
Θαλέω τοῦ φιλοσόφου ὄνομα ἔχει.—‘Ἀπέκτενεν αὐτὸν ἐπὶ δείπνου.—
Οἱ Ἀθηναῖοι τὴν πόλιν ἐλεῖν δυνάμενοι οἵμως ἀπέπλευσαν ἐπὶ οἴκον.—
‘Ἐπὶ τουτοις οἱ στρατηγοὶ τοῦ Ἀθηναίων ἀπέπλευσαν.—“Ἐλεγέ μοι ὅτι
δι στρατηγὸς οὐχ οἷος εἴη τοὺς πολίτας ἀδικεῖν.—Οὐκ ἐκπέμπονται ἐπὶ
τῷ δοῦλοι εἶναι.—Φῆσι ἐπὶ τῷ ποταμῷ οἰκῶν.—Φιλοτιμότατός ἐστιν,
ῶστε πάντα ἐπὶ ἐπαίνῳ ποιεῖν.—“Ἐφη τὸν γερρόν μεῖζω η καὶ ἀνθρω-
πον εἶναι.—“Ἐφη παθῶν μεῖζω η καὶ δάκρυα.—Οὐ μὴ ποιησεις.—Οὐ
μὴ τοὺς τῆς πόλεως νόμοις πιθωνται.—Πανσαι λαλῶν.

EXERCISE 56, p. 133.

Λέδοικα μή τι πάθη.—Ἐδεδοίκειν μή τι ὁ παῖς πάθοι.—Φοβοῦμαι
μὴ οὐν ταῦτα οὐτως ἔχοντα εὐρήσουμεν.—Περὶ τῷ νιῷ φοβοῦμαι μή τι
πάθῃ.—Ο πατήρ, εἰ καὶ περὶ τῷ νιῷ ἐφοβεῖτο, οἵμως ἀπῆλθε.—Οὔτε
ἀπένται οὔτε μένειν δύναμαι.—Οίδα αὐτοὺς ἀποκωλύσοντας τὸν βασι-
λέον μὴ ἐλθεῖν εἰς τὴν χώραν.—Φοβοῦμαι μὴ αὐτοὺς κακῶς πεποιήκα-
μεν.—Λέδοικα μή ὁ πατρός οὐν θάνη.—Λίσχρόν ἔστι μὴ τοὺς τῆς πα-
τρίδος νόμοις ἀμύνειν.—Οὐδὲν ἐμποδὼν μη τοῦτο ἀληθὲς εἶναι.—Τί¹
ἐμποδὼν μὴ οὐν θανεῖν ἡδη.—Λίσχρόν τὸ μὴ οὐκ εἶναι θανάτον ἀδεής.
—Δειπόν τὸ μὴ οὐν τὰ τῶν θεῶν φέρειν.—Οὐχ ὅσιον τὸ μὴ οὐν θελεῖν
πρὸ τῆς πατρίδος μάχεσθαι.—Οὐχ οσιον τὸ μὴ οὐν πρὸ τῆς πατρίδος,
έσαι δέη, ἀποθανεῖν.—Λίσχύνομαι μὴ οὐν φαινεσθαι μεγάλα τὴν πατρίδα
ῶφεληκώς.—Φοβοῦμαι μὴ τοῦτο τυγχάνη ὡν.—Μετὰ τοῦτο τι ἐμποδὼν
ἡμῖν μὴ οὐκ ἀποθανεῖν;—Ἐξέπεμψαν τοὺς ἀποκωλύσοντας αὐτοὺς μὴ
ἐλθεῖν εἰς τὴν χώραν.

EXERCISE 57, p. 136.

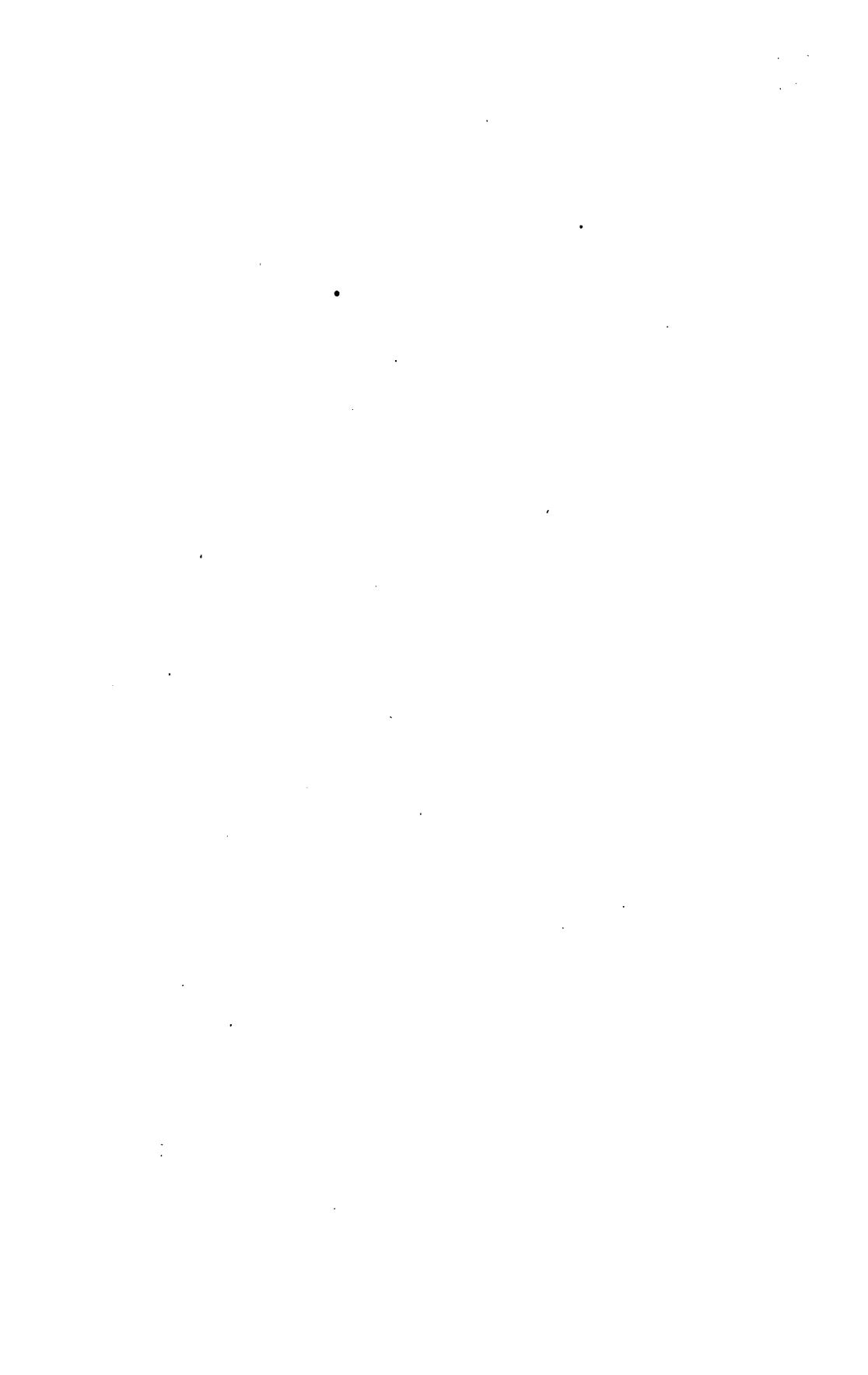
Ο μὴ τὸν πατέρα φιλῶν ἐστιν ἀνόσιος.—Τὸ μὴ τιμᾶν γέροντας φοβοῦμαι μὴ ἀνόσιον γένηται, οστις μὴ πάρεσται.—Οὐ μὴ διατρίψεις.—Οἱ νίοι τῶν τὴν Περσῶν τὰ αἰσχρὰ διώκοντις.—Ο μὴ τῷ θεῷ πιστεύων ἀθλιος ἐγένετο λαθών.—Τὸ μὴ οὐ τὰ τέκνα φιλεῖν ἀνόσιον.—Οὐχ οἶν τέ μοι, ἂ μη ἔχω αὐτὸς, τοὶ δούναι.—Σοφότερός ἐστιν ἡ ὥστε μὴ ἐκεῖνο γιγνώσκειν.—Τὸ μὴ τοὺς φίλους ποιεῖν, ἔχόν σοι, ἀνόσιον.—Δίωκε τὰ μὴ (ὅντα) παρὰ τοὺς τῶν θεῶν θεομούς.—Ἐφη παρὰ τοὺς ἄλλους, ἡ δέ, πονησαι ἄσ.—Οίδα τοῦτο τὸν κίνδυνον σὺν ὑμῖν κινδυνεύοντα.—Παρὰ τὸν ἀρτον ἔχει οἶνον.—Συνοιδέμαντῷ παρὰ μικρὸν διαπεφενγότι θάνατον.—Ἄργότατος ἡν ὥστε οὐδένα πόνον ὑπέμεινεν ἐθελοντής.—Ἡν ἀργότατος ὥστε μηδένα ἐκών εἶναι πόνον ὑπομένειν.—Παρὸ δὲ πεντηκοντάπολεις τοὺς διώκοντας.—Ταῦτα παρὰ δόξαν συνέβη.—Εἰ τὸν βαρβάρους τικήσομεν ἔτι μιᾶς μάχη, ἔτι τῷ ασφαλεῖ ἐσόμεθα.—Τούτον τὸν οἶνον παρὰ δούλον τὸν πιστὸν ἔδεξαμην.—Ἡροῦντο μὴ αὐτόχθοις εἶναι.—Τποπτεύω μὴ τοῦτο ἀνόσιον γένηται.—Ἀπῆλθεν ὑποπτεύσας μὴ τὸ μένειν ἀνόσιον εἰη.—Φῶμεν τοῦτο ἡ μῆ;

EXERCISE 58, p. 138.

Μὴ ἀπέλθης, πρὸν ἀν ἐλθω.—Οὐ παύσομαι μαχόμενος, πρὸν ἀν ὑψᾶς ὡς νεκτηκώδες.—Οὐχ οὖρον τε ὑμῖν τὸν ἔξι πόλεως ἐχθρὸν τικῆν, πρὸν ἀν τὸν ἐν αὐτῇ κολάσσῃτε.—Ἀπόγκειτο πρὸν ἐμί γένεται.—Ἀντὸς ἐφενγον, πρὸν σὲ κατελθεῖν.—Ἐως ἀν ἔτι σχολάζῃς, λέγε.—Περιφύμεθα, μέχρις οἱ Ἑλληνες ἀποπελεύσασι.—Οὐκ ἐλήξαν πρὸν τὸν τοὺς παιδὸς πατέρας μεταπέμψασθαι.—Εἰώθαμεν περιμενεῖν, ἔως αἱ πόλαις ἀνεργομέναι εἰεν.—Οὐ μὴ ἀπίω, πρὸν ἀν σε τικῆσον.—Ἐφη ὡς ἡμᾶς ὅζειν, ἔως ἔτι ἔχην.—Μὴ λῆγε, πρὸν ἀν τὸν θυμοῦ κρατῆς.—Μέχρις ἀν παραμένεις, τῇ τὸν παιδὸς ῥόσον ἐπικούρει.—Ἐφη τὸν θεοὺς πλεῖστα φοβοῦμενος, ἡνίκα μᾶλιστα εὖ πράττοι.—Ὦς τὸν βασιλέα δὲ στρατηγὸς εἰσῆλθεν.—Οἱ δὲ ἐπείθοντο, πλὴν εἰ τίς τι κλέπτοι.—Ἐφη αὐτῷ ἐγγύτατα γένοντος ὡν.—Ἐνθὺν τῆς πόλεως πορεύονται.—Εἰδόντος ἡμῶν ἐλεγέ μοι ὅτι τῷ ἔργῳ ἐπιχειρησέον εἰη.—Ἐνθὺν γενόμενοι πολλῶν δέομεθα.—Ἐνθὺν γενόμενος ἔθαψε.

EXERCISE 59, p. 142.

Ἄρον ταῦτα πρὸς ἡμῶν ἔστι μᾶλλον ἡ πρὸς τῶν ἐχθρῶν;—Ἄρον πρὸς τούτοις ὅλος ἔστι;—Ἡ πον πρὸς τῷ ἀρτῷ καὶ τὸν οἶνον ἔχειν βούλει;—Οὐ τί που ἐγὼ ὑφρίζω;—Μῶν τι νεώτερον ἀγγέλλεις;—Ἐλτα θάνατον θαρρεῖς εὐσεβῆς ὡν;—Ἐλτε οὐκ οἱει δίκην σε δώσειν ὡν πεποίησαι παρὰ τοὺς τῶν θεῶν θεομούς;—Τί παθῶν τὸν ἐλεύθερον τύπτεις;—Τί μαθῶν οὐκ αἰρεῖ παρὸ ἡμῶν ἔτι μένειν;—Τί παθῶν οὐ λήξεις εἰς τὸν φίλους ὑβρίζων;—Ἄρα μὴ ταῦτα πρὸς ἐχθρῶν ἔστι μᾶλλον ἡ πρὸς ἡμῶν;—Ἄρα τι πρὸς τὸν Σενοκλείδον ἡτιμάσαι;—Ἄλλο τι ἡ περὶ πλείστου ποιεῖ, ὅπως οἱ σοὶ παῖδες ὅτι βελτιστοὶ τραφήσονται; οἱ

παιδευθήσονται;—Οὐκ ἔστιν εὐσεβοῦς θάνατον ἄγαν φοβεῖσθαι.—Οἱ ἔτεροι πρὸς τοῦ Κύρου μᾶλλον εἰσι.—Ισθι ταῦτα πρὸς τοῦ Κύρου ὄντα.—Οἴδα αὐτὸν πρὸς τῶν Ἀθηναίων ὄντα.—Ἄρε οὐχ ὁρῶμεν τε καὶ ἀκούμεν εὐθὺς γενόμενοι;

EXERCISE 60, p. 144.

Ο δοῦλος ὑπὸ τοῦ δεσπότον ἀπέθανε.—Οἱ πολλοὶ τῶν παιδῶν ὑπὸ ἀνάγκης μανθάνουσι.—Ηισθημαὶ τὸν παῖδα ὑπὸ ἀνάγκης μανθάνονται.—Οὐ μεταμέλει μοι ταῦτα ὑπὸ ἀνάγκης μεμαθηκότι.—Τὸν κόλακα τὸν ἀναιδῆ ἔφη ὑπὸ μέθης μαίνεσθαι.—Οἱ ὀλίγοι ὑπὸ τῶν πολλῶν τιρῶσκονται.—Ἀπειμι, ἐφ' ὃ αὐτοὶ ὑμεῖς ὑπὸ τύπτα πορεύεσθε.—Ορᾶς οὖν, ἔφη, ὅσοι ὑπὸ ὀλίγων τιρῶσκονται;—Οὐκ οἶδα ὅπως ὁ ἀετὸς τὸν ὄφραλμὸν ἔξεκόπη.—Οσους ἴδω εὐτάκτως πορευομένους ἐπαινέσομαι.—Πόσον ἀτενεῖται τὰ σὰ κτηματα πωλούμενα;—Σιωπῆσιν ἔφη, πολλὰ ἔχων ἔτι λέγειν.—Εἳνα ὁ δοῦλος ὑπὸ σον ἀποθάνη, δίκην δώσεις.—Ἄρε ορᾶς ὅσοι τῶν πολεμίων εἰσί;—Φησὶ ταῦτα ἐπιτετραμένος.—Τπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ταῦτα ἔγενετο.

EXERCISE 61, p. 146.

Πότερον οὗτος τέθυηκεν, οὐκ οἶδα.—Εἳνα τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι προσέχητε, πάντα καλῶς ἔξει.—Εἰ τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι προσέχουτε ὑμεῖς αὐτοὶ, πάντα καλῶς ἀν ἔχοι.—Εἰ τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι προσέχουτε ὑμεῖς αὐτοὶ, πάντα καλῶς ἀν ἔχοι.—Οἱ περιόφοραι τὴν ἡμετέραν χώραν τετμημένην.—Πότερον οἱ αὐτοὶ κύρες τὰς οἰκεῖ διώκουσιν η οὐ;—Απιθι θαῦβόν, ἐφ' ὧτε σιγήσει.—Δειδοίκα μὴ τῆς οἰκαδὸς ὁδοῦ ἐπιλαθώμεθα.—Ολὰς αὐτοὺς τὴν χώραν μὴ περιφορεύοντον.—Ω πολίται, μὴ τὴν χώραν περιθῶμετε τημθεῖσαν.—Οὐ περιόφορται ἡμᾶς ἀδικουμένους.—Εἰρηνὴν ἐποίησαντο ἐφ' ὧτε ἀμφοτέρους τὰ αἰγῶν ἔξειν.—Ἐλεγεν ὅτι ὁ Σενοκλείδης εἴη σοφώτερος η ὥστε ὑπὸ δούλων ἔξαπατ-ᾶσθαι.—Λέγειν ὅτι πλείστα ὅπλα ἀλλα η κατὰ τοὺς τεκχρούς.—Ηργεῖτο μὴ θάνατον φοβεῖσθαι.—Ο βασιλεὺς ἔξεπεμψε τοὺς κατάξοντας τὸν Σενοκλείδην.

EXERCISE 62, p. 148.

Αὐτὸ τοῦτο, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀγανακτῶ, εἰ τὴν ἡμετέραν τῆς χώρας τετμημένην περιοδάτε.—Τοῦτο ἔτώ ἀγανακτῶ.—Ο Κῦρος ἀγανακτήσας ἐπὶ Σαρδίων πορεύεται πέντε ἵππεις ἔχων.—Πλείστα εἰς ἄντρο πάρεσκει.—Φησὶ τὸ ἥθος πρᾶπος ὡν.—Ηρόμητρ αὐτὸν, εἰ ὁ βασιλεὺς εἴη τὸ ἥθος πρᾶπος η μή.—Ἄρε ορᾶς ὅσοι τὰ αὐτά σοὶ πάσχουσιν.—Ἄρε οἰσθα ὄποιοί εἰσιν οἱ νόμοι τῶν Περσῶν;—Οὖτος, τί λέγεις; Ὁ, τι λέγω;—Εἰ καὶ τις ἄλλος, πρᾶπός ἔστι τὸ ἥθος.—Θαυμάζω σὲ μὴ εἰσιέναι δύνασθαι λαθόντα.—Φησὶν οὐχ οἰος ὡν ἀπὸ παντὸς κερδαίζειν.

EXERCISE 63, p. 149.

Μία χελιδῶν ἔαρ οὐ ποιεῖ.—Ἐλεγέ μοι ὅτι μία χελιδῶν οὐ ἔαρ ποιοίη.—Ηερόμητρ ὁ, τι ποιῶν τοῖς θεοῖς χαριζοίμην.—Ο ἀετὸς τοὺς

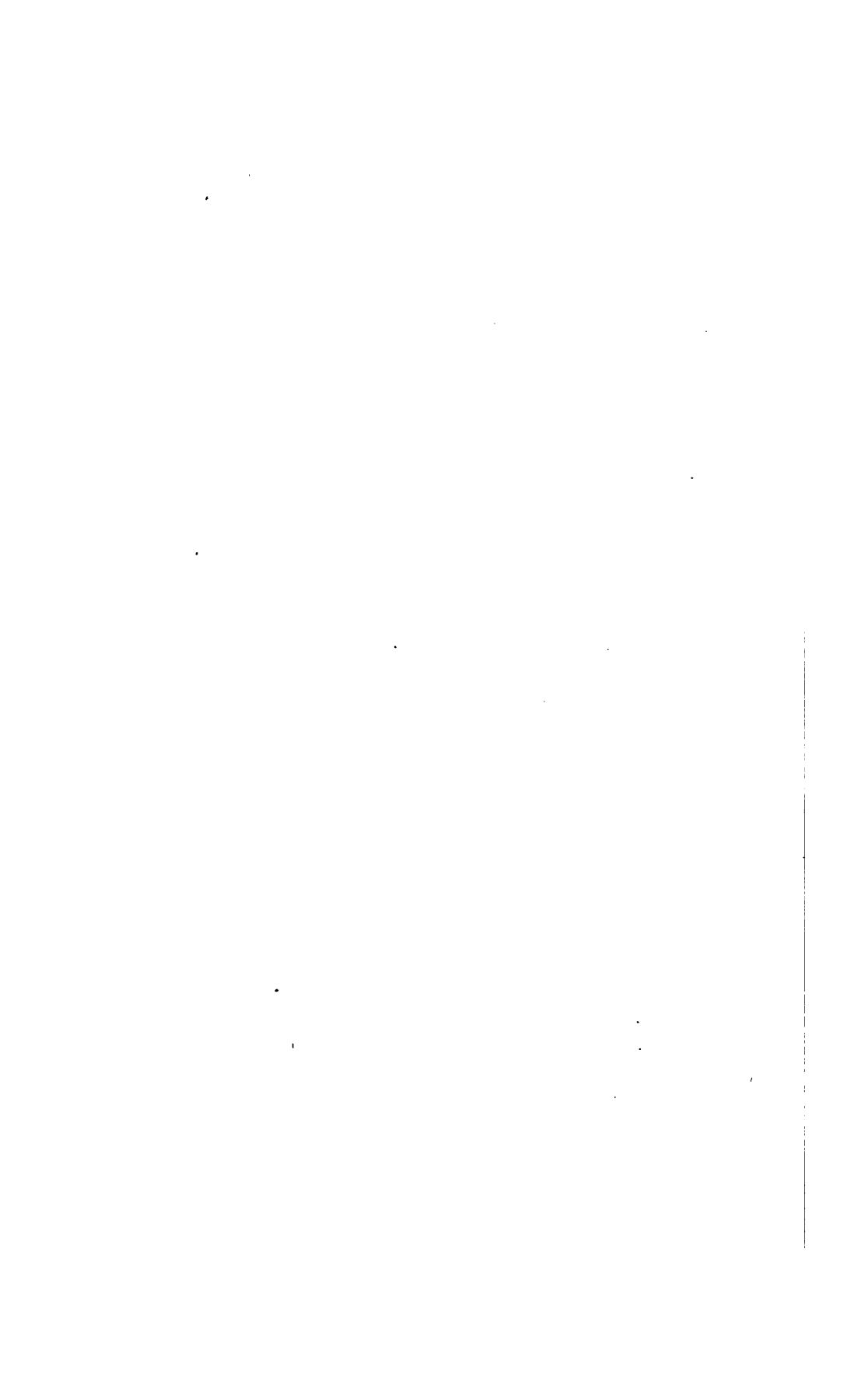
δρθαλμοὺς ἐκκαίεται.—Τὸν ἀετὸν φησὶ τοὺς δρθαλμοὺς ἐκκεκαῦσθαι.—Τί βουλόμενοι εἰς τὴν χώραν τῶν Σκυθῶν οἱ ἔτεροι τοῦ αὐτοῦ ἥρος ἐπορεύοντο.—Ἡ ταῦς ὡς τίκτει ἀπαξ μόνον τοῦ ἔτους.—Οὐ μὴ ὀδικῶν οὐδεὶς τόμον δεῖται.—Νὴ τὸν Ἀπόλλω, παρόσομαι σοὶ, ἵνα τι δέκι.—Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, τὸν παῖδα τῆς τόσου ἀπαλλάξω.—Τίνα τόνδε ἄγεις ἴατρόν;—Οὐκ ἄπει; Οὐ μὰ Δῖ, ἔγωγε.—Εἰ καὶ μὴ ὑπ' ἄλλων ὀφθῆσει, σαντῷ γε συνείσει ἐδικηστί.—Τοῖς τι ποιούσιν πάντες, ὡς ἐπος εἰπεῖν, ὁργίζονται;—Οὐδεὶς ὅτῳ οὐκ ἐφθόνησε.—Νὴ τὸν Ποσειδῶνα, οὐδεὶς ὅτῳ οὐκ ἐπιθουλεύει.—Μηδενὶ φθονήσῃς.—Ἡ ἀηδῶν ἄδει καλλιστα.

EXERCISE 64, p. 151.

Ἡ κόρη τά τε ἄλλα καλὴ τὸ σῶμα ἔστι καὶ καλλίστοντος ἔχει τὸν δρθαλμόν.—Ωμοσεν ἡ μήν δώσειν, εἰ ἔχοι, τρία τάλαντα.—Ομνυμι ἡ μήν τοῦτο ποιήσειν.—Ομνυμι πρὸς πάντων τῷτο θεῶν μεγάλα τὴν πόλιν ὠφελήσειν.—Οἱ σὺν τῷ βασιλεῖ εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἐλλήνων ἥλασσαν ψιλοί.—Ἐλεγέ μοι ὅτι ἀπώλοντο αἱ υῆρες αὐτοῖς ἀγδράσσοι.—Ἐλεγέ μοι, ὅτι, εἰ μὴ διὰ τὸν ἀρχοντα, αἱ υῆρες αὐτοῖς ἀγδράσσοιν ἀπόλουτον ἄν.—Ἄρδον πειρᾶ, πότερον μαίνομαι ἡ οὖν;—Ἡ πον πειρᾶ πότερον μαίνομαι ἡ οὖν;—Ἄρα διαφέρει αὐτὸς ἄλλων ἡ σοφία ἡ σωφροσύνη ἡ ἀμφότερα;—Πότερον παιᾶς ἔχων ἡ μάινει;—Ο Κύρος, ὁσπερ εἴχεν, ἐπορεύετο πέντε ἵππεις ἔχων.—Τῷ πλησίον πάντα τὰ αὐτοῦ φέρων ἔδωκε.—Τούτον τοῦ κόλακος τὴν ἀγαθειαν τεθαυμασκώς ἔχω.

EXERCISE 65, p. 153.

Εἰ μὴ διὰ τὸν Ξενοκλείδην, πᾶσα ἡ χώρα ἐκινδύνευσεν ἀν τμηθῆναι.—Ἄλλα πᾶς τις δίκαιος ἔστι τοῖς τῆς πατριδὸς τόμοις ἀμύνειν.—Οὐδὲν ἄλλ’ ἡ ἐπιτάττεις.—Μῶρος ἀν εἴην, ἀπεκρίνατο, τούτο ποιῶν.—Μετιδόσω σοὶ τοῦ σίτου, οὐ ἔχοι αὐτοῖς, ἀπεκρίνατο.—Ἀπῆγε, πῶν τὸν φίλον ἐλθεῖν.—Πᾶς τις δίκαιος ἔστιν, οὐδὲ σοὶ, ἀγδρὶ χαριζεσθαι.—Πλείστα εἰς ἀνήρ, ἀπεκρίνατο, τὴν πόλιν ὠφελησα.—Παρὸν ὑμᾶς ἡξω, ἀπεκρίνατο, ἵνα τι δέῃ.—Οὐδὲν ἄλλ’ ἡ ἐπιγελᾶς πᾶσι τοῖς πολίταις.—Τί ἄλλο ἡ πάντων ἀνθρώπων ὀλιγωρεῖς;—Ἀνδρας, ἀπεκρίνατο, συναθροίσω ὅτι πλείστους.—Παρὰ σε ἡξω, ἀπεκρίνατο, ὅτι τάχιστα, τῇ νόσῳ τοῦ πιστοῦ δούλου ἐπικυρωθήσων.—Εἰ καὶ τις ἄλλος, σύ γε, ἀπεκρίνατο, μεγάλα τὴν πόλιν ὠφελησας.—Ἐφθαστον τοσσοῦτον, ὅσον διεφθαρκέναι τοὺς μετὰ τοῦ βασιλέως.—Τί οὐ καὶ ἐμὲ ἐποίησας εὐδαιμονία;—Τί οὐκ ἀπεκρίνω;—Εἰ μὴ ὁ Ξενοκλείδης παρείη, ἀπεκρίνατο, αἱ υῆρες αὐτοῖς ἀγδράσσον ἀπολλύοντ’ ἄν.—Τούτο ποιῶν, τοῦ θυμοῦ δυῦλος ἔσει.—Εἰ μὴ φιλότιμος εἴη, οὐκ ἀν πάντα τὸν πόνον ὑπομένοι.

A K E Y

TO

ARNOLD'S PRACTICAL INTRODUCTION

TO

LATIN PROSE COMPOSITION.

ADAPTED TO THE AMERICAN EDITION.

FOURTH EDITION, REVISED.

**NEW-YORK:
D. APPLETON & CO., 346 & 348 BROADWAY.**

M.DCCCLIV.

Entered, according to the Act of Congress, in the year 1847,
By D. APPLETON & COMPANY,
In the Clerk's Office of the District Court of the United States for the Southern District
of New York.

cermit

[rarely] messim

A K E Y
TO
ARNOLD'S PRACTICAL INTRODUCTION
TO
LATIN PROSE COMPOSITION.

EXERCISE 1, p. 19.

Si tu exercitusque valetis, bene est.—Et tu et Balbus manus sustulistis.
—Et ego et tu bella gessimus multa.—Et tu et Balbus bella gessistis per-
multa.—Fames condimentum optimum.—Galli a Cæsare victi sunt.—A te
et Balbo manus sublate sunt. Si tu et soror tua valetis, bene est.

EXERCISE 2, p. 21.

Respondit se bella gessisse multa.—Negat se peccasse.—Negat se in-
telligere.—Negat Cæsarem leges esse violatorem.—Memento famem esse
condimentum optimum.—Respondit se intelligere.—Respondit et te et Bal-
bum valere.—Et tu et Balbus peccavistis.

EXERCISE 3, p. 22.

Solon se furere simulavit.—Me furere simulabo.—Promisit se venturum
(esse).—Recipio me negotium ex tuâ sententiâ conjecturum.—Spero te ex
sententiâ navigaturum.—Negotium a Balbo conjectum est.—Spero me ne-
gotium (esse) conjecturum.—Se furere simulabat.—Negotium me conjecturum
pollicitus sum.—Respondit Caium ex sententiâ navigasse.—Respondit
se negotium esse conjecturum.—Negat se venturum.—Iter ex sententiâ
confecit.

EXERCISE 4, p. 24.

Bonos sapientesque ex civitate pellunt.—Omnes multa ignoramus.—Inter
se contraria sunt virtus et vitium.—Cæcus non ~~videat~~.—Bonis sapientesque
ex civitate pulsi sunt.—Surdus non audit.—Audi multa; pauca loquere.—
Omnia nostra nobiscum portabimus.—Per pauca locutus est.—Et tu et Bal-
bus multa ignoratis.—Negat se valere.—Pauca audient; loquentur multa.—
Parentibus permulta debemus.—Memento te parentibus debere permulta.—
Negat se ex equo pugnaturum.

EXERCISE 5, p. 26.

Nulla animalia, quæ sanguinem habent, sine corde esse possunt.—Non
omnis, qui seritur, ager, fruges fert.—Qui facile credit, decipitur facile.—
Quod rectum est, laudatur.—Quæ recta sunt, laudantur.—Et ego et tu de-
cepi sumus.—Lauda, quod laudem meretur.—Qui agrum non colit, messem

sperat frustra.—Negat se esse deceptum.—Balbo non facile credam.—De me Balbus bene meritus est.—Quod te confectum promisisti, id nondum est confectum.—Arborem, cuius fructum ipse adspiciam nunquam, sevi.—Simulat se negotium ex sententiā confecisse.

EXERCISE 6, p. 28.

Jucundum est laudari.—Contra officium est fidem non præstare.—Contra officium est, quæ turpia sunt, laudare.—Audio te, id quod boni faciunt omnes, fidem præstare.—Audio te fidem esse præstitum.—Turpe est fidem fallere.—Aliud est maledicere, aliud accusare.—Certum est de me Balbum esse bene meritum.—Contra officium est mentiri.—Et tu et Balbus multa mentiti estis.—Turpe est bonos et sapientes ex civitate pellere.—Facile est omnia mea mecum portare.—Contra officium est hominem hominibus maledicere.—Laudavi ego te, non culpavi.

EXERCISE 7, p. 30.

Hoc idem est quod illud.—Eadem est utilitatis regula quæ honestatis.—Hoc fere idem est quod aliud.—Talis es, qualem te semper ~~conspicere~~—Nemo est, qui sciat Gallos a Cæsare esse victos.—Nemo est, qui te simulare intelligat.—Nemo est, qui sciat præterita mutari non posse.—Nemo est, qui haec inter se contraria esse sciat.—Et ego et tu tales sumus, quales semper fuimus.—Fluctus tanti erant, quantos nunquam antea ~~vidi~~.—Sunt qui te dementem putent.—Fuerunt, qui me culpant.

EXERCISE 8, p. 32.

Gloriam, qui veræ virtutis est fructus maxime honestus, repudiat.—Eos ignes sempiternos, quas dicimus stellas, admiratur.—Insula mari, quem appellatis Oceanum, circumfunditur.—Insulam quasi magnam, quem appellamus mundum, incolimus.—Nemo est, qui Romam orbis terrarum esse caput arbitretur.—Nemo est, qui Balbum de nobis esse bene meritum existimet.—Sunt, qui rideant.—Sunt, qui riserint.

EXERCISE 9, p. 33.

Primus mihi se subventurum esse promisit.—Quod optimum habent, amittent.—Servum, quem habeo fidelissimum, mittam.—Primus deos esse negavit.—Ignis tantus est, quantum nunquam antea vidi.—Astra eadem sunt, quæ semper fuerunt.—Primus negotium se confectum (esse) recepit.—Spero te, quæ tua est temperantia, jam diu valere.—Hoc nemo, quod sciam, dixit.—Sestius, quod sciam, non venerat.—Nullam occasionem, quod sciam, amisi.—Sunt qui occasionem amiserint.

EXERCISE 10, p. 35.

Ut possis mori fortiter, virtutis legibus pareto.—Se furere simulabat, ne pelleretur e civitate.—Clamat de exercitu actum esse.—Mihi res urbanas omnes te perscripturum ~~pollicitus~~ es.—Ut moriaris fortiter, honeste vive.—Laudat Caium, ut a Caio ipse laudetur.—Caium laudabit, ut laudetur ~~ipse~~ a Caio.—Nemo, quod sciam, laudaverat Balbum, ut ipse a Balbo laudaretur.—Tu, quæ tua est humanitas, negotium te confectum promisisti.—Tu pro tua humanitate idem, quod ante, mihi promisisti.—Erant, qui ridenter.

EXERCISE 11, p. 36.

Hoc meditare quotidie, ut a vita sequo animo excedas.—De sua etate multa mentitus est, quo junior esse videretur.—Ne multa discas, verum utilia.—Multus dixit, quo sapiens esse existimaretur.—Res rustice ejusmodi sunt, ut eas venti tempestatesque moderentur.—Scio meum patrem non multa discere, sed multum.—Vivam honeste, quo magis fortiter moriar.—

meritus est [acc. & vocab.]

fallere

prae statum Cic. "Promissa servare."

acc. in post Ag.

putavi

videtur

quae, honestissimus,
quos, quod,
quam, ^{obtem} terrarum, or terrae. ; terrae.

incendium tantum, sidera
perdidit,

vitam relinquis
ut
fortius

e vita excederet

miti subvenias

[Vide Arnold] expugnandum per vim. a/

"urbe", or "urbem" ^{regid} div. 2.3
Balb. juvem

via. Zumpt § 530. 5 Andrews, § 260. R. 5-
question, then containing a negative
sense, and expect, answer "no"
Balb. juvem

Nemo interdum
"Ignoro quin" to once in Cie. I.C. 27. 64
Partim
nemo ut fidem praestens
, amet
discere poscis,
quoniam
men
quin, obstat faciatis,
quin
sustinere poscis
obstat 6/
augest is rarely neut. & will hardly do. indies

Vixit honeste, quo vitam animo linqueret aequiore.—Tanta est stellarum multitudo, ut numerari nequeant.—Sunt qui mihi se subventuros (esse) promittant.

EXERCISE 12, p. 39.

Rogate ut hoc facias.—Rogavite ut hoc faceres.—Ut me juves, enitere.—Enititur ut ventos et tempestates moderetur.—Cæsarem, ne Gallis crederet, monuit.—Ne Gallis credas.—Ne mentiaris.—Homines, ne mentiantur, religio monet.—Certum est puerum, ut discat, eniti.—Puerum, ut discat, hortabor.—Scimus virtutem et vitium esse inter se contraria.—Edixit, ut ad suum Senatus vestitum rediret.—Trebonio per literas mandaverat, ne Massiliam expugnandam pateretur.—Tant ei perseverantia (est) quantus furor.—Senatus decernit, ut Consules delectum habeant.—Sunt qui mentiuntur. . . .

EXERCISE 13, p. 41.

Religio monet ne fidem unquam fallamus.—Puer, ut nihil discat, enititur.—Illud primum rogo te, ne quid mea causa invitus facias.—Consules edicunt, ne quis ex urbe excedat.—Tantus fuit omnibus timor, ut nemo ex urbe excederet.—Senatus decretit, ut Consules delectum haberent.—Restat ut Balbo subveniam.—Nemo fuit, quin de exercitu actum esse clamaret.—Balbo læti subvenierant.—Erant qui Balbo subvenirent.—Erant qui virtutem et vitium esse inter se contraria negarent.—Sequitur, ut virtutem et vitium esse inter se contraria negetis.

EXERCISE 14, p. 42.

Quis dubitet, quin virtus et vitium inter se contraria sint.—Negari non potest, quin turpe sit mentiri.—Quis dubitet quin mundus consilio factus sit.—Non dubito quin et tu et Balbus manus sustuleritis.—Cæsarem nunquam videt, quin exclamat de exercitu actum esse.—Nihil pretermisi quin negotium conficerem.—Non possum quin Balbo subveniam.—Negari non potest, quin Caius ex sententiâ navigaverit.—Temperare mihi non possum, quin ex urbe excedam.—Nullus est tam bonus, quin aliquando peccet.—Fuerunt, qui ex urbe excederent.—Non ignoro Caium occasionem amisisse.

EXERCISE 15, p. 43.

Minimum abfuit, quin interficeretur.—Negari non potest, quin turpe sit fidem fallere.—Negari non potest, quin officium nobis imperet fidem prestatore.—Minimum abest quin miserrimus sim.—Nullus est tam ferreus, quin suos liberos diligat.—Non possum quin literas ad te mittam quotidie.—Ut multum discas, ne discas multa.—Vir vere sapiens nunquam dubitabit, quin animus sit immortalis.—Non rebusabo quin me ex civitate pellas.—Non rebusabo quin omnes ex urbe excedatis.—Negari non potest, quin mens animo imperare debeat.—Fieri non potest, quin animus sit immortalis.

EXERCISE 16, p. 44.

Quid obstat, quominus hoc faciamus?—Nihil impediat, quominus hoc facias.—Nihil sapientem deterret, quominus virtutis legibus pareret.—Nihil Caium deterruit, quominus legibus pareret.—Vereor ut tantos labores sustineam.—Vereor ut tantos labores sustineat.—Vereor ne tuos labores augeam.—Quid impedit quominus bellum geramus mari terraque?—Quid expedit, quominus omnia tua tecum portes?—Ne simules se furere.—Negari non potest, quin vitium crescat quotidie.—Per Caium stetit, quominus mari terraque bellum gereremus.

EXERCISE 17, p. 45.

Nonne boni sapientesque e civitate pulsi sunt?—Nonne virtus et vitium inter se contraria?—Num homines ventos et tempestates moderantur?

Nonne omnes moriemur?—Nonne mundus consilio factus est?—Nonne per multa parentibus debemus?—Nonne per te stetit quominus ex urbe excederemus?—Nonne minimum absuit, quin Caius interficeretur?—Nonne fluctus tanti erant, quantos nunquam antea vidisti?—Unde venis?—Num omnes tibi se sublevaturos (esse) promiserunt?—Nonne invitus se negotium (esse) conjecturum promisit?—Nonne omnes diu ~~con~~ victuros (esse) speramus?—Nonne negotium ex sententia confecit?—Sunt qui negent Caium negotium confecisse.—Erant qui mihi maledicerent.

EXERCISE 18, p. 47.

Unde venis?—Unde venerit, rogabo.—Num facere hoc debet? or Hoc in facere debeo?—Dubito num hoc facere debeam.—Rogabam utrum lupo canis simillimus, neque esset.—Haud scio an bene dixerit.—Negavit se scire.—Balbus, quod sciam, non venit.—Nonne mori satius quam vivere turpiter?—Nihil prætermittam, quin negotium ex tua sententia faciam.—Quanti fuerint fluctus, rogabo.—Quis nescit, quām jucundum sit a bonis laudari?—Ex Balbo, quot fuerint, quāram.—Sunt qui ex Balbo quæsiverint.

EXERCISE 19, p. 49.

Quid interest utrum vinum an aquam bibas? or without 'utrum.'—Utrum vicerint an victi fuerint Romani, incertum: or Vicerintne Romani an victi fuerint, incertum.—Hominumne causā an bestiarum factus est mundus? or Utrum hominum causā—&c.—Utrum somnus semipernus an vita alterius initium est mors?—Permulfum interest utrum mors sit somnus semipernus an vita alterius initium.—Vicerint, neque, Romani, incertum.

EXERCISE 20, p. 52.

Num gloriæ ~~secessere~~ homini licet?—Nonne nos patriæ legibus parere oportuit?—Quid facere debui?—Quid facere deberem, rogavi.—Nemini vitam alteri eripere licet.—Negari non potest, quin vitam egerit sanctissimam.—Nonne sanguinem pro patria profundere debuit?—Dubium non est, quin vitam egerit turpissimam.—An servi gloriæ esse debemus?—Nonne virtutis legibus parere debuit?—Per te stetit, quominus mihi vita a Caio eriperetur.

EXERCISE 21, p. 54.

Apiole, oppidum Latjnorum, a Tarquinio rege captum est.—Philosophia fuit legum inventrix, morum magistra et disciplinæ.—Frugalitas est virtus genitrix.—Negari non potest, quin philosophia fuerit legum inventrix.—Caius Athenas omnis doctrinæ inventricem appellabat.—Negari non potest, quin sapientia recte vitae beatae appelletur effectrix.—Non eadem volo senex, qua puer volebam.—Nihil prætermisi, quin negotium ex tua sententia ~~confessum~~.—Per te stetit, ut urbs Roma igne deleretur: or Per te stetit quominus urbs Roma igne non deleretur.—Fœdus inter Romanum Laviniumque urbes renovatum est.—Nonne fœdus inter Romanum Laviniumque urbes renovatum est?—Nonne fœdus inter Romanum Laviniumque urbes renovari debuit?

EXERCISE 22, p. 56.

Valerē malo quām diyes esse.—Tibi molestus esse cœpi.—Desmas esse timidus.—Non est dubium quin puer orator evadat.—Ne Caio molestus esse pergas.—Negari non potest, quin Balbus multis sapiens esse videatur.—Nemo nascitur dives.—Nemo casu bonus fit.—Numa Pompilius rex factus est.—Per te stetit quominus rex fierem.—Promittit se negotium conjecturum.—Nemo sine virtute felix esse potest.—Non est dubium, quin nemo sine virtute felix esse possit.—Malo bonus esse quam videri.—Multi nequeunt oratores evadere.—Poeta nascitur, non fit.—Casune an consilio mundus factus est?

videtas/
nos!

veniat
vit (nonne)
nescio

servire
debet, ut
servire.

6/
non, ciam!

incipio evasurus sit

X for use of subj.
optat. 2nd person
via Lump \$529.4. N.

acc. is allowable e.g. *notis licet esse misere*
nemini medis esse licet

mallet, non oportuit h. medium esse

"tempus amittere" Cic. Panherum

"id aetatis" vid. Beek's Synt. 46. n. 4
*"In aetatis juventus sumus" Cic. Fam. 6. 20 capisit
& Cic. De Orat. 1. 47 & Verr. 2. 2. 27.*

*or cibo multo in nullum
honestatis (suo) fidei inventi
rebus ratione multa
avocarem*

*vid. Zumpt § 151. e.d. Tot mille frigus, ibi
et § 584. 2. Tot mille frigus, orum / § 155.
per pres. & fut. imper.*

*lanaeum aliae re - Vid. Cic. Off. 2. 3 "Amine
lum alia rationis experientia sunt re"
rum, solum*

cupidiores

qui

*diligens
note*

EXERCISE 23, p. 57.

Nobis esse miseris liceat.—Nobis esse mediis liceat.—Non est dubium, quin nemo medius esse possit.—Negligenti esse nocet.—Non est dubium, quin omnibus esse bonis expediatur.—Quid sibi expediatur, dubitant multi.—Non omnibus esse sapientibus datur.—Nemini esse luxurioso expedit.—Mihi esse luxurioso non vacat.—Negari non potest, quin paucis esse luxuriosis vacet.—Non est dubium, quin omnibus prospicit vitam agere honestam.—Non est dubium, quia sapiens valere quam dives esse malit.—Non est dubium, quin nemo casu bonus fiat.—Mavisne dives esse ~~quoniam~~ valere?—Valere an sapiens esse ~~medius~~, rogavi.—Medius esse non debuisti.

EXERCISE 24, p. 60.

Num gratia beneficij onus est grave?—Np̄ne mors fuga est laborum!—Nulla mortis fuga est.—Nonne irae remedia sunt multa?—Misericordia erga pauperes boni saepe fracti sunt.—Rerum alienarum cura est difficultis.—Omnes nimium temporis perdimus.—In rerum natura argenti plus an auri inest?—Per te stetit, quominus promissa servarem.—Eius nunc etatis sumus, ut omnia fortiter ferre debeamus.—Negari non potest, quin Pythagoras Abderites philosophus fuerit maximus.—Antisthenes, quid emolumenti ex philosophia cepisset, interrogabatur.—Antisthenes interrogatus, Quid emolumenti ex philosophia ceperit, Ut possim, inquit, mecum loqui.—Quantum temporis omnes perdimus?—Negari non potest, quin omnes multum temporis perdamus.—Erant, qui multum temporis perderent.

EXERCISE 25, p. 63.

Eorum alter Græcus fuit, Romanus alter.—Thales Milesius primus Græcorum solis defectionem predixit.—Idem ego consul feci.—Properato ait non opus esse.—Cibi multum corpori opus est.—Nonne ingentis magnitudinis serpentes Lemno insula reperti sunt?—Dubitari non potest, quin iste homo sit ~~destitutus~~ nullius.—Quid nobis tua auctoritate opus est?—Negari non potest, quin corpori opus sit cibo et potu.—Opus est consulto.—Negari non potest, quin nobis opus sit consulto.—Nonne altera natura est consuetudo?—Verres dicebat sibi multis opus esse.—Quantum pecuniae vobis opus est?—Nihil prætermisi quin Pompeium a Cæsaris conjugatione abducerem.—Quot estis?—Rogabo, quot sint.

EXERCISE 26, p. 65.

m Summis Alpibus tantum est frigoris, ut istic nix liquecat nunquam.—Numerate quot sitis.—E tot millibus Græci supersumus pauci.—Trecenti juravimus.—Summus mons a Tito Labieno tenebatur.—Luna planeta infinitus esse perhibebatur.—Negari non potest, quin altera natura sit consuetudo.—Servi sunt moribus iisdem quibus et dominus.—Quis est quin intelligat alteram naturam esse consuetudinem?—Causa reliquum opus se confeturum promittit.—Trecenti reliquum iter confecimus.—Aliæ langæ albæ, nigrae aliae.—Chameæleon est animal unicum, quod neque cibo neque potu aliatur.—Indus fluviorum omnium est maximus.

EXERCISE 27, p. 68.

Omnes beneficij immemorem oderunt.—Avida periculi virtus est.—Multi sunt contentionis quam veritatis amantiores.—Sapientia studiosos Pythagoras philosophos appellat.—Omnes beneficiorum memores esse debent.—Hortensium glorioosi laboris consortem Cicero amisit.—Iste omnium hominum turpissimus idem est, qui semper fuit.—Epaminondas adeo erat veritatis ~~adversarius~~, ut ne joco quidem mentiretur.—Debemus omnes, adeo patriam amantes esse, ut pro ea ne sanguinem quidem profundere dubitemus.—Pue-

rum, ne officii negligens deveniat, monebo.—Negavit se officii negligentem esse.—Negari non potest, quin omnes patriæ amantes esse debeamus.—A me petit ut ea in bonam partem accipiam.—Virtutem esse voluptatis efficientem negant.—Bellum ita suscipiatur, ut nihil aliud quam pax querenda

EXERCISE 28, p. 70.

de infinitate Earum rerum, quas pueri didicimus, tenacissimi sumus.—Insula Pharos magnæ urbis haud capax est.—Caium de moribus reum facturi sunt.—Caium de vi reum fecerunt.—Caium absentem impietatis reum fecerunt.—Nihil prætermisi, quin Cæsarem mei consilii certiorem facerem.—Vereor ut me sui consilii faciat certiorem.—Doctrinæ expertem esse turpe.—Vereor ut fidem præstet.—Promisit se nihil prætermisserum, quin Pompeium a Cæsaris coniunctione abduceret.—Nemo est quin credit te omnis periculi expertem esse futurum.—Admonet nos et omnia sit periculi plena.—Sunt qui negent virtutem voluptatis esse efficientem.

EXERCISE 29, p. 73.

Athenienses Socratem insimulaverunt impietatis, et capitis damnaverunt.—Barbarorum est in diem vivere.—Constat superstitionem animi esse imbecilli.—Constantia est permagna, rebus adversis non perturbari.—Stulti est in errore perseverare.—Tuum est patriæ legibus parere.—Non cujusvis est æquo animo et vitæ excedere.—Per te stetit quomodo Balbum præditionis accusaret.—Promittit se pecunias repetundis Dolabellam postulatum.—Ab Augusto capitis damnatus est.—Ab Augusto præditionis Caius absolute est.—Beneficiorum ne obliscaris.—Christiani est pauperum misereri.—Vereor ut facile injuria obliiscatur.—Vereor ne injuria recordetur.—Nonne id me admonuisti?—De religione nos adversæ res admonent.—Negari non potest, quin capitis absolutus sit.

EXERCISE 30, p. 75.

Quid Caii refert, utrum vinum et aquam bibat?—Mea magni refert, quam ob rem hoc fecerit.—Nostræ magni refert, utrum mors sit somnus sempiterminus an vita alterius initium.—Ne quæcum pacis peniteat, enitar.—Mea magni interest, Caium mei consilii certiorem fieri.—Enitar, ut tua intervit negotium confidere.—Tuâ refert niti, ne quem pacis peniteat.—Eorum nos misereri, qui absentes præditionis accusati sunt.—Enitar, ne quis erroris mei reminiscatur.—Levitatis meæ pudet me pigetque.—Enitar, ne quem mei pudeat.—Tuâ interest; ne, capitis me damnent.—Omnium interest, ne boni et sapientes e civitate pellantur.—Mihi Plato est instar omnium.—Unus ille dies immortalitatis instar Ciceroni fuit.—Aurea corona donatus est virtutis ergo.

EXERCISE 31, p. 78.

Dubitari non potest quin homines virtuti simus nati.—Negari non potest, quin tuis moribus sit alienissimum mentiri.—Innocenti verba invenire facile est.—Vereor ut verba invenias.—Negari non potest, quin mors omni sit etati communis.—Pater eum admonuit, ne se ad gloriam natum esse crederet.—Vereor ut hæc ad istam rem sint utilia.—Nonne intelligis quot periculis obnoxii simus?—Vereor ut hæc divitibus grata sint.—Omnis nostræ similes amamus.—Nobis nostra quam aliena pericula sunt propiora.—Negat se huius culpa affinem esse.—Negari non potest, quin ille fuerit moribus ab impietate alienissimus.—Nemo est quin existimet a tuis moribus esse alienum fidem præstare.—Balbi esse similis volui.—Tu, quæ tua est temperantia, lubidinum es inimicus.—Quid toti Græciæ sit utile, ut reperiam nitar?—Vereor ut hæc sint temporibus apta.—Periculis hisne an majoribus es obnoxius?

fiat

De haec, boni consulam
nisi videatur quam allowable. Vid. Zumpt § 35.
quaeri nihil praeter pacem (Lat. but not in
Arnoldi vocabulay)

de impietate

de meo consilio

Prinus ^{opus} ^{Ex pēs} § 265.2 R.4.
Esse, Vid. Zumpt. § 615. never dative.
abducere, inf. apū praetmittit in Caesar.

(in)

de
se/
(or beneficia)

Religious

Our interest multū

referat "interest ut Cai. fiat certus" is allow.
Tuum est

ad insitutum,
genitivus also.

"obnoxii ad" Plin. 2. 82, 84

hujus culpe
impicitatis or impicitati.
Balbo. Me esse Semitem
Sometimes with ius. accus. with ad.
or haec rationes

Dieebat
§/ vid Ass. § 210. R. 2
gen. (sue) dat.

or "in bonam facere partem accidit

animis
animis mod. - in ^{per} Herum re facias.

Proniisit

ei bello

virtutem viribus rebus autem

defere
servitutem morti post habeatis
defere. aliquando (sue) nonnunquam
servitutem morti post habent.

vittibus Potentes Ea or ad ea Romanum 10
Desperare has usually { dat or acc
de with abl., sometimes acc. } incessivit dat.
More rarely dat. " te " or " in te " .
Cui or quem praestolent.
quem or in paerum.

EXERCISE 32, p. 79.

Nonne tua ipsius pericula quam aliena tibi propiora sunt? Negari non potest, quin ille moribus sit commodissimus. — Multi sua ipsorum pericula quam aliena sibi propiora esse dicunt. — Negant se ad superstitionem proclives esse. — Nonne potuit vitam agere honestiorum? — Per te stetit quoniam vita nobis eriperetur. — Num philosophia optima est et morum et disciplinæ magistra? — Dicere solebat Athenas omnis disciplinæ esse inventricem. — Per te stetit, quoniam orator evaderem. — Catonis quam Pompei similis esse malo. — Ne Balbus quidem ab ambitione alienus est. — Negari non potest, quin ~~hobis~~ a superstitione aliena, mente opus sit. — Plus boni an mali fecimus? — Hoc mihi tecum commune est. — Nemo est quin intelligat hæc diviti cum paupere esse communia. — Non possum quin hæc boni consulam. — Ne quem mei misereat enitar. — Num tibi propria est sapientia? — Vereor ut puer patri supersit. — Non est dubium, quin in locum venerimus amoenissimum.

EXERCISE 33, p. 82.

Neon est

Altri ne noceas. — Non cujusvis est animo moderari. — ~~Est~~ facile animo temperare! — Est Christiani nihil prætermittere quin animum moderari discat. — Nonne legibus parere debes? — Succensere vitiis, non hominibus, debemus. — Promisit se ab injuriæ temperaturum. — Vulcano nupisit Venus. — Christiani est miseris succurrere. — ~~Re~~umicent se ab injuriæ temperaturos. — Eum rogabo num capiti meo mederi possit. — Nihil prætermisi quin capiti mederi possim. — Mirum est te mihi favere. — Utrum mihi an Balbo invidet? — Haud scio an naturæ nequicquem repugnaverim. — Victis parcere est animi magni. — Filium, ne cui invideret, monui. — Hanc pacem cum illo bello confer. — Caium offendi invitus. — Mihi mortem quotidie minatur. — Mihi gloriam ne invidreas. — Sunt qui mihi gloriam invident.

EXERCISE 34, p. 84.

Est sapientis omnia virtuti posthabere. — Dicit se profuisse permultis. — Negat se prælio interfuisse. — Tuum est tuis amicis adesse. — Non est cujusvis sapientibus satisfacere. — Judicis est subvenire innocentia. — Dicit se amicis non defuturum. — Quis exercitui præest? — Rogabo qui exercitui præsit. — Puerum, ne quid honestati anteponeret, monui. — Qui fit ut omnes servituti mortem anteponatis? — Satius est etiam malis prodesse quam deesse bonis. — Omnes præliis interfuius multis. — Alii virtus, alii occasio deest. — Promisit se neque tempori neque occasioni defuturum. — Interdum consiliis fortuna obstat. — Erant qui servituti mortem anteponent.

EXERCISE 35, p. 85.

Puerum, ut patria virtutes semuletur, monabo. — Iis, quæ dicentur, attende, or Dicendis attende. — Potentibus ne adulemur. — Ager ~~secundus~~ Romanus adjacet. — Nonne verba tibi defecerunt? — Num Veientes a Romanis sunt defecti? — Haud scio an Lydiis a Cyro rege sint defecti. — Num fortis est animi de suâ fortunâ desperare? — Dolor exercitum omnem incessit. — Per te stetit, quoniam fædus inter Romanam Laviniumque urbes renovatur. — Facere non possum quin tibi illudam. — Caium illa nunquam adspexit, quin ei in stultitiam illuderet. — Balbum rogabo quem expectet. — Erant, qui puer illudarent.

EXERCISE 36, p. 87.

Quem caveret, Caium monui. — Urbem muro lapideo Tarquinius Priscus circumdare parabat. — Nemo est quin intelligat Ciceronem reipublicæ cavere. — Pollicitus est se mihi consulturum. — Quo facilius Gallis imponeret, im-

possit sis.—Crueliter in Caium consulerunt.—Restat ut nobis consula-
mus.—Iste turpissimus me suis handibus adspersit.—Caio, ut in rem publici
eum incumbens, persuasi.—Romani Gallos castis exercent.—Sperat se
Gallos impedimentis excludatur.—Ne te humanitate exas.—Cesar aggere
et fossa castra circumdedi.—Misericordia mea sensu prope jam desperat.—
Balbum, ne se humanitate exas, monebo.—Vobis consulite; prospective pa-
triae.

EXERCISE 37, p. 90. ——

Pollieetur se Helvetii auxilio venturum.—Ariobarzani auxilio Timotheus
est protectus.—Per te stetit quoniam me ad Cesarii pedes projicerem.—
Sapientis est sibi semper timere.—Noa dubium est quin Calo sit consultu-
rus.—Vereor ut tibi honori sint.—Quid sibi velit, parum intelligo.—Tibi
magni honori est tu prelio interfuisse.—Non est dubium, quin homini op-
probrio esse supersticio debeat.—Mibi vitio laudem sumam virtutem.—
Spero hominem esse intellecturos, quanto odio sit omnibus crudelitas.—
Quanta sit utilitati fidem prestare, Caium monebo.—Negat sibi servos esse
multos.—Quid sibi velint, rogabo.—Non recusabo quin hoc mihi culpa ver-
tant.—Promisi se Lemnum insulam illis dono daturum.—Nonne Caium de
moribus reuia facere potuisti?

EXERCISE 38, p. 92.

Negari non potest, quin somnium somniaveris permirum.—Edixit ne quis
urbem excederet: or Edixit ne quis ex urbe excederet.—Non recusabo
quoniam mecum societatem coeas.—Cum Balbone an Caio societatem coiusti?
—Mihi mandavit ut Cesarem convenias.—Mella istam herbam olen.
Oratio ejus omnis antiquitatem redolet.—Nonne Caui oratio redolet Athene-
nas!—Est boni civis pro republica mortem oppetere.—Nonne debuit mor-
tem pro republica oppetere?—Marcellus Siciliae oram prætervectus est.—
Caio, ut te consilium invenias.—Trecenti hoc consilium iniunximus.—
Nemo fere est quoniam hoc consilium debet.—Vereor ut te mecum societatem
coeas.—Vereor ne cum Caio societatem coeat.—Num Christiano sitire ho-
nores licet?—Idem, quod Cicero, gloriatur.—Facere non possum quin Hor-
tensii mortem doleam.—Difficile est omnem humanitatem exuere.—Et tu
et Balbus modum excessistis.—Sunt qui modum excedant.

EXERCISE 39, p. 95.

Usus, magister optimus, me docuit multa.—Quis te fidibus docuit?—Te
etiam atque etiam rogo ne me deseras.—Titi Amp' sermonem te non celer-
bo.—Te etiam temperante celes.—Vereor ne parentes ista parentes celare.—Caium,
ne quid parentes celaret, monuerat.—Haec a te non solum peto, verum etiam
postulo.—Quis te mores istos docuit?—Te mores istos dedocebo.—Multus
me de suis, Galli certiorem fecerunt.—Vereor ut vos totius mundi cives
(esse,) conseatis.—Ut virtutis legibus pareamus, efficiet religio.—Cives
civibus parcere sequum esse censebat.—Nemo fere est, quin arbitretur te
mihi parcere debere.

EXERCISE 40, p. 96.

Trecenti, nisi me fallit, supersumus.—Minime me fugit quot periculis
obnoxii simus.—Tu, quæ tua est temperantia, animum regere didicisti.—
Non cujusvis est sanare mentem.—Caium rogabo num animo mederi possit.
—Omnes te pacem non petimus solum, verum etiam postulamus.—Tuum
est civibus succurrere prope jam desperat.—Sapientem decet rebus ad-
versis non perturbari.—Puerum decet audire multa, pauca loqui.—Orato-
rem non dedecet simulare se irasci.—Non me fugit, quanto sit odio bonis
impietas.

incumbat reipublicae
"Ne humanitatem exas" (sic)
"fossam castis circum dedit.

Caesari ad fides.

haec non
sunt,

dent se servos habere multos.

urbe or urbem
civis/ tota

inierit
coire velit.

ea.

rebus docuerunt.
extimeti.

Non
moderari
menti
a te

Sicut est ea

Gaudio quod fel. carcasse
multarum rerum, paucarum rerum
(orbatus esset)? ^{ab aere} vitiis ^q

te uno
medicina ^q

fecerunt

or minatus est.
paucis rebus
Mens?

animi morbos sanare

deu signe,
triumphum ^{{meritus.}
_{merit.}

ex torris esset.
triumpho niss signum

an
sor ut convalescat
licet u/
nihil facile persuaderi.

EXERCISE 41, p. 98.

Illa victoria Poenis multo sanguine (or cruore) stetit.—Negari non potest, qui illa victoria nobis multo sanguine (or cruore) steterit.—Mercatores non tantidem vendant, quanti emerint.—Dicit se meam gloriam non flocci facere.—Eum, quanti haec emerit, rogabo.—Mea tantidem vendo, quanti Caius (sua).—Triticī modius duobus sestertiis stetit.—Quanti triticum venit!—Epicurus, dolorem nihil fagit.—Nemo fere est, qui sua parvi pendat.—Te noq hujus facio.—Vita mea deniq in dīem assibus estimatur.—Stultitia est nosta parvi pendere.—Dicit me haec nīmio emisse.—Mercatores nunquam minoris vendant, quām emerint.—Rogabo quanti fruges ve-neant.

EXERCISE 42, p. 101.

Alterum laude ne prives.—Gaudeo te plane febri carere.—Ut valeat cor-
pus, multis rebus eget.—Natura ipsa, quām paucis rebus egeamus, quotidie
admonet.—Pollicitus est se me are alieno liberaturum.—Nonne te magno
āre alieno liberavi?—Multi ratione utuntur perverse.—Lacte, caseo, carne
vescuntur.—Per te stetit, quominus liberis orbarer.—Minimum absuit, quin
Caius liberis orbaretur.—Non cujusvis est dolorem nihil facere.—De vitiis
gloriarī turpe est.—Nonne idem mihi, quod Cyro gloriari, licet?—Caium,
ut omnibus vitae officiis fungatur, hortabor.—In te uno nititur salus reipub-
licæ.—Num homines soli carne vescuntur?—Ut medicinae egeamus, morbi
gravitas facit.

EXERCISE 43, p. 102.

Num isti, qui haec fecerint, digni sunt laude?—Hunc hominem non solum
reprehensione verum etiam pœnā dignum esse censeo.—Haec nobis indigna
sunt.—Non possum, quin ista nobis indigna esse censem. —Mihi pœnam
gravem minitatus est.—Haec locutus sum tuā misericordiā fretus.—Non est
dubium, quin is te pœnā grave afficiat.—Natura parvo contenta est.—Age-
silaus altero pede claudus fuit.—Cæcus an altero pede claudus esse mavis?
—Animus motu sempiterno præditus est.—Dubitari non potest, quin animus
motu sempiterno præditus sit.—Negari non potest, quin patriam atro vendi-
derit.—Non re sed nomine orator est.—Puer est etate.—Dignus est qui ab
omnibus laudetur.—Non cujusvis est morbus animi mederi.—Negari non po-
test, quin patria extorris sit.—Sunt, qui negent ista nobis esse indigna.

EXERCISE 44, p. 104.

Macte virtute esto, Tite Manli, ac in patrem pietate et patriam.—Salve,
primus omnium (in) togā triumpho dignus.—Audi tu, populus Romanus.—
Macti cives este in patriam pietate.—Macte puer esto tuā diligentia.—Tu,
quæ tua est diligentia, jam rem conficies.—Eius tanta est diligentia, quan-
tum ingenium.—Negari non potest, quin ejus diligentia tanta sit, quantum
ingenium.—Non est dubium, quin multa sit mentitus de suā aetate, quo ju-
nior esse videretur.—Negari non potest, quin multa sit mentitus, quo minus
e civitate pelleretur.—Te rogo etiam atque etiam ut mihi subvenias.—Erant,
qui me triumphum esse meritum negarent.

EXERCISE 45, p. 106.

Rogabo utrum a servo ne ne apulaverit.—Quid de meā Tulliolā fiet?
Eum esse convallitum spero.—Sperabam fore ut convalesceret.—Non
dubito, quin futurum sit ut ab omnibus lauderis.—Vulnera, quæ consanue-
rant, recrudescent.—Metuo ne vulnera recrudescant.—His Vestæ sacerdo-
tibus viro nubere non conceditur.—Tuæ virtuti invidetur.—Mendacibus non
creditur.—Invitis de re qualibet haut facile persuasum est.—Non est du-
biu, quin futurum sit, ut tuæ gloriæ invidetur.—Mea omnia ab hoste ve-

nierunt. — Negari non potest, quia tuæ virtutis invideatur. — Rogabo utri eorum a Cæsare faveatur. — Illi etati non solum non invidetur, verum etiam favetur. — Vereor ut haec vulnera consanescant. — Quid de me fiet? — Sunt qui credant eum a servo vapulasse. — Sunt a quibus tuæ gloriæ invideatur: or Sunt qui tuæ gloriæ invideant.

EXERCISE 46, p. 109.

Cato primus sententiam rogatus est. — Tu pro taciturnitate nihil dixisti. — Marcus, crux faciem oblitus, ex urbe excessit. — Leges silere non debent. — Vereor ne his de rebus leges sileant. — Hannibal tacitum cura incensus animum silebat. — Puerum, ne tædum accenderet, monui. — A quo rogus est succensus? — Quæram a quo fuerit rogus succensus. — Caius, fulmine ictus, decessit. — Prædicto fore, ut viri cædaria. — Caius dextrum femur ictus est sagittæ. — Fœdus inter Romam Laviniumque urbes ictum est. — Negari non potest, quin a pueru lucerna fuerit accensa. — Satis a nobis ambulatum est. — A nobis ventum est ad oppidum. — Fieri non potest, quin ille animi discriuetur. — Fertur Caius lapide ictus esse. — Utrum a te an a Balbo rogus futur succensus?

EXERCISE 47, p. 113.

Ad tuas epistolas venio, quas acceperam tempore uno sexcentas. — Hirundines mensibus hibernis abeunt. — Nonne hirundines mensibus hibernis abeunt? — Mithridates die uno multos cives Romanos trucidavit. — Mithridates, qui die uno tot cives Romanos trucidaverat, ab illo tempore plus viginti annos et duos dudum regnavit. — Totas noctes somniamus. — Caius intra decimum diem diktaturæ se abdicavit. — Anno ante me consulem mortuus est Scipio. — Annis octoginta et tribus ipsis ante Ciceronem consulem Cato e vita excessit. — Solis defectiones in multos annos prædicuntur. — Edixit ne quis minor novem et viginti annorum exercitu præcesset. — Quæ nocte Alexander natus est, eadem Diana templum Ephebi deflagravit. — Constat Caius primum stipendum octodecim annorum meruisse. — Annos tres et trinta natus e vita excessit. — Archelaus rex annos undequinquaginta Cappadociam tenerat. — Annos triginta natus jam bella gesserat multa. — Licetne alii duobus et viginti annis minori magistratum gerere? — Abhinc tribus annis mortuus est. — Est boni civis pro patriâ vulnera accipere.

EXERCISE 48, p. 115.

Post tertium annum, quam cœpta oppugnari, urbs est capta. — Hamilcar post novem annos, quam venerat in Hispaniam, occisus est. — Post septingentesimum annum, quam conderetur, Carthago est deleta. — Postero anno, quam e civitate pelleretur, obiit. — Cur vespere exiit? — Rogabo quamobrem vespere sit profectus. — Caius tempore ad cœnam venit. — Noctu an die hoc dicitur? — Paucis his diebus decessit. — Postridie, quæcum me convenerat, decessit. — Postero anno, quæcum captum Saguntum, interfactus est. — Nonne pugna Cannensi est interfactus? — Ludis Latinis profectus est. — Post quinque menses, quæcum cœptum obsideri, captum est oppidum. — Servum Caius veneno dicitur interfecisse. — Servum veneno an fame interfecit? — Nonne inimicum interfecit suspendio? — Vereor ne servum Balbus interficerit veneno.

EXERCISE 49, p. 117.

Multos annos Veii vixit. — Puer Carthaginæ obiit. — Pater et mater Thebis decesserunt. — Cur vespere Romam profectus est? — Carthaginæ annos vixi multos. — Nonne potuit Romæ vivere? — Haud scio an satus fuerit populo Romano Siciliæ et Africæ contento esse. — Murum pedes ducentos altum ædificant. — Oppidum abest a Carthaginæ quinque millia passuum. — A Cæsare quatuor millia passuum consedit. — A Cæsare quæcum Labieno pro-

- vendita sunt

Qua es Qua tia est taciturnitas
urbe facere
hacten facient
S/ dexterum

accept.

*triedavit
vigesimum tertium annum regnat
dictaturam*

annis *Ephesiæ* *Certum est, ut*
per *Cappadocia* *positus erat*
An *licer*
Genitive
accusative.

Pribus annis, tertio anno, post tres annos - Ex fugato

Si in tempore
i/ factem esse abhinc.
in pugna-
necavit se

illi licet ^{hinc} meeting
via next page.

namque Vabienus abesse Vabienus
non nisi licet

nascitur

rei utilij.
debet anteponi gerendi

consulendum
civitatis

solvendo non sit
successendo et subveniendo ^{est}
agrum R. Conservare
a/
literis student

et licet ^{Posticidie}
multos ^{reperi} redit ^{perhaps}
sit ^{a/} projectus ^{of} est
a Caesar, meas ^{esse ten}

Malis obsteuus
patria pueris obserat
crediunt reverent
deu adoriantur reverenter
" aggreditur. fere

pius abest Caius.—An a me quām Cæsare propius abes?—Certior sum factus Cæsarem bidū a nobis ~~mutare~~.—Non est dubium, quin philosophiæ virtutēs satis responsum sit.—Nonne dignus est, qui ab ~~esse~~ alieno liberatur?—Ab hāc regulā ne transversum quidem, ut aiunt, digitum discedere possunt.

EXERCISE 50, p. 119.

Ad intelligendum et agendum homo natus est.—Caius belli peritus est gerendi.—Docendo discimus.—Virtus vel ~~in~~ hoste laudanda est.—Mibi spem negotii conficiendi eripuit.—Omnes multa videndi et audiendi sumus tupidi.—Aqua est ad bibendum stile.—Demosthenes Platonem audiendi fuit studiosus.—Pericles rem publicam regendi fuit peritis.—Oppidi incendi consilium ineunt.—Nonne gloria divitiis est anteponenda?—Hoc nobis faciendum est.—Isti non sunt audiendi, qui præcipiunt ut nos inimicis irasci debeamus.—Omnibus moriendum est.—Quid deceat, oratori prospicendum est.—Cavendum est ne cui noceamus.—Ne in Caium quidem crudeliter agendum est.

EXERCISE 51, p. 121.

Censet hæc evertendæ reipublicæ esse.—Utrum conservanda reipublicæ hæc sunt an evertendæ?—Dubium non est, quin res publica sit solvendo impars.—Est Christiani tempus impendere miseris sublevandis.—Ils consulamus, quibuscum sit vivendum.—E Caio quæram num Balbus sit consulendus.—Balbo anobis consulendum est.—Per te stetit quominus Caio consulteretur.—Id egi, ut agri Romani servarentur.—Nequeo tibi gratiam referre.—Dubium non est, quin tibi sit gratias acturus.—Quæram e Caio cuiusnam sit causam acturus.—Omne animal id agit, ut se servet.—Enitendum est ut vincamus.—Nonne iis gratia referenda est, a quibus ipsi beneficia accepterimus.—Caio persuasi ut in literis incumberet.—In castra venerant sui purgandi causæ.—Caium convenerant sui purgandi causæ.—Erant qui Caio consulenterent.

EXERCISE 52, p. 123.

Titus Manlius juventutem egit rure.—Quum Tullius rure redierit, eum ad te mittam.—Quintus ruri vitam agere constituit.—Postero die (quām) rure redierat, proditioñis accusatus est.—Idem militiæ est qui semper fuit domi.—Pomponius respondit cœnar foras. Nonne rura vitam agere potius?—Fidem illi tam domi quām militiæ præstiterunt.—Rus proficiscebatur.—Non dubium est, quia vespera rus proiectus sit.—Non dubium est, quin ista foras projiciat.—Diodorus domi meæ annos vixit plenus.—Balbus domum meam venit.—Nonne tua domi sine periculo quām cum periculo aliena manere mavis?—Non est dubium, quin fuerit tam domi quām militiæ vir spectatissimæ virtutis.—Negari non potest, quin domum reverti constituerit.—Non dubium est quin gratiam apud Cæsarem inveniatur.—Balbus cum Caio jam in gratiam redit.—Miseris est subveniendum.—Non dubium est, quin a Christiano miseris sit subveniendum.—Non est dubium, quin ista humi projecterit invitus.—Romana juventus erat bello virtutis spectatæ.

EXERCISE 53, p. 126.

Mercis venientibus occurramus.—Num resistentibus etiam parcendum est?—Parcendum est vel resistentibus.—Non desperandum est, paucis a me stantibus.—Gloriam acceptam a patre Timotheus virtutibus auxit multis.—Caius ex patria pulsus Athenis multos annos vixit.—Pater, post filium expulsum, multos annos vixit Carthagine.—Mendaci ne vera quidem dicenti creditur.—Pater, filio timens, reversus est.—Caius, accusatus proditioñis, est capititis absolutus.—Cur reversus es tam prope a domo?—Galli Romanos a tergo invadunt.—Ariovistus a milibus passuum duobus consedit.—Massiliam cepit jam biennium obsessam.—Peditus ictum, est, urbe jam bien-

rium expugnata. — Nonne hæc a nobis stant? — Scipio confestim a prælio ad mare redit. — Prope a puero in literas incunctis.

EXERCISE 54, p. 128.

Muros a Lysandro dirutos Conon reficiendos curat. — Epaminondam pecunia corrumpendum suscepit. — Quanti Balbum corrumpendum suscipes? Pontem faciendum conduxerat. — Cyrus Harpago tradidit necandum. — Carvilius Consul aedem Fortune conduxerat faciendam. — Pueris sententias ediscendas tradimus. — Romam proiectus est ad filium suum ære alieno liberandum. — Existimare non possum, quin tu auro corruptus sis. — Quæ a Caio acceperat, beneficiorum in eum ipsum consuluit crudeliter. — Negat opus esse properato. — Sunt qui domum redierint.

EXERCISE 55, p. 130.

Natura repugnante, niteris incassum.—Tarquinio Superbo regnante, Pythagoras in Italiam venit.—Syracusis occiso Dione, Dionysius urbe potitus est.—Grecis expugnata Troja, in Italiam Eneas venit.—Rogo succenso, servus domini ad pedes se projecit.—Vejos, exercitu non expectato, reversi sunt.—Inhiberi vix poterant, quin te inauditus capitatis damnarent.—Auctore Caio, Balbus se furere simulabat.—Vereor ut Balbi consilium perspectum habeam.—Filius post patrem et civitate pulsum decessit.—Simulat se opus perfecisse.—Quod me confecturum promiseram, opus absolutum habeo.—Post Massiliam expugnatae fedus iactum est.—An homo fuit ad vim bibendum natus!—Ei gravi morbo aqua potanda convaluisti.—Cajum audivi clamantem jam de exercitu actum esse.—Num virtus difficilis inventu?—Facies quod factu optimum esse videatur.—Cur te perditum is!—Delphos consultum, quid faciendum, miserunt.

EXERCISE 56. p. 133.

Mei pars est mens.—Tui pars melior est immortalis.—Nemo nostrum dubitet, quin virtutis legibus parere expediat.—Cuinam vestrum creditur!—Mea ipsius culpam acciderunt (mibi) mala multa.—Nonne multa mala eveniunt nostrum ipsorum culpa?—Sibi ipsius omnes favent.—Hoc negant.—Nonne Negari non potest, quin nostrum ipsorum pars sit mens.—Caium, ut meam causam tueatur, orabo.—Nonne sibi imperare debuit?—Non est cujusvis sibi imperare.—Sibi hostis est.—Justitia sua ipsius causam est colenda.—Artabazum, ut suam ipsorum causam tueretur, oraverunt.—Rex a suis appellabatur.—Huic contigit ut in libertatem patriam vindicaret.—Vero ut in libertatem patriam vindicare possit.—Rogant ut sibi liceat omnia secum portare.—Sunt qui sibi ipsius favant.

EXERCISE 57, p. 135.

Et patrem et matrem interfecit, illum veneno, hanc fame. — Quid impedit quominus a se ipso initium faciat? — Ea sola est sapientia vera sibi impetrare. — Quæ vera sit sapientia, soli callent sapientes. — Caiumne ~~cautumne~~! Quæ vera sit sapientia, rogabo. — Quanti testimanda est tua ista civitas, ex qua boni sapientesque expulsi sunt? — Hoc vera, necne, sit felicitas dūbito. — Caium conveni; negat se hominem istum vidiisse. — Ne mihi mean liberatatem adimas. — Plato ille omnem mihi mortis timorem exemit. — Apollo, ut nosmet ipos noscamus, admonet. — Non cuiusvis est se ipsum ~~adimere~~. Quæ adimi possunt bona, non bona sunt vera. — Mihi curam omnem ~~adimit~~ filius liberatus. — A bono quidem viro sed harum rerum imperito sum ~~faudatus~~. — Post mortem vitæ Christiani beatæ eaque æternæ fruentur. — Semper in literas nec eas vulgares incubuit.

2. Ampliari ut pace mala nostra ipso
et de venienti.

"I feel like what I call *discrete*."
"I feel like what I call *discrete*."¹¹

opfugnata, obessa, faciunt
Fere tuis literis studuit.
Mocnia

locaverat
liberatus, ^{beneficia} obtulit "Haec non possum quia
est te auro corruptione
esse"

obstante frustra
A/ urbem is allowable, also urbis
Romanae / domino
A/ poterant,
patre Julio ^{Quod} duo punctum in.
absolutum habere ^{duo}

videbitur

Tua

Fieri potest ut haec mala nostra ipsorum
aliqua notis acciderint.
inimici
Justitiam propter eum colere nos operam.

Quin
moderari sciunt novit?

nōsse
ex illo
w/ ⁿ literis studuit

alii

alio*jubet* is allowable. vid. Lxx. et al.

modem

Nemo

Iste or iste vivente
illud ipsum

propter esse
seipsum modice et
ante

moderari
temperatibus Imperare

querunque potest Nemo fere
Nem quis effundere

5. Si potuit ut hoc curvis accideret. obea
7. quovis Gallo licet frangat, peccet
8. quemvis Romanum (quam quemvis Graecum)
10. curvunt, hoc non intelligatis.

Obstat

fallimur Nemo
aliquando plenie
incessivit seu incessit
vesperi usquam proficeris
rogando meos amicos aris
alii student alii (ratis) ut se defendar,
num aliquando, egrande, videlicet
visus sum
videamus

occultus occultissima subtiliter difficillim
justissimo or acquisissimo ratis
caetas malo ... quam belum acquisitum
mihi ridiculus faciendum ese, debeat minima
or quam, or quam petui or quam diligentissim
quanta maxima esse potest distantia

EXERCISE 58, p. 136.

Quos amamus, eos etiam felices esse volumus.—Qui imperat aliis, sibi idem imperare discat.—An istic mendacibus creditur?—Qui istinc veniunt, te superbum esse dicunt.—Christianum esse superbum dedecet.—Iste jam prefectus eram.—Mihi, te vivo, ne istud quidem nunquam accidisset.—Christianus esse superbo non licet.—Ne prælium committas.—Vereor ut Romani cum Gallis prælium committere velint.—Negari non potest, quin justitia sua ipsius causa sit colenda.—Restat, ut cum Gallis prælium committam.—Sequitur, ut nosmet ipsos ~~recuso~~ sit difficile.—Scio te istic sapientem esse et videri.—Tantum est bellum, quantum Roma nunquam antea viderat, susceptum.

EXERCISE 59, p. 139.

1 An quisquam potest tempestates moderari?—Vide ne cui irascaris temere.
 2 Vide ne quid temere facias.—An quisquam vestrum potest tempestates moderari?—Vix quivis unus sibi imperare potest.—Suos quisque amicos tueri
 3 debet.—An quisquam dubitet, qui pro patria sanguinem effundat?—Hoc
 4 cuilibet accidere poterat.—An quidquam me deterrebit, quominus pérículum
 5 quodlibet pro patria et parentibus adeam?—Nonne quidvis Balbo satis est?
 6 Gallorum ullo est fortior.—Si quis amici causâ fidem frergerit, peccaverit.—Credisse Romanorum quilibet esse Græcorum quilibet fortiorum?
 7 Hic dicere quidvis poteris.—Quæcumque sint in omni orbe, hominum
 8 sunt.—Alii gloria, ali pecuniae servi sunt.—Qui fit ut id nesciatis?—Quid?
 9 nonne omnes id sciunt?—Sunt qui cuilibet credant: *or* Sunt quibus quidlibet credatur.

EXERCISE 60, p. 142.

Quid impedit, quominus decimum quemque ex civitate pellamus?—Aliquantum temporis ludendo amisimus.—Negant se unquam esse morituros.—Omnes aliquando moriemur.—Optimus quisque animo æquissimo moritur.—Interim Octavia quidam me domi mea convenit.—Ne unus quidem vestrum me interea convenit.—Nemo est, quin intervallum fallatur.—Plurimi nonnunquam, omnes aliquando decipimus.—Uter sapientior est, Caius an Balbus?—Equis mendacibus credit?—Interim major quidam metus milites invasit.—Audio majorem quendam urbi timorem inesse.—Si domum unquam redieris, hæc intelliges.—An unquam ab aliquo hoc audivisti?—Si quo sis profecturus, redi vespere.—Num alio profecturus es?—Nusquam.—Aliquantum temporis amicos inter rogandum perditum est.—Alii in aliud incumbunt, in alium ad.—Non tamen virium est virtus, ut se tueri possit.—Numquid patrias habes duas?—Fac ne sciam quando te video.—Erant qui patrias haberent duas.

EXERCISE 61, p. 145.

Ille rumor erat crebrior quam certior.—Ut quaque est vir optimus, ita animo morietur æquissimo.—Pericula quæque maxime occulta vitantur difficultissime.—Quo magis occulta sunt pericula, eo difficilius vitantur.—Quo quis iracundior est, eo difficilius sibi imperat.—Magis est iratus, quam ut sibi imperet.—Bello justissimo pacem vel iniquissimam antepono.—Saguntum erat res publica longe opulentissima.—Dicam quam poteris brevissime, quid fieri, ut mibi quidem videtur, debet.—Percipiunt vel minimi.—Quam Liberam colunt, eandem Proserpinam appellant.—Iter quod potui longissimum confeci.—Negotium cum quā potui maximā confeci.—In rebus gravioribus opus est consulto.—Senectus est loquacior.—Ali quanto plus auri quam æquanti perdidimus.—Constat solem esse quam terram multis partibus majorem.—Inter eos morum est quam maxima distantia.

EXERCISE 62, p. 149.

Jamdudum tibi tuam curam eximere cupio.—Jam diu Caium convenire optabam.—Milibus ad unum cœsis, ipse Romam rediit.—Massiliâ expugnata, domum rediit.—Aeo, Massiliâ captâ, de Gallis triumphare.—Bis terque virgis cediter.—Bis terre ad summum virgis cæsus est.—Non est dubium, quin Caïus ad Balbum nihil sit.—Ad negotium istud conficiendum tibi deest tempus.—Mihi ignoscas velim.—Caïus ad summam senectutem addiscedebat aliquid quotidie.—Ad extremum omnes tacuerunt.—Caio, gratias agere gestio.—Negari non potest, qui mors sic laborum requies.—Nonne pueris sententias ediscendas tradimus?—Pueris sententias quâm longissimas tradit at verbum ediscendas.—Nihil aliud quâm clamant de Cœsaris exercitu actum esse.—Tanta ejus industria fuit, ut addisceret aliquid quotidie.

EXERCISE 63, p. 151.

Quis neget, convivium parari?—Nemo est, quin cupiat convivium patrum iri.—Putares convivium parari.—Quid facerem? convivium diu parabatur.—Hic convivium parari dicit, ne negat.—Pueros fidibus docuit.—Ne convivium pares.—Longum est omnia, quæ nostrâ ipsorum culpâ acciderint, mala narrare.—Pace tua, frater, dixerim, (tua) ista opinio obest scepissime.—Num et illis ignoscendum est?—Negari non potest, quin delicti veniam bis terque petierint.—Fortuna hoc viderit, quum nobis non licet ratione uti et consilio.—Memini eos Caïm de moribus reum fecisse.—Edixerunt, ne quis capit is damnaretur inauditus.—Justitia est adversus deos pietas.—Nonne satius fuit ista tuum patrem minime celare.—Nihil aliud quâm pauperibus illudunt.—Sunt qui percipiant vel minutissima.

EXERCISE 64, p. 155.

Si beata vita potest amitti, esse nequit beata.—Qui amicum non defendit, si possit, peccat.—Si fato fiunt omnia, nihil nos, quo cautiores simus, admonere potest.—Si Peleus id audiret, manus tolleret.—Si hoc audiret Peleus, manus cessaret.—Si quis hoc faceret, magnam a rege gratiam iniret.—Facere id ne Cœsari quidem potuisset, pedum tu.—Admonendus est puer, quo se cautiore præbeat.—Sapientissimus quisque intelligit singulorum universorumque idem interesse.—Vix crediderim eum singulis nedium universis esse parem.—Si par sis is universis, singulos facile viceris.—Si Fabius, verbi causa, natus fuerit, Canicula oriente, mari non moriturus est.—Iis impar est singulis, ne dicam universis.—Iis pâr est singulis, non dico universis.—Nemo pictor hoc dixerit.—Scito mo nihil hoc—Erant qui nihil ea timerent.

EXERCISE 65, p. 159.

Si me roges, quæ sit deorum natura, nihil fortasse respondeam.—Si res ita se debet, gaudeat.—Si nihil in nostrâ sit potestate, abeamus.—Si mansisset, ipse sui potestatem fecisset.—Eloquentiæ studendum est, quamquam ea nonnulli perverse utuntur.—Nihil in nostrâ foret potestate, si res ita se haberet.—Stoici quenquam esse divinum, nisi sapientem, negant.—Quis neget insidias, ut queque sunt maxime occulta, ita vitari difficultime.—Meum ipse inimicum plus diligo quam tuo tu amico invides.—Caïus magis fortis est quam prudens.—Haud scio an quidquam amicitiâ melius hominibus fuerit a diis immortalibus concessum.—Iacet hæc ita se habeant, tamen id dicere nefas fuerit.—Haud scio an hæc in nostrâ sint potestate.—Si verum hoc fuerit, gaudebo; sin aliter, æquo animo feram.—Hoc ita justum est, si est voluntarium.

EXERCISE 66, p. 162.

Negabat vitam, si beata posset amitti, beatam faisse posse.—Diu mihi

mann manu, istam,

inf. is poet. & post Aug. in prose.

to ignore as
subj. is not dat. laboribus, mortuus esse regnum
datus
addidicerit allow. vid. ton. 418.

paratiū ^{quoniam} convivium paretur "allowable" j. 3. 11. 13'
accidērent Prudētū rūta
acc Num etiam iis rēta dāta est?
licet ^{rūta} do
in oculare a pāce "and do".

num p̄t est
cātib⁹ esse p̄t est
Si id P. Audiat manus tollat. sic Ar. § 445. post
audiret, tolleret. ^{(ne dēm ut tu. (possis))}
ulitatem cū cādēm ^(?) See reference
br̄ces Exempli gratia
sit, est, morietur.
The hēc nihil timere.

Habent, quādām acc. to 445

frater ^{negat p̄sūt}
(qui) negat occultissimæ quaque iniurias diffi-
ciles posterior est quam prudenter. ^{cūlīne vitare} ^{frater}
P̄sī hēc inter se Contraria ^{gūt} ^{hāc} iis rāmē
stendunt ^{est}. P̄sī negat hēc ^{hāc} ^{hāc} rāmē
et sic ^{hāc} dīcūt ^{hāc} ^{hāc} ^{hāc}. ^{hāc} ^{hāc} ^{hāc}
esse mīnūs { mīhi p̄m-
dūm est.

252. 252

Qui negoti quin alici alio (modo) ferantur? }
will barely do
audivisset
X. respondit pini nou prosee, ut amicitia sibi esset
(cum iis, si de nulli

Quid hoc rei sit? Vid Zumpt de Dr. All
whose authority would sanction perhaps both
acc. with inf. in both clauses or subj. as in
Mid. greetings

6. ^{venit - claudens}
7. ^{exsurgens} ^{situs}
8. ^{quidquid} - ^{Principis sui familie}
poor & means a family is a pos
in the family c. = household

qui tant*erant* ^{erant} ^{decidere}
denoting gen. tenth ^{{sit}
^{decidere} ^{decedere} ^{decedant}
^{alio} ^{alio} ^{alio}

see above.

Zuum (acc. to Acc.)

Nobis ^{de Cenola}
Num illam illos nunquam ^{expugnam} esse Virgiam, qui compellavit ex
rei capitalis ^{de antiquitate} ^{decidere}
illius negoti Capientes esse in
Christiani esse se
epistolam, ^{erant} ^{erant}
Torna or a ^{15.}
Accurrites.
Sers.
agitur
statuit (stiff). Projectum in
eos, illos, illos

visus est, nescio quid, conturbari.—Quis neget alios alio ferri!—Peleum, si hæc ~~adire~~, respondit manus sublaturum fuisse.—Respondit nullam sibi erga illos amicitiam fore, si in Galliæ manerent.—Si quis hoc fecisset, eum ^X magnam a rege gratiam initurum fuisse, certum est.—Si quis hoc faciat, eum magnam a rege gratiam initurum esse, certum est.—Si quis hoc fecerit, bene de re publicæ fuerit meritus.—Vereor ne nemini esse medio liceat: *or* Vereor ut cui medio esse liceat.—Vereor ut ille te sermonem Titi Ampl celaverit.—Quod factu optimum sit, tu videris.—Beneficiorum, quæ in me contulisti plurima, ut memor sim enitar.—Negant eandem, quam honestatis, esse regulam utilitatis.—Triplici acie instructa, cum Mardonio confixit.—Acie instructa, cum Gallis Genevæ confixit.—Erant, qui manus tollerent.

EXERCISE 67, p. 164.

1 Nonne omnibus moriendum est?—Clamavit se paratum esse sanguinem
2 pro patriæ profundere: nonne omnibus esse moriendum? nonne mortem
3 honestam turpi vitæ anteponendam?—Pæne omnes Balbum convenerunt,
4 fidem præstaret; negotium, quod recepisset, conficeret.—Quid hoc rei est,
5 inquit, o Tribuni? Num rem publicam eversuri estis (sub)ductu Appl Her-
6 doni?—P. Valerius ad Tribunos accedens, Quid hoc rei esset? clamavit;
7 Vosne rem publicam eversuros sub ductu Appl Herdoni?—Clamavit se Qui-
8 ritæ ad arma vocare; quicquid generis auctor ausus esset adversus reges,
9 se adversus Tribunos ausurum.—Quid facerem? omnes de exercitu actum
10 esse clamabant.—Non eadem domi quæ militiæ fortuna Romanis fuit.—Plus
11 apud me valet meus Balbus quam quivis aliis.—Socrates apud Platonem
12 animum esse mortalem negat.

EXERCISE 68, p. 167.

Catilina certiores fuist, (or, as in Sallust, 'docet,') se Manlium præmis-
sisse ad eam multitudinem, quam ad arma capienda paraverat, (or 'para-
visset.')—Eos monet ut ab omnibus insulis, quæ sunt (or 'sunt') Italianæ in-
ter et Africam, secédat.—Pontem in Istro flumine faciendum conduxerat.
—Respondit consuetudinem, quæ altera est (or 'esset') natura, a nobis stare.
—Per me licet abeant.—Respondit se fluetus timere quænos non antea vi-
derat, (or 'vidisset.')—Respondit te, quæ tua est (or 'esset') temperantia,
jam valere.—Dixit se primum hoc iter confecisse.—Cur hæc rogantur?
clamant, Ecquem adeo potenter esse, ut omnia, quæ cupiverit, perficiat?

EXERCISE 69, p. 168.

Tene hoc perferre posse!—Tene hoc dicere!—Dicebat nos non multa
discere debere, sed multum.—Hoccine quemquam perferre posse! clama-
bant.—Num istos nunquam illa adspexerit, quin compellaverit patriæ prodi-
tores?—Discat illa, lingue (inquit) moderari.—Vereor ut quis eum capitis
reum faciat.—Caium ferunt ambitus esse accusatum; id quidem ut credam,
hanc facile inducar.—Negat se, quas literas dedi, accepisse.—Quis neget
quæ Christiani sit fidem præstare?—Quis neget quæ sapientis sit semper
mortem ob oculos habere.—Per sevum se literas misisse respondet.
Respondent oppidum, de quo agitur, ducenta millia passuum abesse.—Pe-
riussem, nisi tu mihi subvenisses.

*quæ
or quænam*

EXERCISE 70, p. 171.

Diogenes se projici inhumatum jussit. Num igitur avibus et feris? in-
quiebat amicus. Minime, respondit; verum prope me bacillum ponitote, quo
istas abigam.—Sunt qui Caium simulare existiment.—Erant qui Caium
simulare existimarent.—Non desunt qui negent eandem esse utilitatis quam
honestatis regulam.—Reperiuntur, qui negent virtutem esse colendam.—
Incredibile est quantum me vitæ tædeat.—Trajiciendum est mare, quem ap-

pellatis Oceanum.—Sunt qui putent, quod optimum habeamus, perditum iri.—Clamat nos, quod optimum habeamus, esse amissuros.—Nihil est quod festinemus.—Nihil habeo quod te incusem.—Est quod gaudeas te patrem tuum hæc celasse.—Vix reperies, qui hoc credat.—Perum abfuit quin interficeretur.—Utrum alicui eorum, qui auro abundant, qui argento, qui gemmis, esse mavis par an C. Fabricio, qui nihil horum fuit?—Quotusquisque est, qui mortem semper ob oculos habeat?

EXERCISE 71, p. 174.

Ex liberalitate utendum est, quæ amicis prosit, noceat nemini.—Non dubium est, quin Galli sint fortiores quam qui in uno prælio vincantur.—Illi ignes semiperni, que appellamus asta, plures sunt quæ qui possint numerari.—Idoneus est qui in tuam amicitiam recipiatur.—Tanti nihil est, quo fidem et libertatem vendamus.—Tantus esse nemo potest, qui amicorum auxilio nunquam egeat.—Quæ beneficia in me contulisti plurima, majora sunt, quæ quibus gratiam referre possim.—Non is sum, qui existimem hunc mundum, quæque in eo sint omnia, casu fieri.—Sunt qui credant, hunc pulcherrimum mundum, quæque in eo sint omnia, nescio quo casu fieri.—Quis sum, cui omnes consulant?—Quis neget hanc vitam esse breviorum quæ sit hominis vita tota?—Tu solus es in quo reipublicæ salus pendeat.—Mortuo Catone, Cicero fuisse solus, in quo reipublicæ salus pendeat.—Non is sum qui id negem.

EXERCISE 72, p. 177.

Quæ quum ita sint, nolim ex urbe excedere.—Cæsar, Gallis deficit, Romam redit.—Quæ nulla sit vis humana, scimus.—Quis, hoc viso, tibi non illuserit?—Phocion, quum ditissimus esse posset, semper fuit pauper.—Nonne plurimi sunt anni, quum Caius in tuo ære est?—Estne qui cum Balbo conferri possit?—Quum puerum diligis, præclare facis.—Quum dico alterum, alterum nego.—Si Gallos vicisem, dicit mihi de victoriâ se gratulaturum fuisse.—Te convaluisse gratulor.—Num quisquam male audit libenter?—Silebo; non quod homini credam, sed quod nihil mea intersit.—Cū hoc sudaret? clamabant; liceretne digitum transversum a regulâ honestatis dicedere?—Interrogabant Rogamne an Labienus propius esset Caius?—A nobis respondent esse iis consulendum, quibuscum sit vivendum.

EXERCISE 73, p. 178.

Caium, quasi Consul esset, salutaverunt.—Multi, ne dicam omnes, Caium salutaverunt, quasi Consul esset.—Utinam Consul sis.—Utinam illo prælio interfuissem.—Utinam suspicionem vitare potuissesem.—Dummodo a te fides servetur, cætera flocci facio.—Modo fidem ne fallas, cætera non hujus facio.—Utinam litteræ non essent scriptæ.—Sic cum hominibus vive, tanquam te videant Dii immortales.—Cum amicis sic loquere, quasi te omnes homines audiant.—Omnes me convenienti, quasi vero meum sit succurrere omnibus.—Utinam ipse Varro in meam causam incumbat.—Forsitan quis dixerit ista esse magis minuta, quæ quæ nudis oculis cerni possint.—Quotusquisque est, qui in alterius causam incumbat?

EXERCISE 74, p. 180.

Antequam Caium convenero, ex urbe non excedam.—Antequam proficisci cerer, Balbum conveni.—Antequam proficisci cerer, se Cæarem convenisse respondit.—Jucunde vivi non potest, nisi secundum naturam vivatur.—Secundum naturam nihil erratur.—Præter expectationem, secundum Caium Prætor decrevit.—Nonne occultissima quæque pericula, (clamant,) difficultime vitari?—Quis neget Prætorem secundum te decrevisse?—Quæ quum ita sint, nullus

genuas - with genit., abl., or ablat.
acc., genit., genit., genit., s.
obj. cl. or simple inf.

rem quam optimam amissionem

invenies, In eo fuit ut in officiis tuis (tr. voc.)
qui ... habuit } habuerunt
habuit'

caves with me, or (omilie), ut, or acc. inf. etc.

Notis carendum est uti

quas stellas... nimis

tam preciosissimis

gen. (scars) acc. (ante class.)

facta esse

mutatus

interctus

or solo cum Gallos vicisset.

divitissimus huc videns

quisquam confosus, (alium), se comparari Balbo or cum Balbo.

huc — illud

Or gelid or grum convulsus. statuor has obj. etc.

or acc. with inf. statuor or grum, and with ind.

or d. at. Nomine Caius pro pector

nos opem amul. Errat Romam quam abieciis
Romae

hastatus non
ne

no authority for "se incomb. ad se" aliquis
quam accid ex. n. t.

ni ictus eius acc. t. sc. / i. i. c. t. e. s. .

non errari potest

Blamant "Nomine occulta pericula semper vitantur difficultas"
non (better) quin Proctore deinceps. nihil

jaculorum nostrorum videre non poteris.—Caius, e via languens, ^a servo
interfectus est.—Responderunt se nos esse recepturos.—Nonne se nos mi-
nime recepturum esse respondit!—Noli putare ahīnum esse mortalem.—
Cura negotium ex meā sententiā conficias.—Noli putare quemlibet sibi tem-
perare posse.—Fac mihi quām citissime subvenias.—Quis neget, quin hēc
reipublicā intersint!—Præ dolore loqui non possum.—Noli hēc mihi vitio
vertere.—Cave festines.—Noli credere festines necesse esse: quod quidem
si credas, de te actum erit.—Luna deficit, quum Solis e regione sit.—Nonne,
guid e re natā fieri debeat, decernam licet!—Est boni civis pro virili parte
rempublicam tueri.—Beneficiorum, quæ si in me contuleris, memorem me
præstabo.—Cibum in mensā positum edas licet.—Negat se caseum in mensā
positum esurum.—Quod mihi e re natā factu optimum esse videatur, faciam.
—Erant qui præ dolore loqui non possent.

EXERCISE 79, p. 193.

In sestertio tricies splendide se gessit.—In sestertio vicies splendidius se
gessit quām Caius, qui sestertio centies ex hereditate patri acceperat.—
Caius, Bruti libertus, sestertia plū quindecim reliquit.—Tercia in sestertio
centies adeo sordide vivere!—Caius, Syracusis oriundus, Bruto sestertium
bis dono ~~debet~~—Nono Kalendas Decembres Balbus mihi dono ~~dedit~~ sester-
tia viginti.—Ex hac hereditate Atticus sestertium centies accepit.

EXERCISE 80, p. 195.

Caius Bruti libertus hæres ejus ex semisse factus est.—Caium quendam
Carthagine oriundum hæredem ex septunce fecit; ex quā hæreditate sester-
tium circiter sexies, opinor, accipit.—Bruti libertus, qui Romæ tertio No-
nas Sextiles obiit, sestertium prope centies et quinquagies reliquit; cuius
heres Caius, ut putant, ex semisse factus est.—Dodrantibus usuris, ut ferunt,
grandem pecuniam apud Balbum collocavit.

nos accipere }
velle ^{ut accipiat} }
cave patet
ut omnes hominem, or enim esse (ne
auxilio venias ^{celerius}) ^{ne} ^{est}
interesse, & republica esse, - ne hoc mihi culpae des.
festinare
est:
pro ^{good (best of)} ^{decreto}
confus (perhaps) ad me, muti
tibi edere

a patre
sestertia unde mea sententiae
tam ^{si} misit, misit Iis tria sestertia dedit.

Sic sit collatione.

necessitatis auctor Dionysius justae excusationi sit. *(Epistola transcription)*

Fluerunt qui adventum tuum Non mediocriter ceplarentur
mundum impeditientes liberatus *causam (acc. to. m.)*
caesars *transire*

Scipio consanguineus sis.
cum Scip. sanguinei conjugium sis.

per sanginem *toward off*
defendens followed by acc. above
with acc.; acc. & at aliquis; ab aliquis; very rarely aliquem; aliquis *acc.*
or accusative.

Non est dubium, quin necessitatis expensatio
le facile deficiat. *late specie* occurrunt
discrimen

sua se manu interficiat

confidere)?
prisonis et famis

in me
omnia nostra maledicta contulit

cognoscitur

A K E Y, &c.

PART II.

EXERCISE 1, p. 234.

Animi morbum corpore non sentimus.—Caius literarum exemplum ad patrem missuts est.—Non est dubium, quin necessitatis excusatio Dionysium facile defendat.—Negari non potest, quin Carthagine causam ad patronum detulerit.—Negari non potest, quin Romae in omnium rerum abundantia vixerit.—Adventus tuum non mediocriter captiavimus. Galli Romanos sub sarcinis adorintur.—Athenienses Balbum de exsilio reducturi sunt.—Satius fuit de exsilio nunquam rediisse.—Aliud est peccare, aliud culpam tuam in alterum conferre.—Non est dubium, quin Syracusius Philistus Romae multos annos vixerit.—Negari non potest, quin Scipionem sanguine attingas.

EXERCISE 2, p. 235.

Negari non potest, quin Catonis exemplum securus sit Hortensius.—Defendat hoc crimen Hortensius excusatione valetudinis.—Sensit Brutus, se in partem vocari.—Clamat, quemnam fructum ex tantâ injuriâ percepturos esse Carthaginenses!—Pueris bona ad imitandum exempla proponantur.—Sequar eudem Catonis consilium.—Eorum, qui pro patriâ [mortem] oc-cumbunt, exempla laudantur.—Ciceronis adventum captamus non mediocriter.—Vereor, ut periculum obeat libenter.—Sequi ego huiusmodi exemplum, ne si cupiam quidem, non possum.—Semper me in periculum adducit.—Vereor, ut periculum a me prohibeat Hortensius.—Vereor, ne mortem sibi Horatius consciscat.—Opinio hominum quotusquisque est, qui omni ex parte satisfecerit!

EXERCISE 3, p. 237.

Num Christiani est dolori turpiter et fortunæ succumbere?—Densis omne cælum nubibus obducitur.—Magnum est algoris esse et inedie patientem.—Magnum se credunt ex hac injuriâ fructum percepturos.—Audacter ille mihi et temere dedit consilium.—Irâ ille et ambitione accensus omnibus me maledictis vexavit.—Dubitari non potest, quin facilem habeant ad aures ejus aditum adulatores.—Quod illi consilium magno sunt plausu et clamore prosecuti.—Multâ ille et temeraria de Caii fecit consilio.—Non est dubium, quin misericordiâ vivat alienâ.—Magnas huic quæstioni tenebras Caius obduxit.—Consilio usus est audaci et temerario.—Servitutis a me jugum de-pellite.—Iram homini et ambitionem videtis.

EXERCISE 4, p. 239.

Decretum est, ut pro tantis in rem publicam meritis rex a senatu appellatur.—Caius tantâ erat erga omnes comitate, ut nemo tam humilis esset, cui non¹ aditus ad eum pateret.—Enitar, ut magna hominum de me opi-

¹ *Or*; cui aditus ad eum *non* pateret.

nioni satisfaciam.—Magnæ tuæ de me exspectationi vereor ut satisfaciam.—Ego, si tanta mihi rei gerendæ oblata sit occasio, avide arripiām.—Galli, amissis impedimentis, in fugam se omnes congecerunt.—Lentuli copiæ, redintegrato prælio, hostes profligant.—An tu is es, qui tam præclarām rei gerendæ occasionem secordiā omittas?—Vereor, ut gratiam tibi pro tantis tuis in me beneficiis referre possim.—Erant, qui adventum tuum non mediocriter captarent.

EXERCISE 5, p. 240.

Horum hominum difficilius est insidias vitare, quam arma sustinere.—Omnium fere hominum opinioneſ ineuntis etatis paulatim minuantur.—Summi philosophi despiciētiam rerum extēnārum quis non laudaverit?—Non is sum, qui Christianorum despiciētiam¹ rerum humanarum irrideam.—Cimoniſ quum humanitatē tum benevolentiam se p̄pissime sum admiratus.—Ejus anni caritatēm annoꝝ summa vilitas consecuta est.—Non dubito, quin futurum sit, ut hujus anni vilitatem annoꝝ summa caritas consequatur.—Tulliꝝ mēe imbecillitas corporis me exanimat.

EXERCISE 6, p. 240.

(me)
Amissa existimatione, quid restat, nisi ut mortem mihi ipse consiscam?—Honores milī^{ob} servatam rem publicam delatos libenter accipio.—Ad oppidum omnes confugiunt, se defensuri.—Valetudinem tuam jum confirmata cave negligas.—Equis corpori tantis laboribus confecto potest mederi?—Quis dubitat, quin opinioneſ tam penitus insitæ; tam vetustæ, diffilime evallantur?—Hominis omnia ad gloriam revocantur non sequendum est exemplum.

EXERCISE 7, p. 241.

Non recusabo, quin Balbum, pessimum histriōnem, exibileſ et expeditatiſ.—Memini Pamphilum, hospitem meum, negare se venfurum.—Audisti Q. Minucium Rufum dicere, domi ſuæ Antiochum regem deversatum esse Syracusis. (Verr. 432.)—Verres Antiochum, Syriæ regem, ad coenam vocavit.—Audio Lucilium, virum optimum et meum familiarem, novissimā valetudine conflectari.—Ægre fero, Rutilium, virum de me ~~optimum~~ meritum, in tam tenti vivere pecuniā.—Vereor ne Satureius, vir egregius et de re publicā optime meritus, in vita adducatur periculum.—Tuūn est Pamphili, hospitis tui, vitam a victore deprecati.—Rutilius, affinis tuus, meo se beneficio vivere juravit: ejus pater Numantius meam vitam a Cæsare noluit deprecati.

EXERCISE 8, p. 243.

Non video, quomodo sedare possint mala præsentia præterite volup̄tates.—Fateor vulgi judicium a judicio meo dissentire.—Leges supplicio improboſ afficiunt, defendunt ac tuerunt bonos.—Quam tu opinionem animo meo inseris, eam evellit Rutilius.—Quam tu arripiſ occasionem, eam Caius omisit.—Res cœlestes quo difficiliorem habent cognitionem, eo magis cupiditatem cognoscendi incendunt.—Aliud est omnibus sententiis absolvi, aliud empto judicio effugere.—An tu credis, voluptate firmari animum, debilitari continentia?—Arma armis propulsanda.—An verum est, poetam poete ſemper invidere?—Condemnari mehercule malo, quam empto judicio absolvi.

EXERCISE 9, p. 244.

Boii, si oravissent pacem, impetrassent.—Caius, si hoc fecerit, in discri-
men veniet existimationis.—Dionyſius, quum Romæ me vidisset, nihil præ-
termisit, quin confaret mihi invidiam.—An deliciæ mēe Rutilius, affinis

¹ *Irridere* governs the acc.

effugient
ignavia

audaret.

nihil aliud

referentis (both loc.)

negavisse

motuero motu, motu aegrotare (acc. to Arnold
bene
adductum est post. v. t. g. Plin. Ep.)

facet.

mens

{ praesent - sent allowable Latin though Hor. here says *in*dictum**
5° referenda revoocanda - ad voluntatem

ad with acc.

minitantibus (?)
Molas tu

infestator,
angor

+ Clamant stare nos quenque iuris dubio corruere
iste

"me aliquemque Scytham inter nos", "cum aliquis Scytho"

pullum (Eg. is antip.)

(iv) Caritate amonar (but means "high price time" rather than "famine")

servaverat.

tuus, potuit, his auditis, risu pæne emori?—Lucilius, amicus tua, quum deliciæ tuae Saufeius apud eum deversaretur, opsonabat ambulando famem. —Metellus, quum Athenis esset, vorabat literas cum homine mirifico, Dionysio.

EXERCISE 10, p. 246.

Dionysius, qui virtutem voluptatis efficientem negat esse, a multis reprehenditur.—Negat Caius omnia ad lucrum esse referenda.—Huc omnia ait esse referenda iis, qui præsunt aliis, ut ii, qui in eorum erunt imperio, sint quam beatissimi. (C.)—Puerum mendacem credo esse.—Negat omnia esse voluptate metietur.—Clamant officiis; mendacissimo homini jurisjurandi fidem esse abrogandam.—Promisit, nullam se tantæ rei moram atque impedimentum esse illatum.—An tu hæc in contumeliam accepturus es?—Docent, illam opinionem esse deponendam.

EXERCISE 11, p. 246.

Optimo viro minacibus tuis literis noli obstrepare.—Humanissimis meis literis nullum unquam verbum rescripsit.—Facere non possum, quin tuis gratissimis literis rescribam aliquid. Pravae istæ opiniones ex animo tibi evel lendæ sunt.—An Christiani est, in questu faciendo omnem suam vitam consumere?—Enitendum est, ut magnam istam existimationem conserves. —Cavendum est, ne tanta tua existimatio in discrimen veniat.—Tantæ huic et tam difficulti rei nulla a me mora atque impedimentum inferetur.—An Christiani est, hanc meam invidiam inflammare?

EXERCISE 12, p. 249.

Longe Academæ illi ac Lycæo tuum hoc suburbanum Gymnasium antepono.—Ipse se quisque diligit.—Ipse sibi quisque carus est.—Longissimæ quæque literæ gratissimæ sunt.—Sua cuique virtuti laus propria debetur. —An deceat oratore, tertio quoque verbo risu pæne emori?—Clamant suo cuique standum esse judicio.—An tu audeas Platonis illius judicium recusare?—Explicandum est, quenam fuerit dei illius nostri, Platonis, sententia.—Epicurus ille tuus gloriatur, se magistrum habuisse nullum.—Epicurus Pamphilum quendam, Platonis auditorem, ait a se Sami auditum.—Negari non potest, quin corpuscula quædam levia sint, alia aspera, rotunda alia.—An tu credis, ex corpusculis quibusdam immensum hunc et pulcherrimum mundum esse effectum, nullæ cogente natura, sed concursu quodam fortuito?—Hujus non diligentiam si non magno at aliquo præmio donemus. —An tu me alicui Scythe comparas?—An philosophi est, dubiam aliquam opinionem pugnaciter defendere?

EXERCISE 13, p. 250.

Eodem anno a Campanis Cumæ, quam Græci tum urbem tenebant, capiuntur (L.).—Amanus Syriam a Ciliciâ dividit, qui mons erat hostium plenus sempiternorum.—Spero fore, ut ex morbo, quo nunc gravissimo afflictaris, convalescas.—Spero fore, ut promissis, quæ multa mihi et pulcherrima fecisti, satisfacias.—Præmium, quo maximo sum et pulcherrimo donatus, mirifice me delectat.—Cæsus est virgis Cymæus ille Athenagoras, qui infame frumentum exportare erat ausus.

EXERCISE 14, p. 251.

Ista, quæ nos lædit opinio, ex animo tibi evelienda est.—Ille qui per tot annos ad gubernacula reipublicæ sederat Rupilius, clam se subduxerat.—Quorum ergo beneficio omnes vivimus, ii militari honesto funere humentur. —Qui ergo ad omnem paratus est eventum Lucilius, is se fugâ subtracturus est?—Quorum igitur beneficio et ego et tu vivimus, eos a gubernaculis reipublicæ repellis?—Qui rempublicam toties servaverit imperator, cives

eam sui sepulcro passi sunt carere.—Frumenti vix in menseum quod satis sit habemus.—Qui ergo frumentum compresserunt, multentur pecunia.—Pax petenda est, quam qui precibus exposcent, impetrabunt.

EXERCISE 15, p. 252.

Quid? totum prope cœlum nonne humano genere completum est?—Sed hi numeri poeticine sint, an ex alio genere quodam, deinceps est videndum.—Vos autem quid mali datis, quum in imbecillitate gratificationem et benevolentiam ponitis? (C.)—Socrates, quum esset ex eo quæsitum, Arche laum. Perdicæ filium, ~~qui~~ ⁱⁿ fortunam ~~habet~~ ^{habet} et, nonne beatum pntaret. Haud scio, inquit; nunquam enim cum eo collocutus sum.—Quid? Cato ille Uticensis nonne sua se manu interfecit?—Quid? Lucilius Ariminensem quo animo erratum suum agnoscere arbitramur?—Libet interponere, nimia fiducia quantæ calamitati soleat esse.

EXERCISE 16, p. 253.

De his rebus velim cum Pomponio, cum Camillo, cum quibus vobis videbitur, consideretis.—De illo, quem penes omnis est potestas, nihil video quod timeam.—Ad hanc enervatam muliebremque sententiam satis docilem se Epicurus præbuit: hunc post Rhodius Philonimus vacare dolore sumum bonum dixit.—Adhibent modum quemdam, quem ultra progrexi non oporteat.—Nec in constituentibus rea publicam, nec in bella *gerentibus*, nasci cupiditas dicendi solet.—Credo sepulcrorum modum recte requiri: quos enim ad sumptus progressa jam ista res sit, in C. Figuli sepulcro vides.—Pomponius in Siciliam prefecturus est: quæ de re ab Hortensio multa expiscatus sum.

EXERCISE 17, p. 254.

Id ille ut audivit, neminem passus est requiescere.—Præmio, si non magno, at aliquo tamen veni ut te remunerer.—Id ille ut audivit Quintili nomen magnâ cum misericordia pronuntiavit.—Caium convenientiam, quem etsi promissa servaturum esse credo, jurejurando tamen obstringam.—An ea tu mala, ad punctum temporis quæ fiant, timenda esse ~~dicimus~~?—Vide, Caius ille tunc quid fecerit.—Demetrius si admittatur, actum erit de exercitu.—Caius, etsi meo vivit beneficio, ~~meo~~ invidiam mihi facere conatur.—Itaque, si a me se vitam habere arbitrantur, præmio sum aliquo donandus.—Itaque, si quem fructum ex meâ curâ ceperunt, præmio me aliquo affiant.

EXERCISE 18, p. 256.

Dicendum est enim, pietas erga Deum quantæ sit hominibus saluti.—Afferenda est enim ratio miri, ut tibi quidem videtur, consilii.—Quis est enim, ad cuius aures ea fama non pervenerit?—Laudo id quidem: nihil est enim, ex quo majorem possit utilitatem percipere.—Bono sis animo: nemo est enim, qui te de possessione depellat.—Num vis igitur videre, Pomponius ille quid fecerit?—Videtis, quanta prudenter quamque constant opus ait animo: ad gubernacula enim republicæ accedendum est.—Quis est autem, qui neget, te et sedere in puppi, et republicæ unum ex omnibus maxime prospicere?—Labamus mutamusque sententiam clarioribus etiam in rebus: in his est enim aliqua obscuritas.—Laudo id quidem: nulla est enim celeritas, quæ possit cum animi celeritate contendere.

EXERCISE 19, p. 258.

Non fortunas ego meas omnes in aleam dedissem, nisi in verba te mea ingurandum adegisset.—Non ego affectus essem exsilio, nisi tu mihi invidiam conflasses.—Non igitur fructum ullum improbitatis ex me feres.—Non igitur magnum tanti mei laboris fructum perceperisse yideo.—Quid igitur Caius? non ille scelerum suorum fructus ex te tulit?—Non ergo pro-

Frumenza - Frumenza - or oruna.
exponent or postulant.

moxem sibi intulit or conseavit.

in scelachis
quas enim ad impenses.

credis iste admittitur
nisi salutem debet arbitrentur - tamen
ceperint

plus utilitatis.

Allowable but not so good as text.
"quanta prudenter quamque constans op. est an omnes
"quasi in p." or "ut aient." or gubernaculum
or sceler in pugni claramque tenet

in effidum ejclis esse } ad or in iurandum, or iure-
} jurando

gratia tua eleidisest.

pati hanc fortunam elabi de ore de
tempore - coniundebant. (directio (per)
hanc fortunam)

missis ego tuis valde pendebo.—Scio te mihi favere: non ergo jurejurando te obstringam.—Non in tantam Caius incidisset calamitatem, nisi apud te gratiosus esse desiisset.—Nihil fere est, quod non excusationem habeat inscientiae.

EXERCISE 20, p. 259.

Facere, quam expedire, nodum est facilius.—Reditus mihi, quam ipse ille discessus, acerbior fuit.—Lucilius, quam Demetrius, apparatiore elatus est funere.—Boii, quam $\tilde{\text{A}}$ dui, effusiore fuga castra petiverunt.—Facere promissum, quam solvere facilius est.—Nonne efficere promissum, quam facere, interdum difficilius est?—Rubendum est, mihi crede; tu enim haec mihi de manibus extorsisti.—Nolite, obsecro vos, (committere, ut haec fortuna elabatur) de manibus.—Non haec in nostra, ut opinor, essent manu, nisi vos fortunam ex manibus dimisissetis.—Pavor sapientiam mihi omnem, ut ait Ennius, ex animo expectorat.—Sejunge te, queso, aliquando ab iis, cum quibus te non tuum judicium, sed temporum vincula conjunxerunt.

II.

LONGER LATIN EXERCISES.

EXERCISE 1, p. 262.

Alexander Babylone mortuus est, qui si diutius vixisset, totum orbem terrarum subegisset.—Alexander Babylone mortuus est, cuius si vita longior fuisset, totum is orbem terrarum subegisset.—Alexander Babylone mortuus est, cui si vita longior contigisset, totum is orbem terrarum subegisset.—Alexander Babylone mortuus est, quem si vivum fortuna longius reservasset, totum, &c.—Alexander Babylone mortuus est, a quo nisi Deus vitam immature abstulisset, totum is, &c.—Mors ejus omnes cives suos perdidit, quos quia servare voluit, ipse ab iis interemptus est.—Sæpissime legi nihil mali esse in morte, in qua si resideat sensus, immortalitas illa potius quam mors ducenda sit.—Magna est vis conscientiae, quam qui negligunt, se ipsi indicant.—Philosophia continet et offici et bene vivendi disciplinam: quam qui profitetur, gravissimam mihi sustinere personam videtur.—Eucratides rex Indiam in potestatem redigit; unde quum se reciperet, a filio in itinere interficitur.

EXERCISE 2, p. 265.

[**GEMINATIO.**] Literæ, literæ, inquam, solæ me delectant.—[**REPETITIO.**] Literæ me puerum aluerunt; literæ me adolescentem ab infamia libidinum servarunt: literæ virum in republicâ administrandâ adjuverunt; literæ selectus imbecillitatem consolabuntur.—[**CONVERSIO.**] Literæ honestissimâ voluptate oblectant, rerum novarum inventione oblectant, immortalitatis spe certissimâ oblectant.—[**COMPLEXIO.**] Qui literis delectatur, qui vero inveniendo delectatur, qui doctrinâ propagandâ delectatur, eum vos malum esse civem putatis?—[**TRADUCTIO.**] Quid vis? Tunc literis delectaris, qui literarum fundamenta odisti?—[**POLYSYNDETON.**] Literæ et erudient, et ornant, et oblectant, et consolantur.—[**Ομοιότητος, &c.**] Num putas fieri posse, ut, qui literarum studiis teneatur, libidinum vinculis obstringatur?—[**Αντιθεση.**] Qui literis delectari te dicis, voluntatibus implicari te pateris?—[**Αντιμεταβολή.**] Non quia delector, studeo literis: sed, quia studeo, delector.—[**GRADATIO.**]

Studia mihi literarum doctrinam, doctrina gloriam, gloria invidiam et obtructationem comparavit.—[*Aposiopesis.*] Quid? Tu mihi hoc objicis, qui nihil unquam in vita expetier nisi virtutem et doctrinam? Tu quid expetieris—sed taceo, ne convicium tibi fecisse videar.—[*Ασύνθετον.*] Quid dicam de utilitate literarum? Erudint, ornant, oblectant, consolantur.—[*Correctio.*] Literæ me delectant. Quid dico delectant? Immo consolantur et unicum mihi perfugium præbent inter has vitæ laboriose molestias.—[*Dubitatio.*] Literæ me sive erudiunt, sive oblectant, sive consolantur: nam quid potissimum dicam nescio.—(*Zumpt's Lat. Gram.* p. 527, Am. Ed.)

EXERCISE 3, p. 266.

Pausanias in Atticis narrat, Athenienses, quod a Pindaro in quodam asmate [carmine] laudati essent, tanti fecisse ampli illius ac grandiloqui¹ poëtae testimonium, ut et dona ei plurima ob id miserint, et statuam in civitate sua statuerint. Non igitur mirum est, si illis temporibus multi ac præstantes poëtae fuerint; cum, qui ea facultate excellebant, et maximis muneribus honestarentur et honoribus amplissimis mactarentur.—*Muretus.*

EXERCISE 4, p. 267.

Accusatores Socratis, ut ejus orationi fidem detraherent [derogarent]² eamque suspectam judicibus efficerent, præmonuerant eos, ut caverent sibi: multum enim eum posse dicendo, et habere eam vim eamque calliditatem, ut inferiorem causam dicendo efficeret superiorem.—*Muretus.*

EXERCISE 5, p. 267.

Seneca. Phylonomē, seu, ut alii vocant, Peribcea, rejecta et repudiata insimulavit Tennem apud patrem, eodem plane modo, quo Hippolytum Phædra. Credulūs parens inclusum in capsam (quandam) filium projet in mare. Tulit opem Neptūnus innocentī nepoti, delataquē est capsā ad insulam Leucophrym: quam quum incolæ aperuissent remque cognosserint, non tantum Tenni regnum detulerint, sed etiam de nomine ipsius insulam Tenedon nominarunt: quin et mortuum coluerunt pro deo.—*Muretus.*

EXERCISE 6, p. 268.

Ulysses, ut est in fabulis, quum apud Calypsonem [*better* Calypso] posset in omnibus deliciis vivere, tamen illam asperam ac lapidosam patriam suam anteposuit etiam immortalitati: non ita facturus, si illam Teucri sententiam approbasset, *patriam esse cuique, ubi cunque cuique esset bene.*—*Muretus.*

EXERCISE 7, p. 268.

Gravem admodum sententiam Gobryæ Xenophon dedit, quamque quotidiana experientia) [rerum usus] veram esse declarat: Difficilis videlicet reperiri, qui secundam, quam qui adversam fortunam bene ferant. Secundis enim rebus, insolescunt [insolentes fiunt] plierique homines et efferruntur: adversis omnes ad temperantiam moderationemque revocantur.—*Muretus.*

EXERCISE 8, p. 269.

Ex omnibus, quotquot hodie supersunt, Græcarum litterarum monumentis, nullum, meā sententiā, memorabilius est, quam *Theogonia* Hesiodi. Quod

¹ *Grandiloquus* has a depreciating sense in Cic., except *Or. 5, 2*, where *ut ita dicam* is added.

² Usitatus scripsisset *Muretus abrogarent vel derogarent*. Cicero constanter habet *detrahere de aliquā re*.—*Frotscher.*

abrogant abrogant presidere, or potiri with abl.
 facere; redditent abrogant presidere
 plurimum (seen as the theme, in dnu.) quod with subj.
 peiorum - facere presidet - malitorem may be used
causam or
causam
 appellant, dicunt recurvata
eadem ratione, similiter plane ac Phae. Hippolt. or
 pater capit, or arcam, arca. wan plane qua
inveniri
prosperitatem (rare, but found in genitive)
rescendas - adversas existent in
perficiunt

1. antiquos questio or inquisitio, interrogatio,
2. animis castigio
3. guar castigo mon judicis
4. Differeratius adhibet haec unum re discipulae
5. continuam
6. sed gratus cole ; dovet caiu remansere
7. ita fortem

carmen etsi nec magnitudine, nec splendore argumenti, rerumque aut dicti-
onis varietate atque ornatu ad Homeri aliorumque clarorum poetarum
scripta comparari potest, tamen aliam eamque propriam commendationem
habet, ut eā causā etiam anteferendum illis poematis esse videatur.—*Hermann*, ii. 168.

EXERCISE 9, p. 269.

Antiquus ille philosophus, quem secutus est Hesiodus, primum omnium
existisse dixit Chaos: quam ille non, ut plerique postea, rudem indiges-
tamque molem materiæ, sed, propriâ nominis significatione, Spatum, quod
omniâ materiâ vacuum est, intelligi voluit. Nam postea demum creatam
dicit Materiam. Ei addidit vim copulatricem, quod sine eâ iners jacuisset
materia, nec quidquam creatum esset.—*Ib.* 173.

EXERCISE 10, p. 270.

(1) *Apud veteres philosophos* perturbata atque implicata questio est, per-
maneatne animus corporis ¹ [corporis] solutus vinculis, an qui corporum,
idem sit interitus animorum. Epicurus interire eos putat, nefas ratus, quum
tam multa sibi cum subibus convenient, se hoc uno ab eis interesse. (2)
Stoici longam eis vitam, ut cornicibus, sed non perpetuam tribuunt. Py-
thagoras vero jucundus est, qui remanere illos quidem docet, sed ex corpo-
ribus in alia corpora migrare, ut idem sit forte² hodie gallus gallinaceus qui
tempore belli Trojani fuerat Agamemnon.—*Muretus*.

EXERCISE 11, p. 270.

(1). Convalui. Hoc me gratius aut optatius tibi epistole principium
reperi nullum posse, certo scio. Febris fuit tertiana ^(duplex) quale tu a
me tertio abhinc anno [abhinne tribus annis] Ferrarie depulisti: nisi quod
haec mitior et remissior fuit. (2) Itaque octavo me die, postquam coripu-
serat, reliquit [a me discessit]. Curatus sum non medicamentis modo, sed
et missione sanguinis, de consilio Angelij Justiniani nostri, qui medicamenta
non solum ipse prescripsit, sed et magnam partem eorum sua manu confecit
ac concinnavit.—*Muretus*.

EXERCISE 12, p. 271.

(1) Quum vulgo crederetur, viri fortis esse, mortem sibi consciscere
potius, quam grave aliquod et acerbum malum perpeti: sapienter animad-
vertit Aristoteles, falsam esse illam hominum opinionem: eosque qui ita
facerent, non modo fortes, sed ignavos parvique et abjecti animi habendos
pronuntiavit. (2) Docent enim, se id, quod fugiunt, ferre non posse, neque
pares esse ei casui sustinendo, propter quem vitam relinquent.³ Id autem
effeminatum potius animi mollitiem, quam magnitudinem arguit. *Muretus*.

EXERCISE 13, p. 272.

M. Tullium in Orationibus suis multa e Græcis oratoribus mutuatum esse
constat: neque tantum artifici, quo illos in versandis ac regendis auditorum
animis usos esse perspiceret, acrem ac diligenter imitatore fuisse, verum
etiam integra non parum sœpe [? non raro] entymemata illorum in ora-
tiones suas transtulisse.—*Muretus*.

¹ See "bodily," in the Extracts from the *Antibarbarus*, p. 313.

² *Immo fortasse*. Nam *forte* est nostrum *accidentally*, quod vide *num h. 1*
satis aptum sit. Alia res est, si dicas *ei* (*nisi, num, ne,*) *forte*.—*Fr.*

³ "I was treated," which is the *original* meaning of "to be cured."

⁴ *Virg. Geo. III. 547*. *Cic. has e vitâ cedere, or discedere: de vitâ decedere*

EXERCISE 14, p. 272.

(1) O tristem nobis et acerbum nuntium de Rege Navarræ! Quem nos hic etsi *aceperamus* ex aliis, sustentabamur tamen aliquā spe, donec allatæ sunt literæ tuæ. Quas ego utrasque heri vesperi acceptas *communicavī* cum omnibus nostris: neque eorum quisquam fuit, qui non ita certo statueret, quum tu ita scriberes, fieri aliter¹ non posse, quin plane deplorata esset optimi et religiosissimi Principis salus. (2) Cujus interitu quantam plagam Gallia, quantam caussa religionis acceperit, vereor, ne paucis diebus magno nostro malo sentiamus. En quos fructus civilia bella pariant! Hoc unum miseræ Galliæ restabat mali, ut veteres illas Thebanas calamitates in suo sanguine renovatas videret.—*Muretus*.

EXERCISE 15, p. 273.

Proditum est a veteribus poëtis, esse quasdam in Oceano insulas, ad quas post mortem deferantur eorum animi, qui sancte religioseque vixerint. Ibi eos inter sē jucundissime ac suavissime vivere, in amēnissimo quodam prato, quod *perpetuus floribus distinctum sit*. Nunquam non illic nitere cœlum, frondere arbores, pubescere herbas, ridere omnia, spirare assidue molissimos Favonios, quorum flabellis arborum cœmæ leniter ventilatæ placidissimo murmurè auribus blandiantur.—*Muretus*.

EXERCISE 16, p. 273.

(1) Non satis convenit inter antiquos scriptores de caussis, ob quas hoc aut illud animal huic aut illi deo immolareetur. Alii enim, quod cuique deo gratissimum esset, id ad illius aras mactari solitum aiunt. Itaque equus Martis erat hostia: Et quod aper Adonin interfecisset, à pro Veneri rem divinam fieri nefas erat. (2) Alii, quod quisque deus offisset, ejū potissimum [potissimum] illum cæde oblectari putabant. Itaque Nocti sacrificabatur gallus gallinaceus, quod cantu suo diem provocare, noctem fugare videretur: capra Belladi, quod oleam in signiter læderet.—*Muretus*.

EXERCISE 17, p. 274.

Si ea demum sacra ac religiosa sunt, quæ ornatu carent: removeatur aurum a templis: gemmæ, signa, tabulæ, donaria denique omnis generis removeantur. Sin hoc vel cogitari nefarium est! fateamur id, quod ratio quodam modo ipsa præscribit, neque opes usquam melius quam in Dei cultu, neque dicendi copiam præclarius quam in excolendâ exornandâ Philosophiæ collocari.—*Muretus*.

EXERCISE 18, p. 275.

(1) Nunquam putassem fore, non modo ut ex tuo, sed ut ex cujusquam dolore voluptatem capere possem. Et tamen, si vera dicenda sunt, fatear necesse est, jucundissimum mihi fuisse, quod ex literis tuis intellexi, vehementer doluisse te, quum primum de invaletudine mēa nuncius istuc allatus est. (2) Dolor enim ille aliunde quam ab eximio quodam amore erga me tuo proficisci non potuit; et mihi, ex quo te primum vidi, atque ex aliis plurimis audivi, qua tu eruditione ac virtute vir essem, nihil optatius fuit, quam ut abs te amarer.—*Muretus*.

EXERCISE 19, p. 275.

(1) Urbano et eleganti artificio usus est Socrates ad reprimendum Alcibiadis *fastum* in eo dialogo, qui inscribitur Alcibiades primus. Nam quum sibi persuaderet adolescens ille (quod ejus ætatis esse ingenium solet), abunde

¹ In hac formula *aliter* omitti solet.—*Fz.*

amare
audire amu
impotiri, expiri

(cum)

superbius reprehendere,

ignorantiam, objectum case cognitionis
dependent

tulerint quae inflammant ^{meat} ^{facient} ^{predicant}
et 40
potest
vito

poterit cum etiam mortuum ^{mortuus (?)}
etiam mortui (?) ^{sanctum}

conmiserimus -

mirabilis est
exire

quædam pernotata, callida, loc.,
ad eum, Hagae
vehementer,
impavide profici
facient -

jam instructum esse se iis omnibus rebus, quæ ad administrandam rem pertinerent, blande aggressus hominem Socrates paulatim interrogando eo perduxit, ut ex ipsis responsonibus aperte efficeretur, eum nullam esse adhuc justi et injusti scientiam consecutum. (2) Quumque ægre ferret quodammodo Alcibiades et indignaretur, quod inscientiam sibi exprobrari putaret: purgat se Socrates affirmatque, se nihil prorsus tale in eum dicere: ipsum esse Alcibiadem, qui de se fateretur.—*Muretus.*

EXERCISE 20, p. 276.

(1) Homeri poëmata quanti fecerint Athenienses, quamque utilia esse ad inflammados honestatis ac dignitatis amore animos judicarint, hinc existimari licet, quod legem tulerunt, ut quinto quoque anno in Panathenæis [Panathenaicis¹] ejus unius ex omni poëtarum numero carmina publice canerentur. (2) Ita enim cogitabant, leges præcipere quidem, quid faciendum fugiendumque sit, sed propter brevitatem non docere: at poëtas, qui, vitam hominum imitantes, res præclare ac fortiter gestas copiose exponerent, easque propemodum ante oculos constituerent, aptiores esse ad persuadendum.—*Muretus.*

EXERCISE 21, p. 277.

(1) Similem honorem habuerunt Lacedæmonii Tyrtæo. Quum enim ceteroqui a poëticis studiis alieni essent, neque poëtarum cantus libenter audirent, lege tamen constituerant, ut, quoties cum hostibus dimicaturus in procinctu constitisset exercitus, convocarentur milites in tabernaculum regium, ibique audiendi Tyrtæi carminibus ad spernendam¹ [contemnendam] pro patria vitam incitarentur. (2) Æschylo quoque idem prope honos a populo Atheniensi tributus est. Unius enim ex omnibus tragicis fabulæ ipso etiam mortuo ut dicerentur, decreto publico statutum erat.—*Muretus.*

EXERCISE 22, p. 277.

“Totas noctes dormimus, neque ulla fere est, quâ non somniemus; et miramur aliquando id, quod somniavimus, evadere?” Philosophi hæc verba sunt, exagitantis vanitatem somniorum, et negantis, si quædam somnia evenitus comprobet, ex eo effici, ut ne² somnia pro somniis habenda sint. Nam in tantâ copiâ ac varietate magis mirum foret, si nihil unquam eorum, quæ per quietem videntur, evenirent.—*Muretus.*

EXERCISE 23, p. 278.

Vafra in primis et astutâ ratione ad regnum ex humili et abjectâ conditione pervenisse Semiramis dicitur. Regem Ninum ita sibi paulatim astrinxerat, ut nihil esset tantum, quod aut a rege petere non auderet Semiramis, aut petenti rex auderet negare. Ergo quum aliquando injecisset in sermone, quiddam se valde cupere, rexque eam, quicquid tandem illud esset, aperte ac libere proferre jussisset: Cuperem, inquit, hoc mihi a te tribui, ut unum modo diem sedere mihi liceret in solio tuo et jus dicere: utque omnes toto illo die, quemadmodum tibi faciunt, ita mihi obtemperarent.—*Muretus.*

¹ Lambinus docte disputans de discrimine inter *sperrere* et *contemnere* malit *contemnendam*. D. R.—Discrimen a Lambino factum probat Doederlinus Lat. Synon. tom. ii. pag. 181 sq. Cf. Lindemann. ad Vit. Duumv. page 135. Ochaner. ad Cic. Eclog. pag. 45 et 238, ed. 3.—Fa.

² The *ne* is misplaced; it should precede the notion that it negatives: thus, *eos hortatus est*, ut *causes communi salutique* ne *deessent*.—*Quid igitur? ut ipsa ne liceat.*

EXERCISE 24, p. 278.

Risit rex : et quod petebatur, concessit. Nec mora [Statim] edicitur, ut certo quodam die omnes Semiramidi dicto audientes sint. Ita regi placere : eam illo die regio imperio ac potestate praesesse omnibus. Ubi ille advenit dies : mulier regio cultu in solio assedit. Fit concursus maximus. Illa [de¹] principio, experiendi caussa, quædam haud magni momenti imperat.—*Muretus.*

EXERCISE 25, p. 279.

Ubi serio omnes sibi omnibus in rebus parere videt, jubet [imperat] satellitibus ac stipatoribus corporis regii, ut regem ipsum comprehendant. Comprehenditur. Ut vinciant: vincitur. Ut interficiant: interficitur. Ita imperium ex diurno diuturnum efficitur. Hæc est, quæ Babylonem muris latericiois cinxit : cuius horti illi pensiles tantam admirationem habuerunt.—*Muretus.*

EXERCISE 26, p. 279.

De Platone Cicero, bonus imprimis æstimator² eloquentiæ, ita magnifice sentiebat, Jovem ut ipsum, si Græce loqui vellet, non alio quam Platonis sermone usurum esse diceret. Quid Aristoteles³ non et ipse dicendi præcepta unus omnium optime tradidit, et ea dicendi copiæ fuit, ut eum idem Cicero auro fluentem fluvium nominarit!—*Muretus.*

EXERCISE 27, p. 279.

(1) Animi morbis medetur Philosophia, eamque in suis efficit animi firmitatem, quam non voluptatum illecebræ, non dolorum faces, non divitiarum splendor, non obscura et contempta paupertas, non honorum sitis, non ignoran-
minie metus, non vitæ cupiditas, non mortis terror convellere ac labefactare possit. (2) Ut enim Olympi cacumen poëta semper quietum esse ait; propterea quod altius est, quam ut eo vis ventorum tempestatumque perver-
niat: sic Philosophorum animus sublimior et excelsior est, quam ut istos flatus sentiat furentium et de rebus abjectissimis inter se humi digladiani-
tium cupiditatum.—*Muretus.*

EXERCISE 28, p. 280.

Vix ausus essem a te postulare, ut ad me Latine scriberes; veritus, ne id tibi oppido difficile videretur. Quo mihi gratiores fuerunt eæ literæ, quas à te Latine scriptas nuper accepi: non illæ quidem omni ex parte emendatae, multo tamen nitidiores et cultiores, quam credidisse. Itaque bene te sperare jubeo, neque dubitare, quin aliquando, duce me, aliquam sis hujus quoque generis facultatem consecuturus.—*Muretus.*

EXERCISE 29, p. 280.

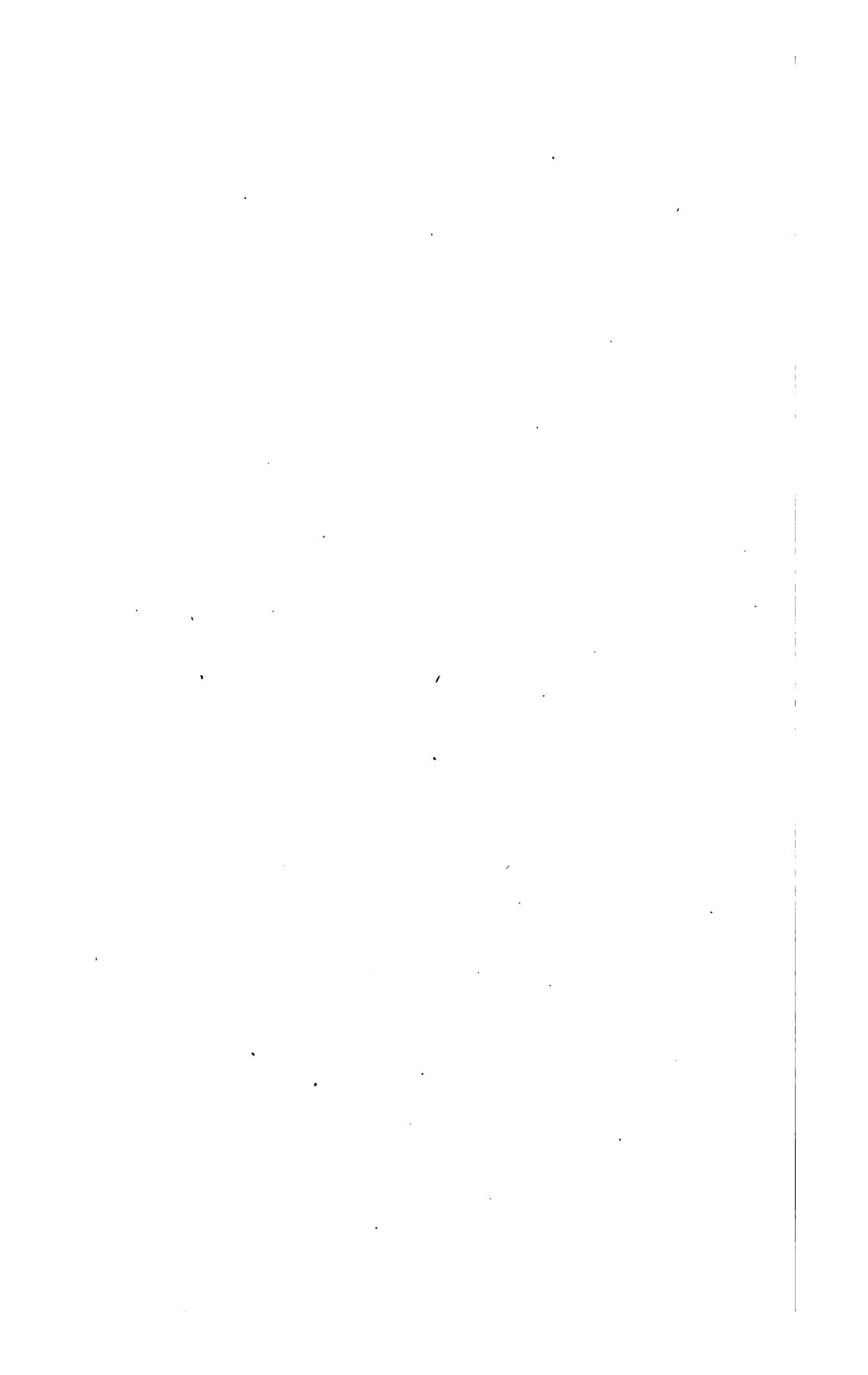
Certe enim, quum omnes summo consensi medici dictitarent, nullam prope amplius reliquam esse spem evadendi: ita me compararam atque ita animum composueram, ut neque angerer neque tererer mortis, ut putabatur, imminentis metu; neque quidquam aliud a Deo peterem, quam ut mecum misericorditer⁴ ageret [misericordia in me uteretur], condonaret errata ante-

¹ *De* should be omitted.

² Rectius *existimator* scripsisset. Sed nondum Gronovius ad Liv. xxxi. 2, et ad Gell. i. 3, horum verborum discrimen constituerat. *Existimator*, est judex: *estimator*, qui pretium constituit, res inter se componit, ut, quid preferendum, quid posthabendum sit, intelligat. D. R.

³ Non satis probatur hoc adverbium; de quo cf. Nolten. Lex. Antibarb. p. 619. *Immisericorditer* est apud Terent. Adelph. iv. 5, 29.—Fr.

ab eis politum fuit. tunc
Semiramis
regali

actæ vitæ, neque pateretur me in illa separatione animi a corpore aut diutius aut vehementius torqueri, quam vires meæ ferre possent.—*Muretus.*

EXERCISE 30, p. 281.

Spero tamen, relictum esse me a Deo in hac vitâ, ut maculas, superiore ætate contractas [conceptas, *Cic.*], lacrymis deleam: tandemque omissis et abjectis vitiorum illecebris, saltem jam senex eam vivendi rationem capessam, quam tenere a principio debuissim. Atque a te, vir clarissime, etiam atque etiam peto, ut me ad hoc animi mei propositum persequendum, ut exemplo incitas, ita et monitis ac præceptis et fusis¹ [factis, adhibitis or missis] pro me ad Deum precibus, adjuvare digneris.—*Muretus.*

EXERCISE 31, p. 281.

Sapienter interpretatur Ovidianus Deucalio sortem sibi a Themide datam, quærenti, quæ arte genus humanum aquis extinctum reparare posset: qui jussus ossa magnæ matris post tergum jacere, matris nomine terram intellexit, cujus in corpore ossa lapides vocarentur.—*Muretus.*

EXERCISE 32, p. 282.

Æquiore animo se puniri ferunt, quicunque se, qui puniantur, dignos putant.—Quocirca Aristoteles libro secundo de Arte Rhetorica inter ea, quæ ad mitigandum animum pertinent, ponit illud quoque, ut iis, qui sibi factam injuriam censem, ostendamus, ipsos priores in injuriâ inferendâ fuisse, et merito ipsis [contingere²] ea, de quibus queruntur.—*Muretus.*

EXERCISE 33, p. 282.

Mox in gravem morbum incidebat, eoque per binos menses ita conflectabatur ut amici et medici vite ejus timerent, nec ipse, quamvis depulsa morbi vi, nisi admodum tarde ac lente amissas corporis vires pristinamque sanitatem recuperaret.—*Wyttbach.*

EXERCISE 34, p. 282.

Remitto tibi censuram tuam, in quâ vix reperi quod calumniarer, nedum quod reprehendarem. Rectum certumque judicium tuum: oratio elegans ac plane Latina. In quâ te tantum profecisse, eo magis gaudeo, quod, me potissimum auctore, hanc bene scribendi laudem ceteris, quæ in te sunt, ingenii ac doctrinæ ornamenti conjugendam putasti.—*Ruhnken to Wyttbach*, p. 24.

EXERCISE 35, p. 283.

Quasi domus in nosocomium [better valetudinarium] conversa esset, in eâ agrotant et filia natu minor, et duæ famulæ. Igitur a te petere cogor, ut adventum tuum, quem multis de causis tantopere exspectabam, in tempus nobis commodius differre velis. Vale, vir optime.—*Leidæ*, d. 19, Mart. 1788.—*Ruhnken to Wyttbach*, p. 54.

EXERCISE 36, p. 283.

Quo segniorem ætas me in literis scribendis facit, eo vehementius tecum colloqui cupio, præsertim quum infinita sint confabulandi argumenta.—Feceris igitur et mihi et meis omnibus gratissimum, si nos per ferias Paschales et longo intervallo revisas. Asperum frigus est, fateor: sed luculentus tibi focus in cubiculo parabitur.—*Ruhnken to Wyttbach*, p. 58.

¹ *Fundere preces* is poetical.

² *Contingere* is very seldom used in this sense, of evil befalling a man.

EXERCISE 37, p. 284.

Raræ quidem literæ tuæ sunt; sed raritatem mirificâ suavitate compen-
sant. In iis multa me delectarunt, sed nihil magis quam amor ille, quem
mihi non solum vivo præstas, sed etiam meis quum *ego* esse desiero, te
præstitum sancte promittis.—*Ruhnken*.

EXERCISE 38, p. 284.

De rebus nostris, modicis illis quidem sed satis explicatis, quum sub
tempus vernum ad nos veneris, confabulemur. [Ceterum¹] et animo et
corpore ita vigeo, ut, nisi me apoplexia rapiat, videar posse ad eamdem
ætatem, quam mater mea attigit, pervenire. Nec ullâ alia re senem me
fieri censeo, nisi pigritia in literis scribendis.

EXERCISE 39, p. 284.

Nostri non amplius viginti omnibus sunt præliis desiderati. Sed in cas-
tello nemo fuit omnino militum, quin vulneraretur; quatuorque ex una
cohorte Centuriones oculos amiserunt. Et, quum laboris sui periculique
testimonium adferre vellent, milia sagittarum circiter triginta, in castellum
conjecta, Mario renumeraverunt: scuto ad eum relato Scævæ Centurionis,
inventa sunt in eo foramina cxx.—*Cæsar*.

EXERCISE 40, p. 285.

Mittit eo M. Valerius cum legionis octavæ cohortibus quinque, Veientes,
simul atque nostra signa viderunt, portas aperuerunt, universique et op-
pidani et milites obviam gratulantes Valerio exierunt: Sulpicius et Manlius
de muro se dejecerunt. Manlius ad Antonium deductus petit, ut ad Marium
mitteretur. Valerius cum cohortibus et Manlio eodem die, quo profectus
erat, revertitur. Marius eas cohortes cum exercitu suo conjunxit, Man-
liumque incolumem dimisit.—*Cæsar*.

EXERCISE 41, p. 285.

Pomponium nostrum audivi dicentem, duo milites se habuisse in His-
paniâ fratres — ex agro Falisco locupletes, quibus quum a patre relictus
esset parva villa, et agellus non sane major jugero uno, hos circum villam
totam alvearium fecisse, et hortum habuisse, ac reliquum thymo et cytiso
obsepvisse, et apastro. Hos nunquam minus, ut persequere ducerent, dena
millia sestertia ex melle recipere esse solitos.—*Varro de Re Rusticâ*,
lib. iii

EXERCISE 42, p. 286.

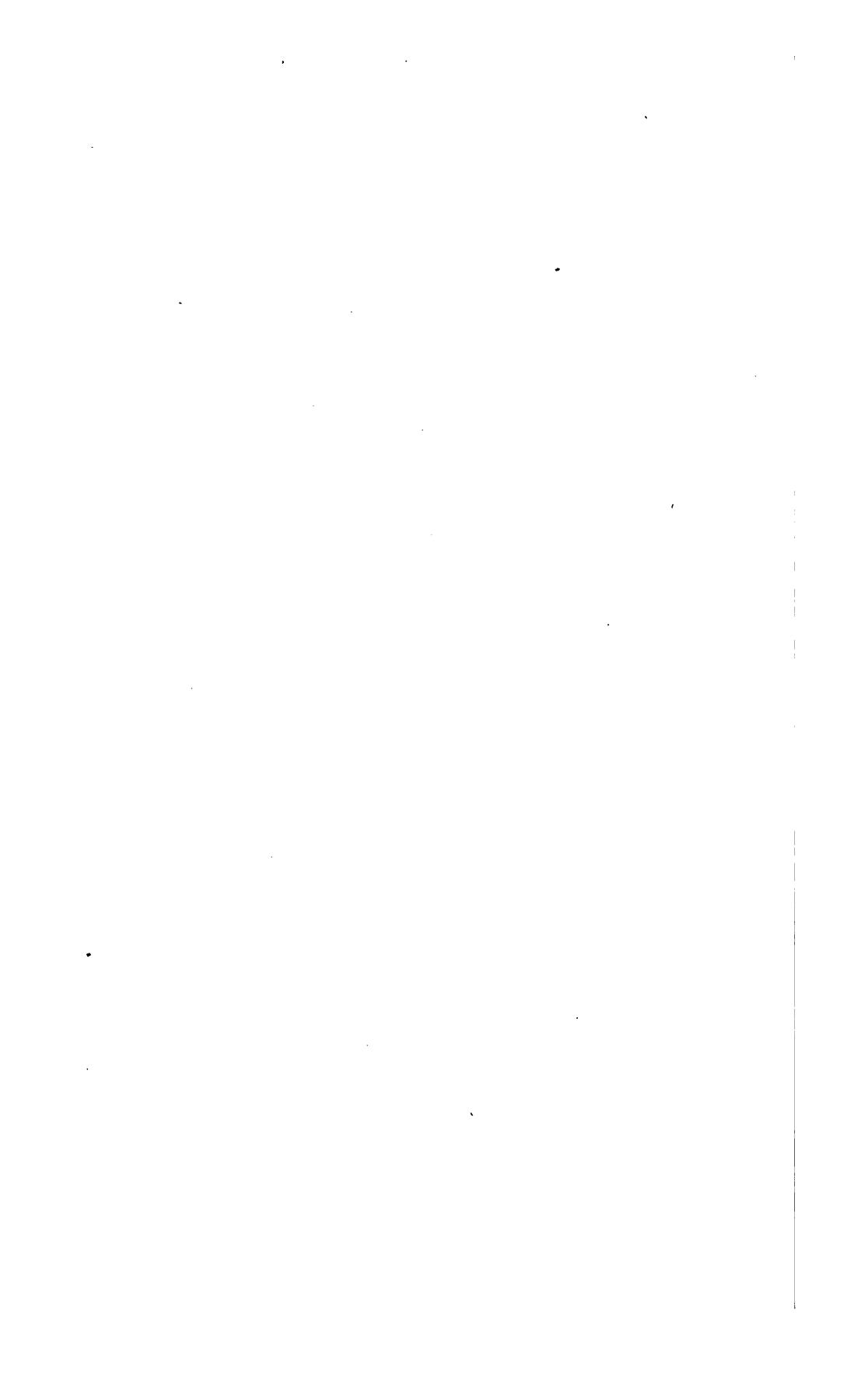
Si pabulum naturale non est, ea oportet dominum serere, quæ maxime
sequuntur apes: ea sunt, rosa, serpyllum, apiastrum, papaver, faba, lens,
pisum, ocimum, cyperum, medica, et maxime cytisum, quod valentibus
utilissimum est. Etenim ab æquinoctio verno florere incipit, et permanet
ad alterum æquinoctium auctumni. Sed ut hoc aptissimum ad sanitatem
apium, sic ad mellificium thymum. Propter hoc Siculum mel fert palmam,
quod ibi thymum bonum et frequens est.—*Ib.*

EXERCISE 43, p. 286.

Ut alimenta sanis corporibus Agricultura, sic sanitatem ægris Medicina
promittit. Hæc nusquam quidem non est: siquidem etiam imperitissimæ
gentes herbas aliaque prompta in auxilium vulnerum morborumque noverunt.

¹ Liv. and Sall. use *ceterum* as a transitive particle: in Cic. it is “in other respects.”

Veruntamen apud Græcos aliquanto magis quam in ceteris nationibus exulta est: ac ne apud hos quidem a primâ origine, sed paucis ante nos seculis: utpote quum *vetustissimus* auctor *Æsculapius* celebretur. Qui, quoniam adhuc rudem et vulgarem hanc scientiam paulo subtilius excoluit, in Deorum numerum receptor est.—*Celsus*, lib. i. *init.*

EXERCISE 44, p. 287.

Hujus deinde duo filii, Podalirius et Machaon, bello Trojano ducem Agamemnonem secuti, non mediocrem opem commilitonibus suis attulerunt. Quos tamen Homerus non in pestilentia, neque in variis generibus morborum aliquid attulisse auxilii, sed vulneribus tantummodo ferro et medicamentis mederi solitos esse proposuit. Ex quo apparet, has partes medicinæ solas ab his esse tentatas, easque esse vetustissimas. Eodemque auctore disci potest, morbos tum ad iram Deorum relatos esse, et ab iisdem opem posci solitam.—*Ibid.*

EXERCISE 45, p. 287.

Verique simile est, inter nulla auxilia adversæ valetudinis, plerumque tamen eam bonam contigisse, ob bonos mores, quos neque desidia neque luxuria vitiarat¹. Siquidem hæc duo corpora, prius in Græcia, deinde apud nos, afflixerunt. Ideoque multiplex ista medicina, neque olim, neque apud alias gentes necessaria, vix aliquos ex nobis ad senectutis principia perducit.—*Ibid.*

EXERCISE 46, p. 288.

Integras atque incolumes copias *Sylla* inferiore militum numero continebat, quum illi omnium rerum copiæ abundarent; quotidie enim magnus undique navium numerus conveniebat, quæ commeatum subportarent; neque ullus flare ventus poterat, quin aliquæ ex parte secundum cursum haberent. Ipse autem, consumatis omnibus longe lateque frumentis, summis erat in angustiis: sed tamen hæc singulari patientia milites ferebant. Recordabantur enim, eadem se superiore anno in *Bithyniâ* perppersos, labore et patientia maximum bellum confecisse: meminerant, ad *Nicomediam* magnam se inopiam perppersos, multo etiam majorem ad *Mantinium*, maximarum se gentium victores discessisse.—*Cæsar*.

EXERCISE 47, p. 288.

(1) Interim certior factus L. Sanga, quem discedens castris præfecerat Sulla, auxilio cohorti venit cum legionibus duabus, cuius adventu facile sunt repulsi Africani. Neque vero conspectum aut impetum nostrorum tulerunt; primisque dejectis, reliqui se verterunt² et loco cesserunt. Sed insequentes nostros, ne longius prosequerentur, Sanga revocavit. (2) At plerique existimant, si acrius insequi volisset, bellum eo die potuisse finiri. Cujus consilium reprehendendum non videtur; aliae enim sunt legati partes, aliae imperatoris: alter omnia agere ad præscriptum, alter libere ad summam rerum consulere debet.

EXERCISE 48, p. 289.

Ipse iis operibus, quæ facere instituerat, milites disponit, non certis spatiis intermissis, ut erat superiorum dierum consuetudo, sed perpetuis vigiliis stationibusque, ut contingent inter se atque omnem munitionem expleant: Tribunos militum et præfectos circummittit atque hortatur, non

¹ Better *vitiariat*, the plur. being rare with *nec*—*nec*.

² *Terga vertere*, more common.

solum ab eruptionibus caveant, sed etiam singulorum hominum occultos exitus observent. Neque vero tam remisso ac languido animo quisquam omnium fuit, qui eā nocte conquieverit.—*Cæsar*.

EXERCISE 49, p. 290.

(1) Huc ubi perventum est, quum propter etatē pedibus jam non valerēt, *asinoque veheretur*, magni concursus et *Judaorum* et *Paganorum* sunt facti; quum alii reminiscentes veteris famē, etatis misererentur; plurimi vero irā exacuerentur, propter *odium Christianorum*, maximeque quod diis patriis Polycarpus *sacra fieri prohibuerat*. (2) Quā de re, quum *Christum execrari jussus*, negasset id se regi suo et servatori facturum, statim traditus est *carnificibus*, ut *vivus combureretur*. Hic quum ad mortem duceretur, obvius ei fuit *presbyter quidam*, quo familiariter fuerat usus: is quum lacrimans dixisset, "O quam indigna perpetteris, *Polycarpe!*" huic ille, "at non inopinata," inquit; "hunc enim exitum *multi deinde episcopi habebunt Christianorum*."—See *Corn. Nep.*, end of the *Life of Phocion*.

EXERCISE 50, p. 290.

Facis tu quidem fraterne, quod me hortaris, sed mehercule currentem nunc quidem, ut omnia mea studia in istum unum conferam. Ego vero ardentī quidem studio hoc fortasse efficiam, quod sēpe viatoribus, quum properant, evenit: ut, si serius, quam voluerunt, forte surrexerint, properando, etiam citius, quam si de multā nocte vigilassent, perveniant, quo velint; sic ego, quoniam in isto homine colendo tam indormivi diu, te mehercule sēpe excitante, cursu corrigam tarditatem.—*Cic.*

EXERCISE 51, p. 291.

Cato in Siciliā naves longas veteres reficiebat, novas civitatibus imperabat. Hēc magno studio agebat. In Lucanis Bruttiisque per legatos suos civium Romanorum delectus habebat: equitum peditumque certum numerum a civitatibus Siciliæ exigebat. Quibus rebus pene perfectis, adventu Curonis cognito, queritur in concione, *sēsē projectum ac proditum a Cn. Pompeio*, qui *omnibus rebus inparatissimus, non necessarium bellum suscepisset et, ab se reliquaque in Senatu interrogatus, omnia sibi esse ad bellum apta ac parata, confirmavisset*.—*Cæsar*.

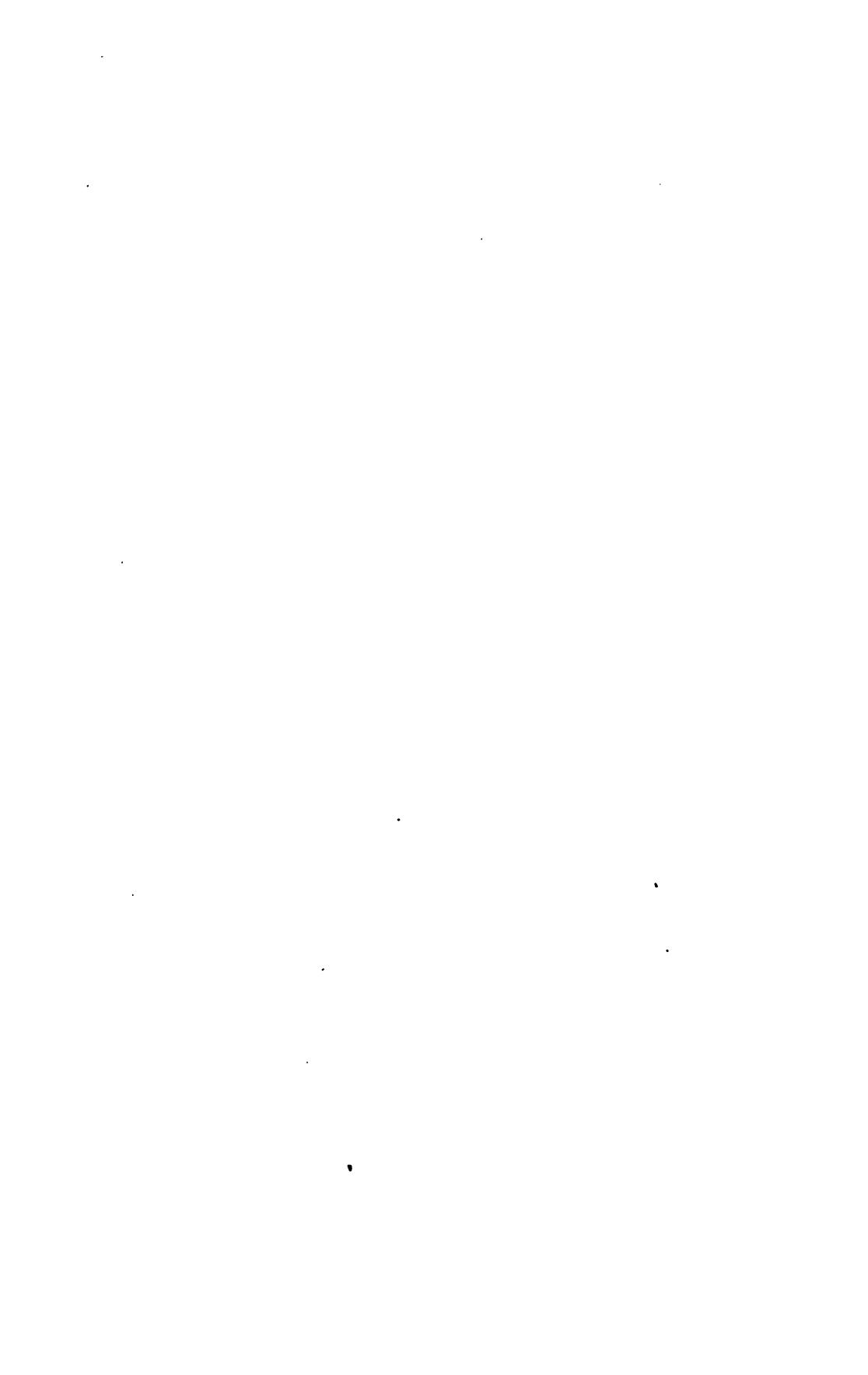
EXERCISE 52, p. 291.

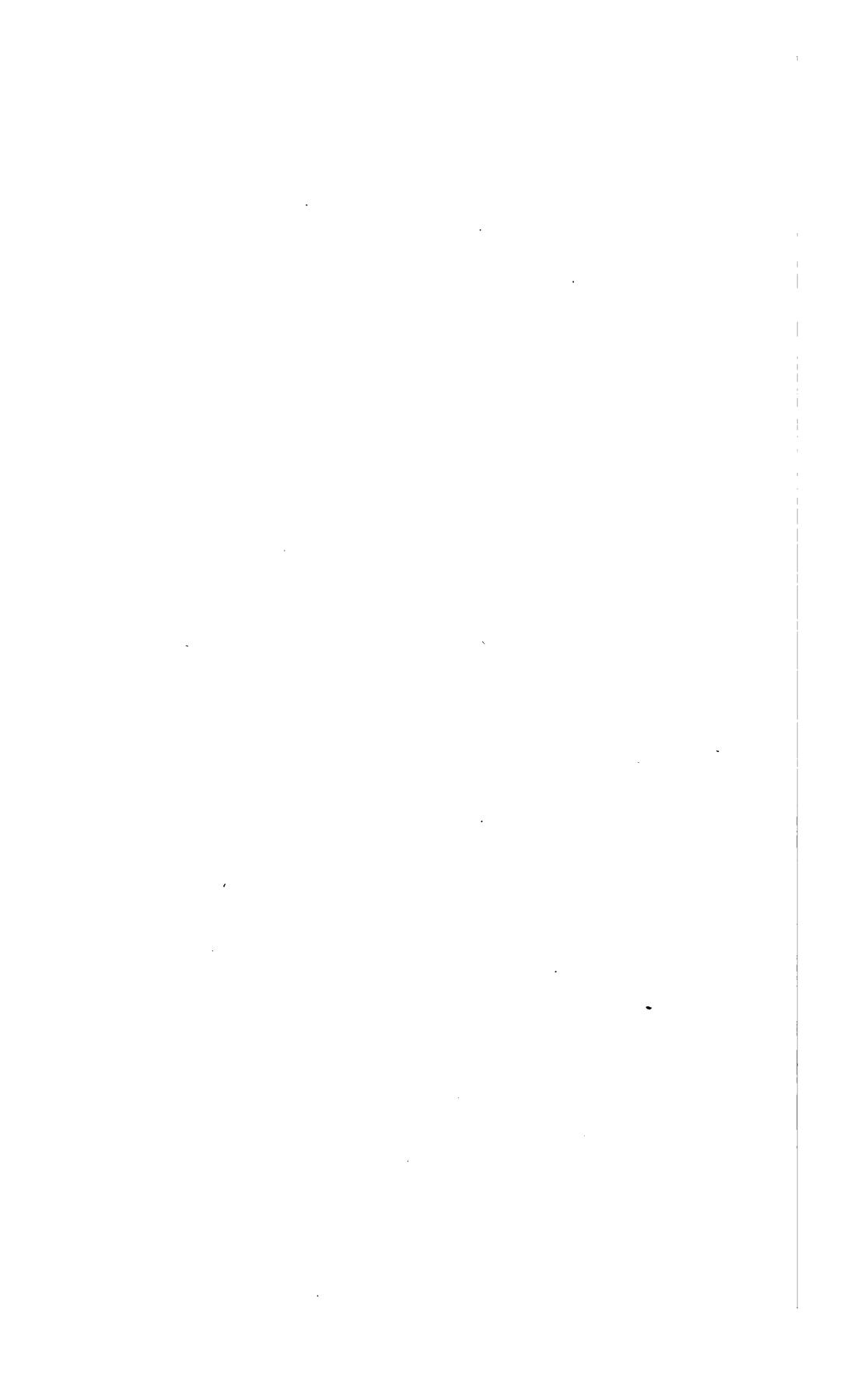
His datis mandatis Canusium cum legionibus sex pervenit, veteranis tribus, reliquis, quas ex novo delectu confecerat atque in itinere compleverat: Domitianas enim cohortes protinus a Corfinio in Siciliam miserat. Reperit, Consules Dyrrachium profectos cum magnā parte exercitus, Luceium remanere Brundisii cum cohortibus viginti: neque certum inveniri poterat, obtinendine Brundisii caussā ibi remansisset, quo facilius omne Hadriaticum mare in potestatem haberet, an inopīa navium ibi restitisset.—*Cæsar*.

EXERCISE 53, p. 292.

[Fig. EPIBOLE.] Quum juventus concitata temere arma caperet, et quietos Thessalos manu laccessere conaretur, jure ego senatum coegi, auctoritate suā comprimere adolescentium violentiam. Ego quæstoribus interminatus sum, ne sumptum stipendio præberent. Ego, armamentario patefacto, restituī, atque efferrī arma prohibui. Itaque unius operā meā¹ non concitatum bellum non necessarium scitis.—*Rut. Lycurgus. Translated from the Orator, Lycurgus.*

¹ Comp. Cic. *Solius enim meum peccatum. In unius meā salute.*

EXERCISE 54, p. 292.

Vide, quam sit varia vite commutabilisque ratio, quam vaga volubilisque fortuna, quantæ infidelitates in amicis, quam ad tempus aptæ simulationes, quantæ in periculis fugæ proximorum, quantæ timiditates. Erit, erit illud profecto tempus, et illucesceret aliquando ille dies, quum tu, et amicissimi benevolentiam, et gravissimi hominis fidem, et unius post homines natos fortissimi viri magnitudinem animi desideres.—*Cic.*

EXERCISE 55, p. 293.

[Figura Cœnōtes “Quum et ab uno verbo omnes sententiae incipiunt, et in uno novissimo acquiescent.”]

Quæritis novam rationem administrandæ reipublicæ ? at reperire meliorem, quam a majoribus accepistis, non potestis. Quæritis, maximis sumptibus faciendis, quomodo ne tributa conferatis ? at consiliis captis ærari opes, quas cupitis, augere non potestis. Quæritis, quemadmodum scelere contaminatis hominibus parcatis ? at ignoscendo nocentibus, innocentium salutem custodire non potestis.—*Rutil. Lup., from Stratocles.*

EXERCISE 56, p. 293.

Ne fortissimi quidem viri, nisi in extrema necessitate, alicujus dedecoris evitandi causâ mortem ultro oppetterunt: ut P. Crassus Mucianus cum Aristonicō bellum in Asiam gerens, a Thracibus, quorum is magnum numerum in præsidio habebat, inter Elæam et Zmyrnam exceptus, ne in ditionem ejus perveniret, dedecus arcessitâ ratione mortis effugit. Virgam enim, quâ ad regendum equum usus fuerat, narratur in unius barbari oculum direxisse, qui vi doloris accensus latus Crassi sicâ confudit, dumque se ulciscitur, Romanum Imperatorem majestatis turpitudine liberavit.—*Cic. Frag. Orat. pro Scauro.*

EXERCISE 57, p. 293.

Ego quum omnes amicitias tuendas semper putavi summa religione et fide, tum eas maxime, quæ essent ex inimicitiis revocatae in gratiam: propterea, quod integris amicitiis officium prætermissum, imprudentiæ, vel, ut gravius interpretetur, negligentiæ excusatione defenditur: post redditum in gratiam, si quid est commissum, id non neglectum, sed violatum putatur, nec imprudentiæ, sed perfidiæ assignari solet.—*Id. Fragm. Or. pro Gabinio.*

EXERCISE 58, p. 294.

Convocatis ad concionem militibus, “Scitote,” inquit, “paucissimis his diebus regem affuturum cum decem legionibus, equitum triginta, levis armaturæ centum milibus, elephantis trecentis. Perinde desinat quidam quærrere ultra aut opinari, mihique qui compertum habeo, credant: aut quidem¹ in vetustissimam navem impositos [vetustissimâ nave impositos, *Suet.*] quo-cumque vento in quascumque terras jubebo avehi.”—*Cæs. ap. Suet. Cæs. 66.*

EXERCISE 59, p. 294.

Cujus adventu nunciato, L. Plancus, qui legionibus præterat, necessariâ re coactus, locum capit superiorem, diversamque aciem in quas partes constituit, ne ab equitatu circumveniri posset. Ita, congressus inpari numero, magnos inpetus legionum equitatûsque sustinet. Commisso ab equitibus prælio, signa duarum legionum procul ab utrisque conspicuntur, quas C. Fabius ulteriore ponte subsidio nostris miserat, suspicatus fore id, quod accidit, ut duces adversariorum occasione et beneficio fortunæ ad nostros ob-

¹ Al. *equidem*. Hand allows *quidem*. Vol. i. p. 557.

primendos uterentur: quarum adventu praelium dirimitur, ac suas uteque legiones reducit in castra.—*Cæsar*.

EXERCISE 60, p. 295.

Dum haec parat atque administrat, C. Fabius Legatum cum legionibus tribus, quas Narbone circumque ea loca hiemandi causa disponuerat, in Hispaniam premitit, celeriterque Pyrenæos saltus occupari jubet, qui eo tempore ab L. Afranio Legato praesidiis tenebantur: reliquas legiones, quæ longius hiemabant, subsequi jubet. Fabius, ut erat imperatum, adhibita celeritate, praesidium ex saltu deject, magnisque itineribus ad exercitum Afranii contendit.—*Cæsar*.

EXERCISE 61, p. 296.

Etsi nihil erat quod scriberem, ac præterea mirum me quoddam scribendi odium tenebat; nolui tamen verberonem hunc meum sine meis ad te litteris istuc venire. Amo te quotidie magis, quod a te litterarum studia eodem modo amari confido. Sed velim ad me diligenter scribas, quo te nunc scriptore oblectes, Cicerone an Terentio, an, quod malim, utroque. Dare etiam operam debes, ut in iis, quæ ad me scribes, iis loquendi generibus utare, quæ in illorum scriptis notaveris; ut ea ipsa res fidem mihi faciat diligentie in eis legendis tuse. Vale. Tibure. V. Kalend. August. MDLXX.

—*Muretus*.

EXERCISE 62, p. 297.

Si aduersus vos patriamque et deos penates tot labores et pericula suscepissem, quoties a primâ adolescentiâ ductu meo scelestissimi hostes fusi, et vobis salus quæsita est: nihil amplius in absentem me statuissest quæ adhuc agitis P. C.: quem contra etatem projectum ad bellum sævissimum cum exercitu optime merito, quantum est in vobis, fame, miserrimâ omnium morte, confecistis. Hac in spe populus Romanus liberos suos ad bellum misit: haec sunt præmia pro vulneribus et toties ob rempublicam fuso sanguine! fessus scribendo mittendoque legatos, omnes opes et spes privatas meas consumsi: quum interim a vobis per triennium vix annuus sumptus datus est!—*Epist. Cn. Pompeii*.

EXERCISE 63, p. 297.

Per deos immortales utrum censem me vicem serarii præstare, an exercitum sine frumento et stipendio habere posse? Evidem fateor me ad hoc bellum majore studio, quam consilio, profectum: quippe qui, nomine modo imperii a vobis accepto, diebus quadraginta exercitum paravi, hostesque in cervicibus jam Italie agentes ab Alipibus in Hispaniam summovi. Per eas iter aliud, atque Hannibal, nobis opportunius, patefeci. Recepit Galliam, Pyrenæum, Laletaniam, Indigetes: et primum impetum Sertori victoris, novis militibus et multo inferioribus sustinui: hiememque in castris, inter sævissimos hostes, non per oppida, neque ex ambitione mea egi.—*Cn. Pompeius*.

EXERCISE 64, p. 298.

Quid dein prælia, aut expeditiones hibernas, oppida excisa aut recepta enumerem? quando res plus valet, quam verba. Castra hostium apud Sucronem capta, et prælium apud flumen Durium, et dux hostium C. Herennius cum urbe Valentia et exercitu deleti, satie clara vobis sunt: pro quibus, O grati Patres, egestatem et famam redditis. Itaque meo et hostium exercitui par conditio est. Namque stipendium neutri datur: victor uteque in Italiam venire potest. Quod ego vos moneo, quæsoque ut animadvertis; neu cogatis necessitatibus privatum mihi consulere.—*Cn. Pompeius*.

EXERCISE 65, p. 299.

Hispaniam citeriore nos aut Sertorius ad internectionem vastavimus, præter maritimas civitates, quæ ultiro nobis sumptui onerique. Gallia superiore anno Metelli exercitum stipendio frumentoque aluit; et nunc malis fructibus ipsa vix agitat. Ego non rem familiarem modo, verum etiam fidem consumsi. Reliqui vos estis: qui nisi subvenitis, invito et predicente me, exercitus hinc et cum eo omne bellum Hispaniæ in Italiam transgredientur.—*Cn. Pompeius.*

EXERCISE 66, p. 299.

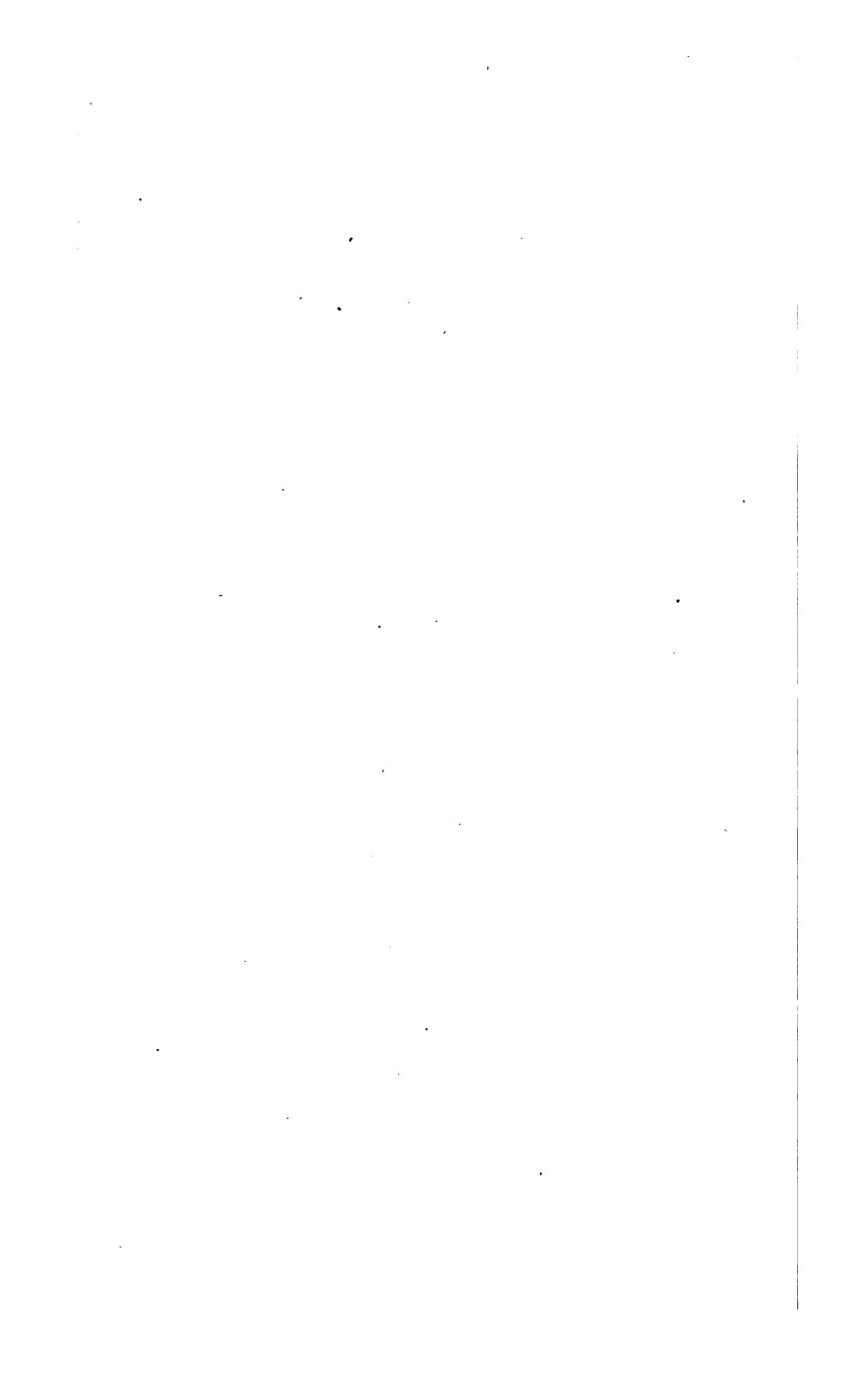
Herennius quum ab equitatu novissimum agmen premeretur et ante se hostem videret, collem quendam nactus, ibi constitit. Ex eo loco quatuor cetratorum cohortes in montem, qui erat in conspectu omnium excelsissimus, mittit. Hunc magno cursu concitatos jubet occupare, eo consilio, uti ipse eodem omnibus copiis contendet et, mutato itinere, jugis Octogesam perveniret. Hunc quum obliquo itinere cetrati peterent, conspicatus equitatus Marii in cohortes impetum facit: nec minimam partem temporis equitum vim cetrati sustinere potuerunt, omnesque ab eis circumventi in conspectu utriusque exercitus interficiuntur.—*Cæsar.*

EXERCISE 67, p. 300.

Accepi ternas tuas literas: in postremis autem quædam erant ita negligenter scripta, ut facile constaret, aliquid egisse te, quum illa scriberes. Ostendam ea tibi, quum istuc venero, et auriculam pervellam tibi, ut postea in scribendo attentior sis, et saltem eos solecismos effugias, quos effugerent etiam pueruli, qui primis litteris imbuuntur. Noli tamen ex hac mea admonitione molestiam ullam capere. Non enim propterea volo quidquam de tua hilaritate detrahi, sed ad diligentiam addi. Vale. Tibure, ix. Kal. Octobr. MDLXX.—*Muretus.*

EXERCISE 68, p. 300.

Dulces literæ tuæ, ut omnia, quæ a te proficiuntur; etsi in eis multa peccaveras. Sed ut filioli balbutientes libenter audiuntur a patribus, suntque eorum etiam ipsi errore voluptati: sic mihi ista tua in literis infantia jucundissima est. Eas ipas ad te remitto mea manu emendatas. Scis enim ita inter nos conveniase. Tu, mi Alexander dulcissime ac suavissime, sequere magno animo eam viam, ad quam et tua te natura fert, et ego tibi hortator atque impulsor fui. Magnam de te spem meo testimonio apud parentes tuos concitavi: quæ ne et eos et me fallat, omni tibi cura ac studio providendum est. Vale. Nonis Julii. Tibure. MDLXX.—*Muretus.*

Incessu has acc. with or without
in.

Instances of the dat. are to be
referred to incedo.

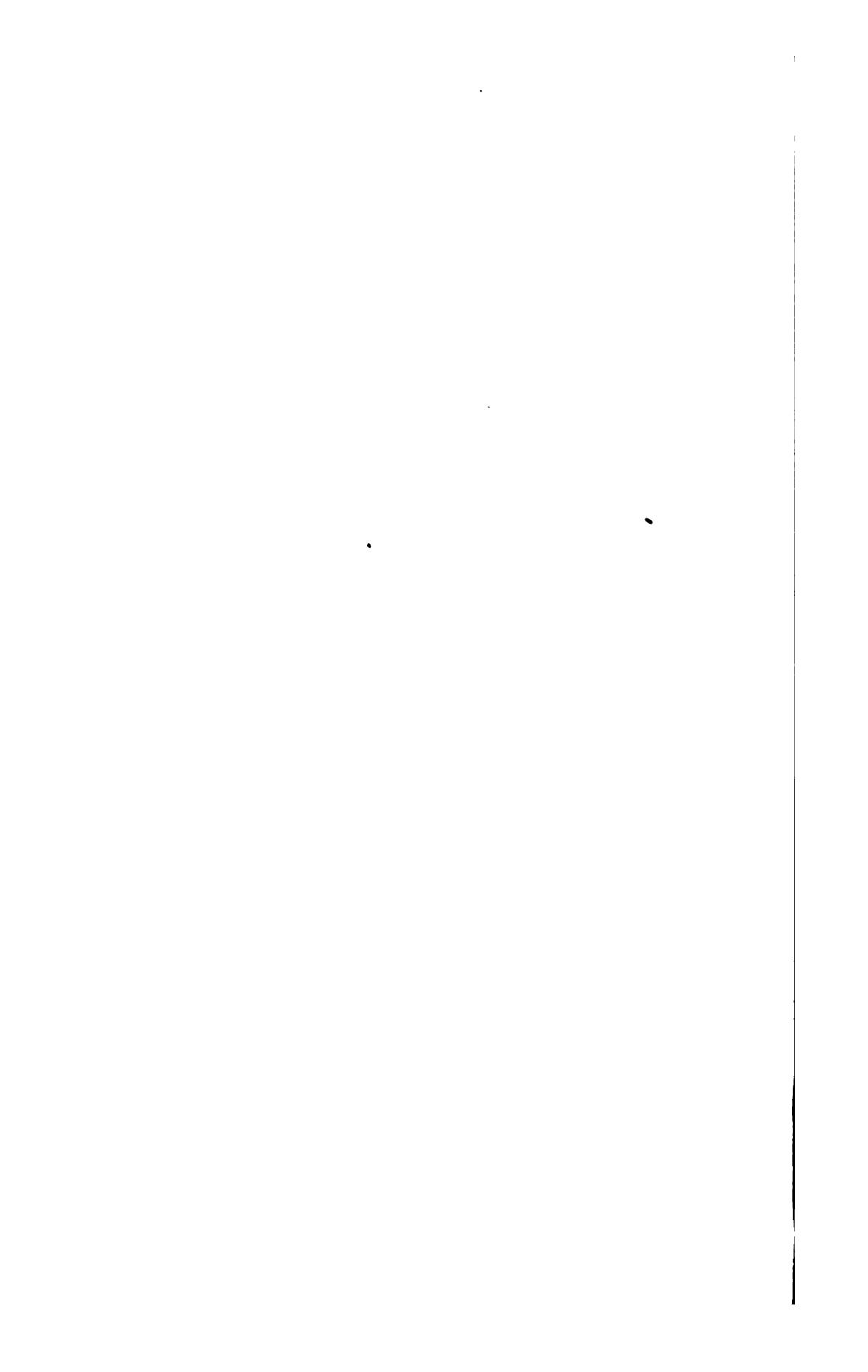
Negare is not followed by
quicquid except in the phrase "Negari
non potest quicquid," or the like

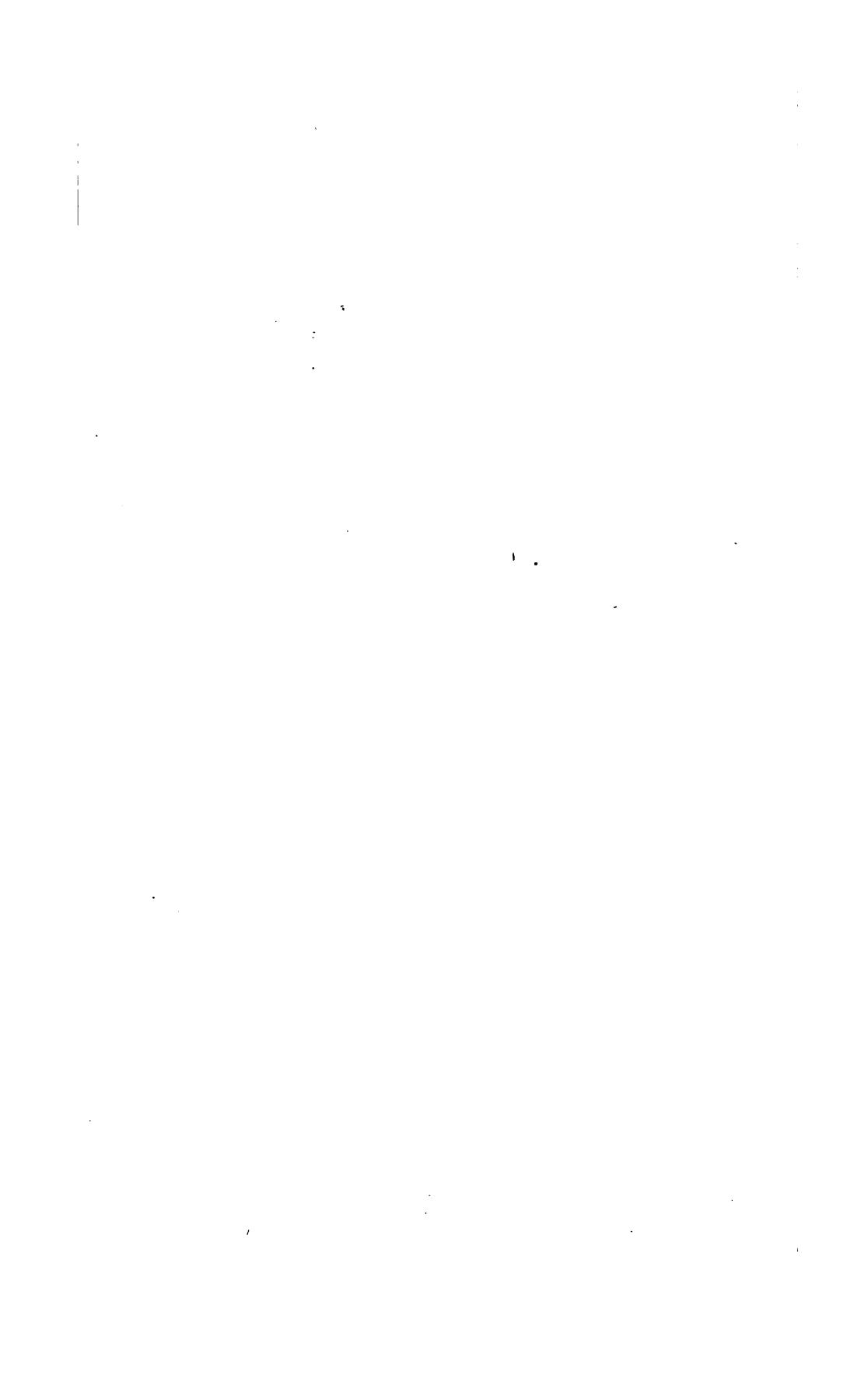
Mones followed by

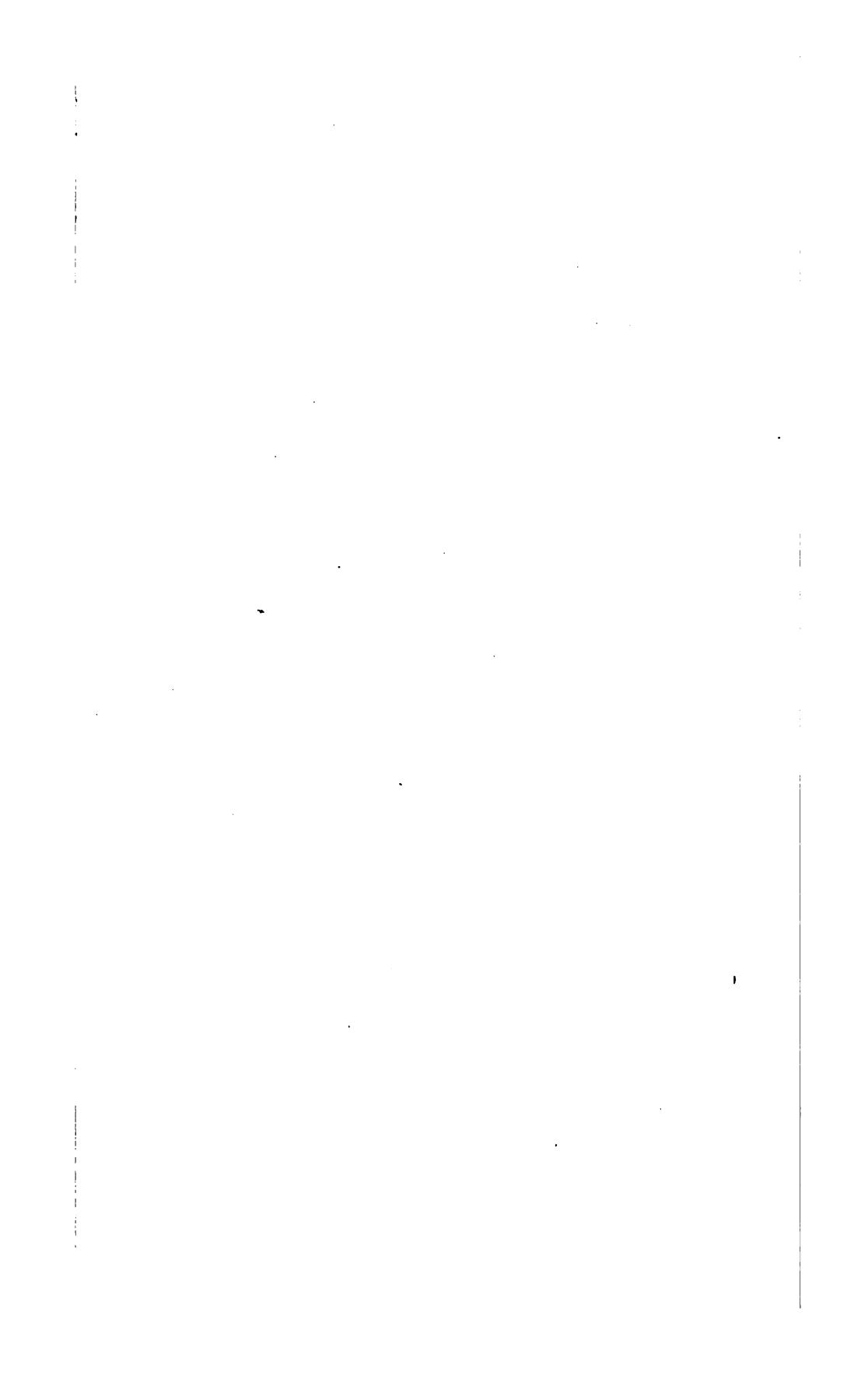
Seuett.
acc. inf. alone (post. subj.)
+ acc. inf. with
example from Hist.

- B. aliquem de re
- C. aliquem aliquid
- D. aliquem decupus rei
- E. with following ut, ne, or
simple circumlocution
- F. obj. or relative clause

One example of inf. & subj. from Hist. B. 9. 8. 34.
(Andreas list.)

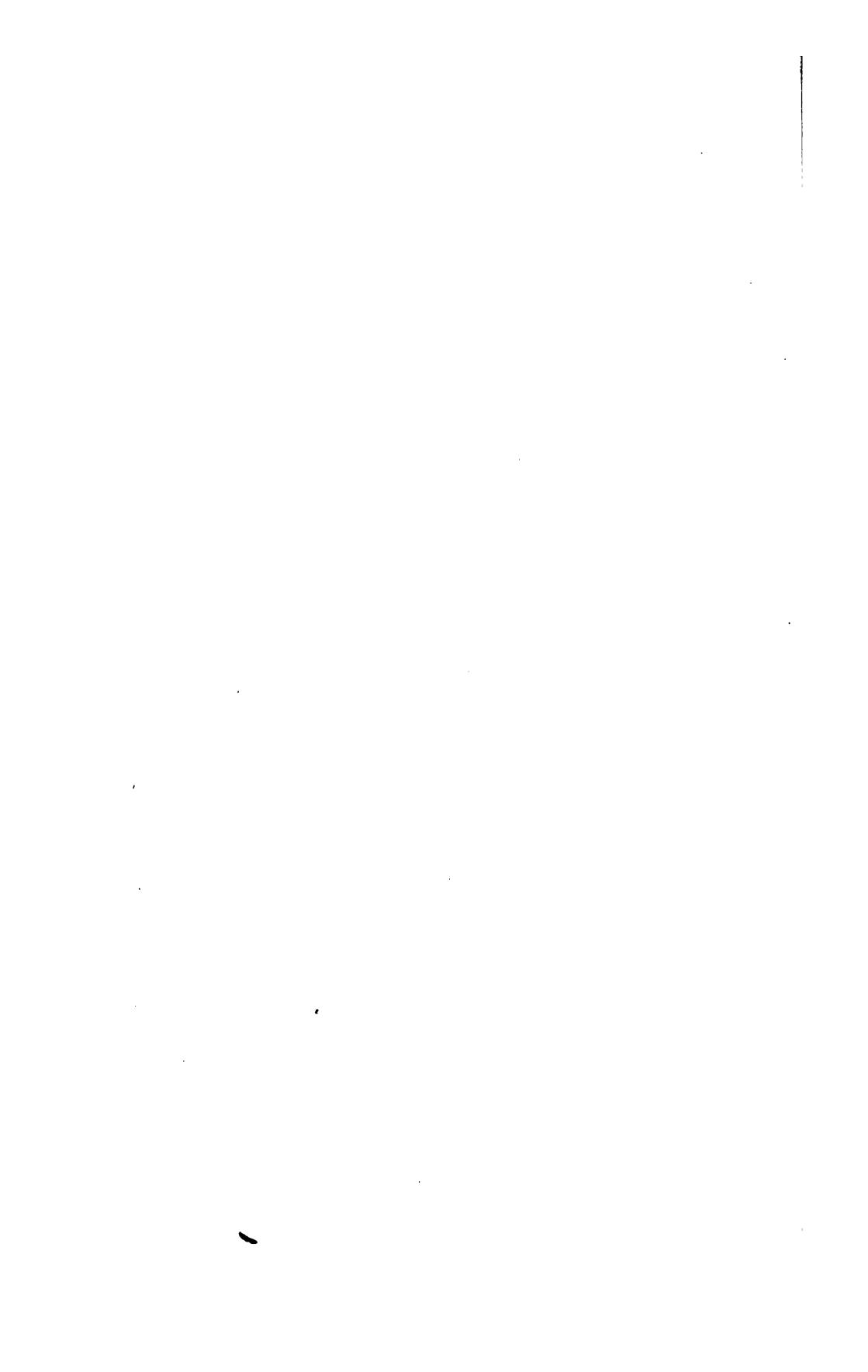

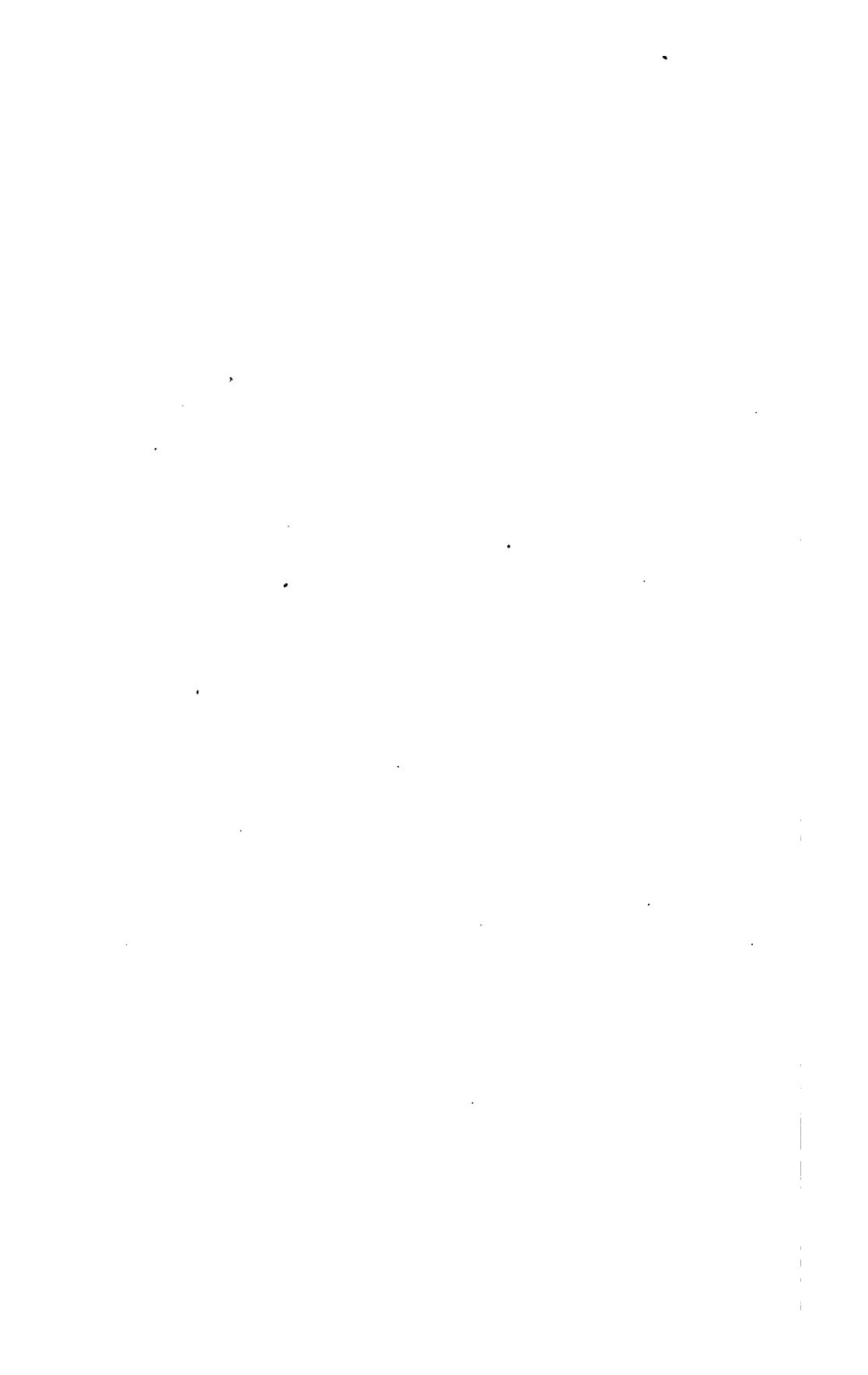

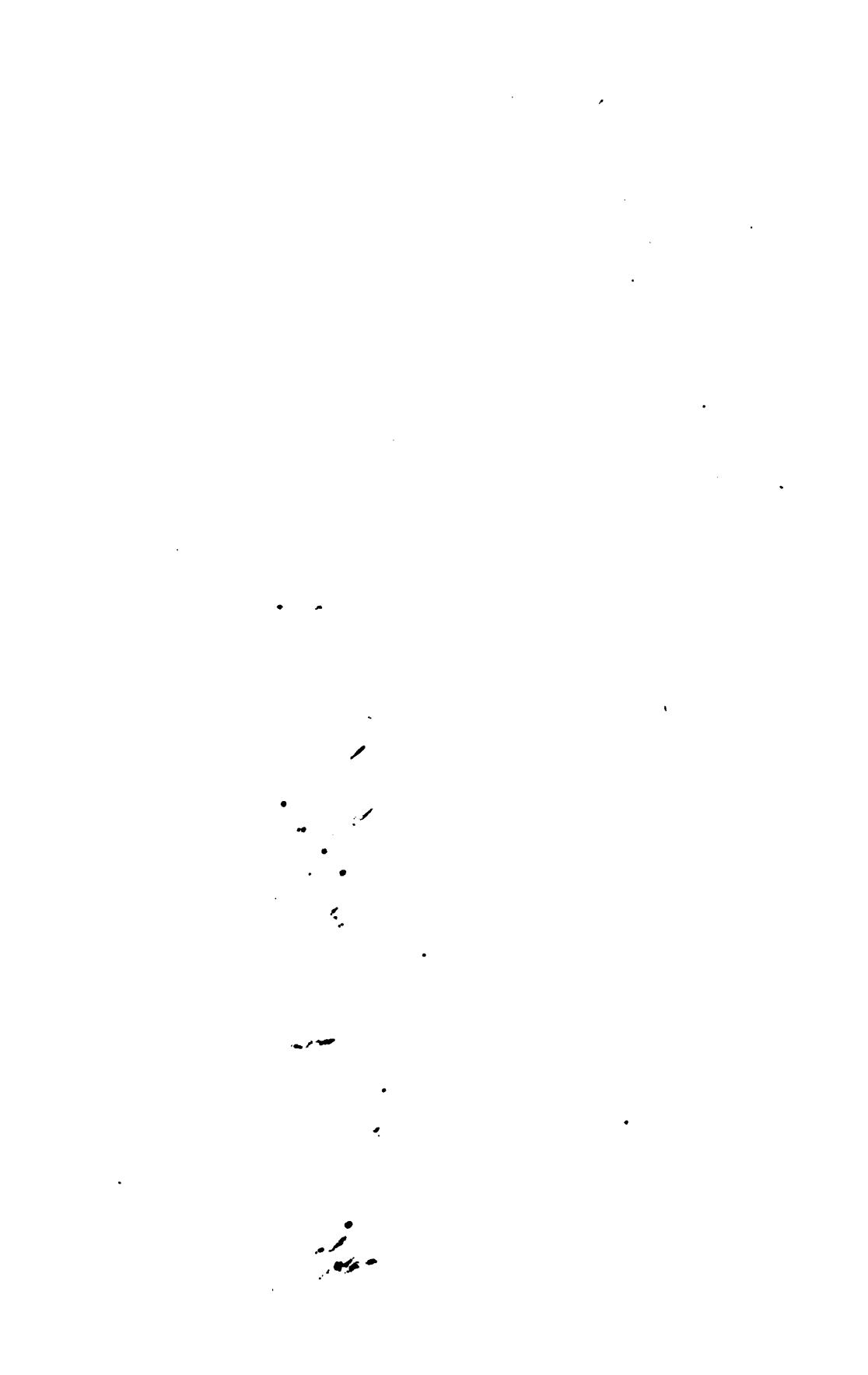

1

